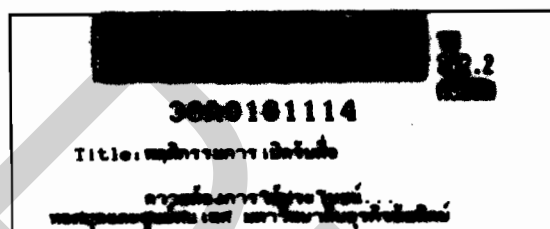

พฤติกรรมกรเปิดรับสื่อ ความต้องการ ใช้ประโยชน์จากสื่อ และ
รูปแบบการดำเนินชีวิตของชนชาติกะเหรี่ยงบ้านคา จังหวัดราชบุรี

นางสาว ศิขริน เอกะวิภาค

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทสาขาสถาปัตยกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรมธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2546

ISBN : 974 - 9554 - 28 - 0

MEDIA EXPOSURE BEHAVIOR, DESIRE FOR MEDIA USES AND LIFESTYLE
PATTERN OF THE KAREN TRIBE IN BAAN KAR, RAJABURI PROVINCE.

MS. SIKHARIN EKAVIBHATA

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

For the Degree of Master of Arts

Department of Business Communication Arts

Graduate School, Dhurakijpundit University

2003

ISBN : 974 - 9554 - 28 - 0

เลขทะเบียน.....	0161114.....
วันลงทะเบียน.....	14. III. 2546
เลขเรียก.....

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ปริญญา นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต

ชื่อวิทยานิพนธ์ พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อและรูปแบบการดำเนินชีวิตของชนชาติกะเหรี่ยงบ้านคา จังหวัดราชบุรี

เสนอโดย น.ส.ศิขริน เอกะวิภาต

สาขาวิชา นิเทศศาสตรธุรกิจ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รศ.อรนุช เลิศจรรยาภักษ์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว

.....ประธานกรรมการ

(อาจารย์อรุณ งามดี)

.....กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(รศ.อรนุช เลิศจรรยาภักษ์)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(รศ.อรรถัย ศรีสันติสุข)

.....กรรมการผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย

(รศ.ดร.พีระ จิรโสภณ)

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รศ.ดร.สมพงษ์ อรพินท์)

วันที่ 31 เดือน มกราคม พ.ศ. 2546

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ อรุณ เลิศจรรยาภักดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่มีส่วนช่วยให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้เสร็จสมบูรณ์ ซึ่งผู้เขียนมีความรู้สึกราบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านอาจารย์ได้ให้ความเมตตา

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ อรุณ งามดี ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร. พีระ จิรโสภณ รองศาสตราจารย์ อรทัย ศรีสันติสุข กรรมการวิทยานิพนธ์ ที่มีส่วนช่วยตรวจทานแก้ไขเพื่อให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อคุณแม่ พี่ชาย และสามี ด้วยความซาบซึ้งในพระคุณของท่านที่สนับสนุนให้ได้ศึกษาเล่าเรียนจนกระทั่งจบปริญญาโทในครั้งนี้ได้สำเร็จ

ศิขริน เอกะวิภาต

พฤษภาคม 2546

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ฉ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ซ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ปัญหาคำวิจัย.....	9
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	9
สมมติฐานการวิจัย.....	9
ขอบเขตการวิจัย.....	10
นิยามศัพท์.....	10
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	11
ข้อจำกัดทางการศึกษา.....	11
2 แนวความคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
แนวคิดด้านประชากรศาสตร์.....	12
แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินชีวิต.....	14
แนวคิดทฤษฎีการเปิดรับข่าวสาร.....	20
แนวคิดทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ.....	25
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	33
3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	37
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	37
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	40
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	40
การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	41
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	42

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	47
4 ผลการวิเคราะห์.....	48
ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง.....	49
รูปแบบกิจกรรมการดำเนินชีวิตของชนชาติกะเหรี่ยง.....	54
พฤติกรรมการเปิดรับสื่อของชนชาติกะเหรี่ยง.....	56
ความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อของชนชาติกะเหรี่ยง.....	62
การทดสอบสมมติฐาน.....	64
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	161
สรุปผลการศึกษา.....	161
อภิปรายผล.....	167
ข้อเสนอแนะจากการศึกษา.....	170
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	170
บรรณานุกรม.....	171
ภาคผนวก.....	175
แบบสอบถาม.....	176
ประวัติผู้เขียน.....	180

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงจำนวนและร้อยละของอายุของกลุ่มตัวอย่าง.....	49
2	แสดงจำนวนและร้อยละของอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง.....	50
3	แสดงจำนวนและร้อยละของศาสนาของกลุ่มตัวอย่าง.....	50
4	แสดงจำนวนและร้อยละของรายได้ของครอบครัวโดยประมาณ.....	51
5	แสดงจำนวนและร้อยละของภาษาที่ใช้ปกติของชนชาติกะเหรี่ยง.....	51
6	แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบครอบครัวของชนชาติกะเหรี่ยง.....	52
7	แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการหาเลี้ยงครอบครัว.....	53
8	แสดงจำนวนและร้อยละของชนชาติกะเหรี่ยงจำแนกตามรูปแบบ การดำเนินชีวิต.....	54
9	จำนวนและร้อยละของความคิดที่เปิดคูโทรทัศน์.....	56
10	จำนวนและร้อยละของความคิดที่เปิดฟังวิทยุ.....	57
11	แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดที่พูดคุยกับบุคคลทั่วไป.....	57
12	จำนวนและร้อยละของระยะเวลาที่เปิดคูโทรทัศน์ในแต่ละครั้ง.....	58
13	จำนวนและร้อยละของระยะเวลาที่เปิดฟังวิทยุในแต่ละครั้ง.....	59
14	จำนวนและร้อยละของระยะเวลาที่พูดคุยกับบุคคลทั่วไปในแต่ละครั้ง.....	59
15	จำนวนและร้อยละของรายการที่เปิดคูทางโทรทัศน์.....	60
16	จำนวนและร้อยละของรายการที่เปิดฟังทางวิทยุ.....	60
17	จำนวนและร้อยละของหัวข้อที่ขอบพูดคุยกับบุคคลทั่วไป.....	61
18	แสดงจำนวนและค่าเฉลี่ยของความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อด้านความ ต้องการข้อมูลข่าวสารของกลุ่มตัวอย่าง.....	62
19	แสดงจำนวนและค่าเฉลี่ยของความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อด้านความ ต้องการการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น.....	62
20	แสดงจำนวนและค่าเฉลี่ยของความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อด้านความ ต้องการความบันเทิงของกลุ่มตัวอย่าง.....	63
21	แสดงจำนวนและค่าเฉลี่ยของความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อด้านความ ต้องการสร้างเอกลักษณ์ให้กับตัวเอง.....	64

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
48	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.27 โดยวิธี one-way ANOVA.....	91
49	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.28 โดยวิธี one-way ANOVA.....	92
50	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.29 โดยวิธี one-way ANOVA.....	93
51	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.30 โดยวิธี one-way ANOVA.....	94
52	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.1 โดยวิธี one-way ANOVA.....	95
53	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.2 โดยวิธี one-way ANOVA.....	96
54	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.3 โดยวิธี one-way ANOVA.....	97
55	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.4 โดยวิธี one-way ANOVA.....	98
56	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.5 โดยวิธี one-way ANOVA.....	99
57	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.6 โดยวิธี one-way ANOVA.....	100
58	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.7 โดยวิธี one-way ANOVA.....	101
59	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.8 โดยวิธี one-way ANOVA.....	102
60	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.9 โดยวิธี one-way ANOVA.....	103
61	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.10 โดยวิธี one-way ANOVA.....	104
62	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.11 โดยวิธี one-way ANOVA.....	105
63	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.12 โดยวิธี one-way ANOVA.....	106
64	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.13 โดยวิธี one-way ANOVA.....	107
65	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.14 โดยวิธี one-way ANOVA.....	108
66	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.15 โดยวิธี one-way ANOVA.....	109
67	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.16 โดยวิธี one-way ANOVA.....	110
68	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.17 โดยวิธี one-way ANOVA.....	111
69	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.18 โดยวิธี one-way ANOVA.....	112
70	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.19 โดยวิธี one-way ANOVA.....	113
71	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.20 โดยวิธี one-way ANOVA.....	114
72	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.21 โดยวิธี one-way ANOVA.....	115
73	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.22 โดยวิธี one-way ANOVA.....	116

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
74	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.23 โดยวิธี one-way ANOVA.....	117
75	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.24 โดยวิธี one-way ANOVA.....	118
76	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.25 โดยวิธี one-way ANOVA.....	119
77	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.26 โดยวิธี one-way ANOVA.....	120
78	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.27 โดยวิธี one-way ANOVA.....	121
79	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.28 โดยวิธี one-way ANOVA.....	122
80	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.29 โดยวิธี one-way ANOVA.....	123
81	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.30 โดยวิธี one-way ANOVA.....	124
82	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.1 โดยวิธี one-way ANOVA.....	125
83	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.2 โดยวิธี one-way ANOVA.....	126
84	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.3 โดยวิธี one-way ANOVA.....	127
85	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.4 โดยวิธี one-way ANOVA.....	128
86	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.5 โดยวิธี one-way ANOVA.....	129
87	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.6 โดยวิธี one-way ANOVA.....	130
88	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.7 โดยวิธี one-way ANOVA.....	131
89	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.8 โดยวิธี one-way ANOVA.....	132
90	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.9 โดยวิธี one-way ANOVA.....	133
91	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.10 โดยวิธี one-way ANOVA.....	134
92	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.11 โดยวิธี one-way ANOVA.....	135
93	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.12 โดยวิธี one-way ANOVA.....	136
94	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.13 โดยวิธี one-way ANOVA.....	137
95	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.14 โดยวิธี one-way ANOVA.....	138
96	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.15 โดยวิธี one-way ANOVA.....	139
97	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.16 โดยวิธี one-way ANOVA.....	140
98	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.17 โดยวิธี one-way ANOVA.....	141
99	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.18 โดยวิธี one-way ANOVA.....	142

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
100	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.19 โดยวิธี one-way ANOVA.....	143
101	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.20 โดยวิธี one-way ANOVA.....	144
102	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.21 โดยวิธี one-way ANOVA.....	145
103	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.22 โดยวิธี one-way ANOVA.....	146
104	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.23 โดยวิธี one-way ANOVA.....	147
105	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.24 โดยวิธี one-way ANOVA.....	148
106	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.25 โดยวิธี one-way ANOVA.....	149
107	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.26 โดยวิธี one-way ANOVA.....	150
108	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.27 โดยวิธี one-way ANOVA.....	151
109	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.28 โดยวิธี one-way ANOVA.....	152
110	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.29 โดยวิธี one-way ANOVA.....	153
111	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.30 โดยวิธี one-way ANOVA.....	154
112	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.31 โดยวิธี one-way ANOVA.....	155
113	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.32 โดยวิธี one-way ANOVA.....	156
114	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.33 โดยวิธี one-way ANOVA.....	157
115	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.34 โดยวิธี one-way ANOVA.....	158
116	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.35 โดยวิธี one-way ANOVA.....	159
117	แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.36 โดยวิธี one-way ANOVA.....	160

ชื่อวิทยานิพนธ์	พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อ และรูปแบบการดำเนินชีวิตของชนชาติกะเหรี่ยงบ้านคา ราชบุรี
ชื่อนักศึกษา	นางสาว ศิขริน เอกะวิภาค
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ อรนุช เลิศจรธรรยารักษ์
สาขาวิชา	นิเทศศาสตร์ธุรกิจ
ปีการศึกษา	2545

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อ และรูปแบบการดำเนินชีวิตของชนชาติกะเหรี่ยงบ้านคา ราชบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ลักษณะทางประชากร พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อ และรูปแบบการดำเนินชีวิตของชนชาติกะเหรี่ยงบ้านคา ราชบุรี ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจ จากแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 200 ชุด ผลการศึกษาพบว่า

ชนชาติกะเหรี่ยงที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 56 ปีขึ้นไป มีอาชีพทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ มีรายได้ต่อเดือน 2,001 – 3,000 บาท ปัจจุบันจะใช้ภาษาไทยในการสนทนามากที่สุด โดยลักษณะที่อาศัยอยู่เป็นแบบครอบครัวขยาย (ปู่ย่า พ่อแม่ ลูก) ซึ่งพ่อและลูก ๆ ทุกคนที่โตแล้วจะทำหน้าที่หาเลี้ยงครอบครัว ส่วนผู้เป็นแม่จะอยู่บ้านดูแลน้อง

รูปแบบการดำเนินชีวิตของชนชาติกะเหรี่ยง จะให้ความสำคัญต่อการเข้าร่วมประชุมมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.29) และเข้าโบสถ์สวดพระคัมภีร์น้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 2.26)

กลุ่มตัวอย่างเปิดดูโทรทัศน์เป็นประจำ ฟังวิทยุบ่อยครั้ง และพูดคุยกับบุคคลอื่นตามแต่โอกาส ระยะเวลาในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ วิทยุ และบุคคลอื่นในแต่ละครั้งเป็นเวลา 3 ชั่วโมงขึ้นไป โดยชอบดูละครทางโทรทัศน์ ฟังธรรมะทางวิทยุ และหัวข้อที่พูดคุยกับบุคคลอื่นคือ การช่วยเหลือทางการเงิน

ชนชาติกะเหรี่ยงมีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับได้ดังนี้ ด้านความต้องการความบันเทิง มีค่าเฉลี่ย 3.99 ด้านความต้องการข้อมูลข่าวสาร มีค่าเฉลี่ย 3.85 ด้านความต้องการการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น มีค่าเฉลี่ย 3.73 และด้านความต้องการสร้างเอกลักษณ์ให้กับตนเอง มีค่าเฉลี่ย 3.43 ตามลำดับ

Thesis Title	Media Exposure Behavior, Desire for Media Uses and Lifestyle Pattern of the Karen Tribe in Baan Kar, Rachaburi Province.
Name	Ms. Sikharin Ekavibhata
Thesis Advisor	Asst. Prof. Oranuj Lertchanyarak
Department	Business Communication Arts
Academic Year	2003

ABSTRACT

The objectives of the study on “Media Exposure Behavior, Desire for Media Uses and Lifestyle Pattern of the Karen Tribe in Baan Kar, Rajaburi Province” are to examine the demographic characteristics, media exposure behavior, desire for media uses and lifestyle pattern of the Karen tribe in Baan Kar, Rajaburi province. This is a survey research in which a total of 200 questionnaires are used in collecting the required data. The findings of the research are as follows. The majority of the Karen tribesmen who completed the questionnaires are over 56 years old. They work in the farm and their religion is Buddhism. Their monthly income rates are 2,001 – 3,000 baht. At present, they mainly use Thai language in everyday conversation. They live in an extended family unit where a few generations live together in the same household, including grandparents, parents and children. The fathers as well as grown-up children are responsible for working to make a living. The mothers tend to stay at home to care for the younger ones. As regards the lifestyle pattern of the Karen tribe, it is found that attending tribal meetings is the most important activity for them, the mean value being 3.29. Meanwhile, attending the church to study the bible seems to be the least important activity, the mean value being 2.26. As regards their media exposure behavior, it is found that the sample group watch television on a regular basis, listen to the radio on a frequent basis and chat with other people on an occasional basis. Each exposure to television, radio and interpersonal media lasts over 3 hours. The television programs they enjoy most are TV drama. The radio programs they enjoy most are Buddhist preaching. And the topics they enjoy discussing with other people most deal with financial assistance. As regards the desire for media uses, it is found that the Karen tribe’s need to use the media is at a high level. The purposes of using the media are, in order of importance, as follows: the need for entertainment, the mean value being 3.99; the need for news and knowledge consumption, the mean value being 3.85; the need for interaction with other people, the mean value being 3.73; and, lastly, the need to build up self-identity, the mean value being 3.43, respectively.

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตำบลบ้านคา แบ่งการปกครองออกเป็น 12 หมู่บ้าน ชื่อบ้านคา เดิมชื่อ "บ้านข่า" เพราะมีต้นข่าขึ้นอยู่มากมาย ต่อมาชาวบ้านเรียกเพี้ยนเป็น "บ้านคา" จึงเป็นชื่อบ้านคาตั้งแต่นั้นมาจนถึงปัจจุบัน และยังเป็นสถานที่ตั้งของที่ว่าการอำเภอบ้านคา ในขณะนี้ตำบลบ้านคาได้ยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2539 ประชาชนส่วนใหญ่เป็นชาวกะเหรี่ยงที่พักอาศัยอยู่เมื่อประมาณ 50 ปีที่แล้ว ปัจจุบันยังคงเป็นชาวกะเหรี่ยงเกือบทั้งหมด แม้ว่าจะมีบางครอบครัวที่แต่งงานกับคนไทยก็ตาม

สภาพทั่วไปของตำบล

ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม มีลำห้วยท่าเคยผ่านกลางตำบล และมีพื้นที่ภูเขา ป่าไม้ตามแนวเขตของตำบล ทางด้านทิศตะวันตก ระหว่าง ต.ท่าเคย ต.สวนผึ้ง ที่ดินเหมาะสำหรับทำการเกษตรและเลี้ยงสัตว์

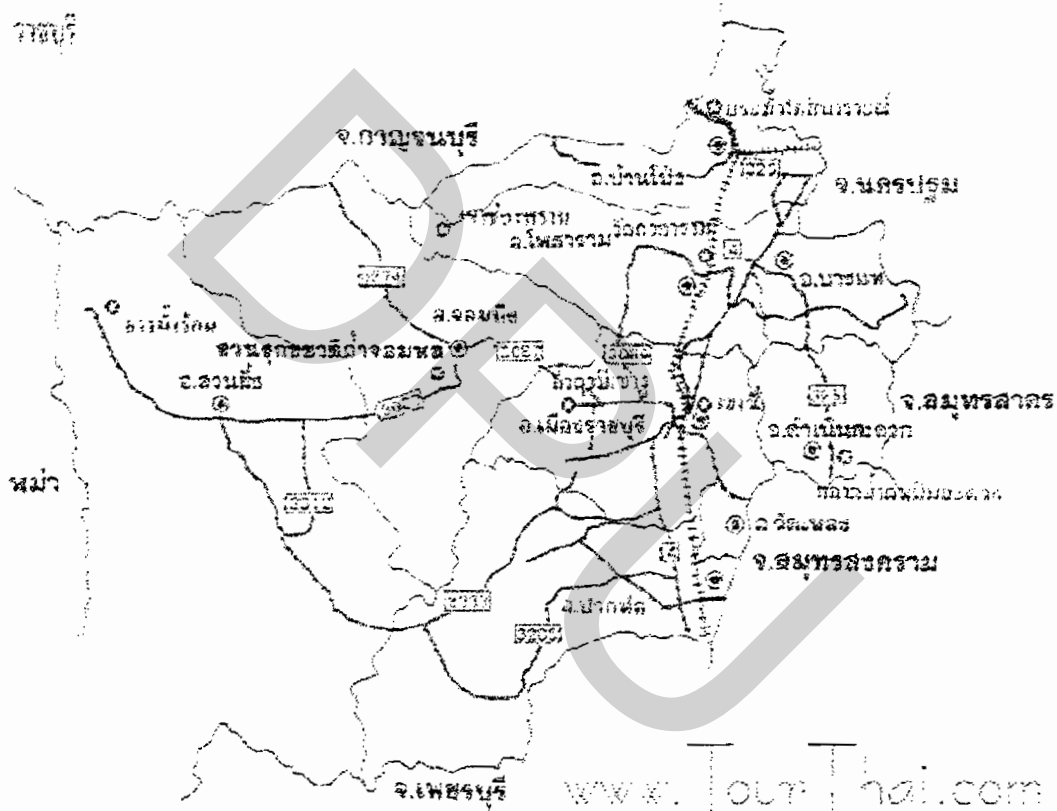
อาณาเขตตำบล

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ต.สวนผึ้ง ต.ท่าเคย อ.สวนผึ้ง จ.ราชบุรี

ทิศใต้ ติดต่อกับ ต.บ้านบึง กิ่ง อ.บ้านคา จ.ราชบุรี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ต.หนองพันจันทร์ กิ่ง อ.บ้านคา จ.ราชบุรี

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ต.สวนผึ้ง ต.ตะนาวศรี อ.สวนผึ้ง จ.ราชบุรี

ชนชาติกะเหรี่ยงในประเทศไทย เป็นชนชาติเก่าแก่ที่มีวัฒนธรรมและภาษาเป็นของตนเอง มีความเป็นมาในภูมิภาคอุษาคเนย์ที่ยาวนานกว่าชาติไทย เดิมกะเหรี่ยงอาศัยอยู่ทางตะวันออกของประเทศทิเบตในปัจจุบัน แล้วย้ายเข้ามาในประเทศไทยเมื่อประมาณ ๗๓๓ ปีก่อนพุทธกาล ต่อมาถูกจีนปราบปรามจนแตกพ่ายลงมาตามลำน้ำโขงและสาละวินในเขตพม่า โดยส่วนใหญ่อยู่ในดินแดนที่เป็นรัฐกะเหรี่ยงในปัจจุบัน การอพยพของชาวกะเหรี่ยงเข้ามาในประเทศไทยในยุคแรก มีสาเหตุจากการหนีภัยสงคราม ในช่วงต่อมา ก็มี

การอพยพด้วยสาเหตุอื่น ได้แก่ การแสวงหาที่ทำกินใหม่ ปัจจุบัน ชาวกะเหรี่ยงเป็นชนกลุ่มน้อยเผ่าใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ข้อมูลในปี ๒๕๔๐ ระบุว่า มีชาวกะเหรี่ยงอาศัยอยู่ใน ๑๕ จังหวัด จำนวน ๗๐,๘๕๒ หลังคาเรือน มีประชากรรวมประมาณ ๓๕๓,๕๗๔ คน ชนชาติกะเหรี่ยงหลายแสนคนที่อพยพจากพม่าเข้ามาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทยในระยะเวลา กว่า ๑๐๐ ปีที่ผ่านมา ได้มาอาศัยอยู่หนาแน่นในจังหวัดต่างๆ ทางภาคเหนือ เช่น เชียงใหม่ ดาก แม่ฮ่องสอน พวกนี้เข้ามาอาศัยอยู่ในแผ่นดินไทยเป็นเวลานาน เพื่อตั้งถิ่นฐาน สร้างหมู่บ้าน ประกอบอาชีพ และสืบทอดวัฒนธรรมประเพณีของกลุ่มคน เป็นการดำรงชีพอย่างสงบในฐานะชนกลุ่มน้อยของไทย โดยมีได้เข้าไปมีบทบาทร่วมกับกลุ่มกะเหรี่ยง กูชาดิแถบชายแดนไทย-พม่า ในการเคลื่อนไหวทางการเมือง แม้พวกเขาจะมีเผ่าพันธุ์และที่มาเช่นเดียวกันก็ตาม ดังนั้น เมื่อกล่าวถึงกลุ่มกะเหรี่ยงบางพวกที่ก่อความไม่สงบในบ้านเมือง คนไทยทั้งหลายจึงควรให้ความเป็นธรรมกับกลุ่มกะเหรี่ยงที่ได้อาศัยอยู่ในภาคเหนือของประเทศไทยมานาน จนรู้สึกผูกพันกับชาติไทย และพร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับทางรัฐบาลไทยในการพัฒนาอาชีพและความเป็นอยู่ให้ดีขึ้นต่อไป

คติความเชื่อของชาวกะเหรี่ยง ตามความเชื่อของกะเหรี่ยงจากตำนานและนิยายปรัมปรา เรื่องเล่ามีอยู่ว่า ชาวกะเหรี่ยงสืบเชื้อสายมาจากเทพเจ้าชื่อ Swa ซึ่งเป็นทั้งเทพเจ้าและมนุษย์คนแรกที่เกิดมาในโลก โดยกะเหรี่ยงเป็นบุตรคนโตของ Swa อยู่ในฐานะพึงได้รับความเคารพจากน้องๆ กะเหรี่ยงมีน้องอีกหลายคนซึ่งแยกย้ายไปเป็นบรรพบุรุษของชนเผ่าต่างๆ ในจำนวนน้องทั้งหมดนี้มี “ฝรั่งผิวขาว” รวมอยู่ด้วย ต่อมาเทพเจ้า Swa ได้มอบแผ่นอักขระให้กับลูกๆ แต่กะเหรี่ยงพี่ชายคนโตได้ทำแผ่นอักขระนี้แตกไป จึงต้องดะระก้าลำบากอยู่ในสภาพของชนกลุ่มน้อยตามประเทศต่างๆ และตำนานเรื่องเล่ายังกล่าวว่า “น้องผิวขาว” จะนำแผ่นอักขระข้ามทะเลมาช่วยเหลือแก่พี่กะเหรี่ยงให้มีฐานะทางสังคมดีขึ้น ดังนั้นเมื่อพวกมิชชันนารีนำคัมภีร์ไบเบิลมาเผยแพร่แก่ชาวกะเหรี่ยงในพม่า กะเหรี่ยงบางคนจึงถือว่าเป็นเหตุการณ์ที่ตรงตามคำทำนายทุกประการ กะเหรี่ยงเป็นนักเล่านิทานชั้นเยี่ยม นิทานส่วนใหญ่มักเกี่ยวกับการที่พระเจ้าประทานพรวิเศษสุดให้กะเหรี่ยง แต่ผิวยุมีอันเป็นไปจึงไม่ได้รับ ต้องอาภัพอับจนอย่างเห็นอยู่ทุกวันนี้ ความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจและระแวงภัยของชนกลุ่มน้อยที่ปราศจากอำนาจการปกครองท้องถิ่นของตน ได้ระบายออกมาอย่างชัดเจนในนิทานพื้นบ้านของกะเหรี่ยง ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของลูกกำพร้าตัวน้อยที่

ถูกทอดทิ้งให้ต่อสู้ชีวิตอย่างเดียวดายและถูกผู้อื่นรังแก เมื่อเติบโตใหญ่จึงได้รับชัยชนะด้วยสติปัญญา แม้กระทั่งกลุ่มกะเหรี่ยงกู่ชาติอิสระ “ก๊อค อาร์มี” ก็ยังมีศรัทธาความเชื่อที่นำสนใจ การที่พวกนี้เรียกตัวเองว่า “ก๊อค อาร์มี” หรือ นักรบของพระเจ้า เกี่ยวเนื่องกับการเข้ามาเป็นผู้นำกลุ่มของสองฝาแฝด ลูเธอร์ และจอห์นนี่ เพราะพวกนี้เชื่อว่า เด็กทั้งสองคนนี้ไม่ใช่คนธรรมดาสามัญ แต่เป็น “อวตาร” ของพระเจ้า ที่จะมาช่วยโปรดชาวโลกในยามทุกข์เข็ญ เด็กทั้งสองจึงมีอิทธิฤทธิ์วิเศษมนุญย์ธรรมดา เช่น ยิงไม่เข้า เดินไปเหยียบกับระเบิดก็ไม่มีการระเบิด สามารถหยั่งรู้เหตุการณ์ล่วงหน้าได้ เป็นต้น กลุ่มสาวก “ก๊อค อาร์มี” ยังเชื่อว่าพระเจ้าน้อยของเขาย่อมไม่มีวันเสียชีวิตไปเพราะอาวุธใดๆ เด็ดขาด การเกิดขึ้นของแนวความคิดแบบ “ก๊อค อาร์มี” นี้ เป็นการเกิดขึ้นเพื่อตอบสนอง สัญชาตญาณแห่งความกลัวภัย โดยมีความหวังว่าสักวันหนึ่ง พระเจ้าน้อยฝาแฝดจะนำพาพวกเขาให้รอดพ้นจากภัย โดยเอาชนะพม่าได้ และสามารถสร้างอาณาจักรที่เต็มไปด้วยความสุข เป็นการรวมพลังศรัทธาของกลุ่มคนให้ดำเนินไปในทิศทางเดียวกัน โดยยกฐานะของคนให้เป็นพระเจ้า ลักษณะทั่วไปของชาวกะเหรี่ยง

ตระกูลภาษาพูดและชื่อเรียก กะเหรี่ยงเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่พูดภาษาในตระกูลภาษาจีน-ทิเบต (Sino-Tibetan Language Family) สาขากะเหรี่ยง (Karenic Branch) อย่างไรก็ตาม ในกลุ่มชาวกะเหรี่ยงด้วยกันเองก็มีความแตกต่างกันไปทั้งในสำเนียงภาษาพูด ขนบธรรมเนียมประเพณี และความเป็นอยู่ ตามสภาพแวดล้อมของแต่ละท้องถิ่น ชื่อเรียกชนชาตินี้มีอยู่ด้วยกันหลายคำ ชาวจีนโบราณเรียกว่า “ชนชาติโจว” ชาวพม่าเรียกว่า “กะยิน” ชาวล้านนาของไทยและทางรัฐฉานของพม่าเรียกว่า “ยาง” แต่คนไทยภาคกลางส่วนใหญ่เรียกว่า “กะเหรี่ยง” เป็นชื่อที่เรียกตามอย่างมอญซึ่งเรียกชนกลุ่มนี้ว่า “กะเรง” ในขณะที่พวกเขาเรียกตัวเองว่า “ปกากะญอ” หรือ “ปาเกอะญอ” ซึ่งมีความหมายว่า คน

การแบ่งกลุ่ม ชาวกะเหรี่ยงที่อยู่ในประเทศไทยแบ่งออกได้เป็น ๔ กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีชื่อเรียกต่างๆ กัน ได้แก่ กะเหรี่ยงสะกอ (S'Gaw Karen) หรือยางขาว กะเหรี่ยงโปว์ (Pwo Karen) หรือยางบ้าน กะเหรี่ยงบเว (B'ghwe Karen) หรือคะชา หรือยางแดง และกะเหรี่ยงตองตู (Thongthu) หรือตองสุ หรือปะโอ กะเหรี่ยงสะกอ และกะเหรี่ยงโปว์เป็นกลุ่มกะเหรี่ยงใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ส่วนกลุ่มกะเหรี่ยงในสหภาพกะเหรี่ยงแห่งชาตินั้น

เป็นกะเหรี่ยงสะกอ นอกจากนี้ ยังมีกะเหรี่ยงกลุ่มใหม่กลุ่มเล็กๆ ที่เพิ่งเข้ามาอยู่ในประเทศไทย และเป็นที่ยึดกันดี คือ ปาดอง (กะเหรี่ยงคอยาว) และกะขอ (กะเหรี่ยงหูยาว)

ลักษณะถิ่นที่อยู่ ส่วนใหญ่กะเหรี่ยงอาศัยรวมกันเป็นหมู่บ้าน โดยเลือกทำเลที่ตั้งในที่ลุ่มล้อมรอบด้วยเนินเขาหรือที่ราบระหว่างหุบเขาที่สามารถไปสู່แหล่งน้ำลำธารได้สะดวก กะเหรี่ยงไม่นิยมสร้างบ้านบนสันเขาและไม่ใช้ระบบรางน้ำไม้ไผ่เพื่อนำน้ำเข้าหมู่บ้านอย่างชนเผ่าอื่นๆ บ้านสร้างด้วยไม้ไผ่และแฝก บริเวณบ้านไม่มีรั้ว สัตว์เลี้ยงต่างๆ จะปล่อยให้หากินในหมู่บ้าน

ศาสนา กะเหรี่ยงบางพวกนับถือศาสนาพุทธ บางพวกนับถือศาสนาคริสต์ แต่ชาวกะเหรี่ยงทั้งหมดซึ่งรวมถึงผู้ที่นับถือศาสนาทั้งสองดังกล่าวข้างต้นต่างนับถือผี พวกเขาเชื่อว่าแทบทุกหนทุกแห่งจะมีผีสิงสถิตอยู่ เช่น ในป่า ในไร่ หรือในหมู่บ้าน ผีที่กะเหรี่ยงนับถือคือ ผีเรือนและผีบ้าน “ผีเรือน” เป็นผีประจำบ้านเรือน คือวิญญาณของปู่ย่าตายายที่วนเวียนอยู่ภายในบ้านเรือน คอยป้องกันรักษาบุตรหลานให้อยู่อย่างสงบสุข ส่วน “ผีบ้าน” ซึ่งคอยปกป้องรักษาหมู่บ้าน บางทีเรียกว่า “ผีเจ้าเมือง” หรือ “ผีเจ้าที่” มีความสำคัญมากโดยเฉพาะในพิธีเกี่ยวกับการเกษตรและพิธีกรรมเกี่ยวกับความอยู่ดีมีสุขของคนทั้งหมู่บ้าน การเลี้ยงผีเจ้าที่นั้นกระทำปีละสองครั้ง กะเหรี่ยงมีความเชื่อว่า ทุกคนมี “ขวัญ” อยู่จำนวน ๓๓ ขวัญประจำอยู่ตามส่วนต่างๆ ของร่างกาย บางครั้งขวัญจะล่องลอยท่องเที่ยวออกไปนอกตัวได้ตามความต้องการของมันเอง หรือไม่ก็ตามคำเชื่อเชิญของผีที่คอยมุ่งร้ายมนุษย์แล้วปล่อยเขาไว้โดยไม่มีขวัญคอยปกป้องและทำให้ผู้นั้นเจ็บป่วยได้ การรักษาพยาบาลจึงเกี่ยวกับการล่อขวัญให้กลับคืนมาอยู่ที่เดิม โดยต้องทำพิธีเรียกขวัญ ความตายจะเกิดขึ้นเมื่อขวัญที่สำคัญๆ อันได้แก่ขวัญสองขวัญที่อยู่ที่สูงสองข้างละทิ้งบุคคลแล้วท่องเที่ยวไปยังโลกของคนตาย

ระบบเศรษฐกิจ ชาวกะเหรี่ยงทำการเกษตรเป็นหลัก ปลูกข้าวและพืชไร่ เช่น ข้าวโพด ผัก พักทอง พริก มะเขือ เป็นต้น เพื่อนำมาประกอบอาหาร เป็นที่น่าสังเกตว่ากะเหรี่ยงไม่ได้ปลูกฝิ่น อย่างชนบางเผ่าที่มีรายได้จากฝิ่น นอกจากนี้ ยังนิยมเลี้ยงสัตว์ ได้แก่ หมู ไก่ เพื่อใช้บริโภคเป็นอาหารและบวงสรวงตามพิธีกรรม วัว ควาย ช้างเลี้ยงไว้ใช้

งาน สำหรับช่างจะเลี้ยงในครอบครัวที่มีฐานะ รายได้ของกะเหรี่ยงได้แก่ ขายปลูสัตว์ รับจ้างทำงานกับคนไทย ขายของป่า อุตสาหกรรมในครัวเรือน เช่น ตะกร้า มีด เครื่องครัวที่ทำจากไม้ เป็นต้น

ความเป็นตัวตนของชาวกะเหรี่ยงในการเปลี่ยนแปลง การดำรงอยู่ของชาวกะเหรี่ยงในที่ที่แตกต่างกันไปในัน ส่งผลต่อจิตสำนึกของชาวกะเหรี่ยงที่มีต่อเอกลักษณ์ของตนเองอย่างแตกต่างกัน เช่น ชาวกะเหรี่ยงในประเทศไทย กับประเทศพม่า จากงานศึกษาของ Wijeyewardene เกี่ยวกับการปรับตัวของชนกลุ่มน้อยกะเหรี่ยงในสังคมไทย พบว่าการปรับตัวของกะเหรี่ยงนั้นขึ้นกับว่าพวกเขามีกลยุทธ์อย่างไรในการดำเนินความสัมพันธ์กับคนไทยที่เป็นชนส่วนใหญ่ของประเทศ เนื่องจากมิติตามความสัมพันธ์ในเชิงสังคมและเศรษฐกิจเป็นสิ่งที่มีความหมายอย่างยิ่งสำหรับชุมชนหมู่บ้าน และการดำรงอยู่รอดภายในสังคม ซึ่งทำให้ตำแหน่งแห่งที่ทางสังคมของกะเหรี่ยงในฐานะที่เป็นชนกลุ่มน้อย เลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องเกี่ยวข้องกับรัฐไทยที่พยายามเข้ามาควบคุมดูแล ในแง่นี้ กะเหรี่ยงในฐานะที่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์กลุ่มหนึ่งจึงไม่ได้ดำรงอยู่เพียงลำพัง “ความเป็นคนกะเหรี่ยง” เกิดขึ้นท่ามกลางความสัมพันธ์กับสังคมและหมู่บ้านอื่นๆ รอบข้างด้วย การทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องชาติพันธุ์ (Ethnicity) ที่สะท้อนให้เห็นมิติต่างๆ อย่างหลากหลาย จึงต้องให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์และสังคมรอบข้างที่เกิดขึ้นด้วย นักมานุษยวิทยาบางท่าน เช่น สุเทพ สุรินทร์เกษ์ ถึงกับได้แปลความหมายของคำว่า Ethnicity ว่าชาติพันธุ์สัมพันธ์ หมายความว่า ชาติพันธุ์มีความหมายก็เฉพาะในความสัมพันธ์กันเท่านั้น แต่ไม่ได้มีความหมายในตัวเอง เท่าที่ผ่านมา รัฐไทยหรือสังคมไทย มิได้เน้นความสำคัญกับ

การทำ ความเข้าใจเกี่ยวกับชาติพันธุ์ (Ethnicity) แต่มุ่งให้ความสำคัญต่อความเป็นชาติ (Nationalism) โดยดำเนินนโยบายด้านการพัฒนา เพื่อโน้มน้าวจิตใจชนกลุ่มน้อยให้มีความนิยมในรัฐบาล และมีความผูกพัน จงรักภักดีต่อประเทศไทย เพื่อจะได้เป็นกำลังสำคัญในการต่อต้านการแทรกซึมบ่อนทำลายของฝ่ายตรงกันข้าม ซึ่งเป็นการเน้นความมั่นคงแห่งอธิปไตยของชาติ มากกว่าจะคำนึงถึงความแตกต่างหลากหลายทางชาติพันธุ์ที่ดำรงอยู่ในดินแดนรัฐไทย ในระยะยาว นโยบายนี้อาจจะนำมาซึ่งความผสมผสานกลมกลืนระหว่างเผ่าพันธุ์ เกิดการถ่ายทอดทางวัฒนธรรม ภาษา การจัดองค์กรทางสังคม และการเมือง จนเป็นที่น่าเสียดายว่า เมื่อนานวันเข้า ชนกลุ่มน้อยต่างๆ อาจจะถูกกลืนเอกลักษณ์แห่งกลุ่มชาติพันธุ์ตนเองไปในที่สุด (จดหมายข่าวศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร ฉบับที่ ๘ เมษายน-พฤษภาคม ๒๕๔๓)

ในขณะที่เดียวกันวิวัฒนาการทางการสื่อสารที่มีบทบาทต่อปัจเจกบุคคล ในฐานะเป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิต แล้วยังเป็นส่วนประกอบที่แนบแน่นและมีความสำคัญต่อกระบวนการสังคม (social process) รวมทั้งยังมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาสังคม ในการช่วยสำรวจสถานะใหม่ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในสังคม ช่วยยกระดับความกระตือรือร้นของรูปแบบการดำเนินชีวิต ชี้นำและควบคุมกระบวนการเปลี่ยนแปลงในสังคม สอนทักษะใหม่ ๆ ให้แก่ชนชาวกะเหรี่ยงเพื่อให้คุ้นกับสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยอาศัยสื่อมวลชนเป็นตัวกลาง ซึ่งพอจะสรุปบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนในสังคมได้ดังนี้

1. การรายงานข่าว หรือสอดส่องระวังระวังเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม (surveillance of the environment) คือ การแสวงหาข่าวสารและเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสิ่งแวดล้อม ทั้งภายในและภายนอกสังคม

2. การชักจูงใจ หรือประสานส่วนต่าง ๆ ในสังคม เพื่อแสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม (correlation of the parts of society in responding to the environment) คือ สื่อมวลชนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดเป็นข่าว เป็นการวิเคราะห์และเสนอแนะว่าควรจะทำอย่างไรกับสิ่งนั้น ๆ

3. การให้การศึกษา หรือถ่ายทอดมรดกทางสังคมจากคนรุ่นหนึ่งไปยังคนอีกรุ่นหนึ่ง (transmission of the social heritage from one generation to the next) คือ การเผยแพร่

แพร่ความรู้ ค่านิยม บรรทัดฐานของสังคมแก่สมาชิกรุ่นใหม่ของสังคม เพื่อให้วิทยาการ และวัฒนธรรมของสังคมนั้น ๆ คงอยู่ต่อไป

4. การให้ความบันเทิง (entertainment) คือ การเผยแพร่การแสดง คนตรี ศิลปะ เพื่อสร้างความจรรโลงแก่มวลชน

Ball-Rokeach and De fleur (1976 อ้างใน อำไพ นิยาย) กล่าวไว้ในแบบจำลองเชิงฟังก์ชันของผลการสื่อสารมวลชนว่า การที่มนุษย์เราจำเป็นต้องพึ่งพาข่าวสารนั้น มีเหตุผลหลายประการเช่น ความต้องการเข้าใจสังคม หรือโลกที่เราอยู่ให้ดีขึ้น ต้องการปรับตัว เพื่อให้อยู่ในโลกดังกล่าวได้อย่างราบรื่น หรือต้องการสร้างจินตนาการของโลกในความฝัน เพื่อหนีให้หลุดพ้นปัญหาประจำวัน และความเครียดไปชั่วขณะ

Katz (1974 อ้างใน สิริชัย สิริกาละ และกาญจนา แก้วเทพ) กล่าวเพิ่มเติมอีกว่า โอกาสที่บุคคลจะได้รับการตอบสนองความพึงพอใจตามความต้องการของคนจากสถานการณ์ทางสังคมนั้นมีน้อยมาก สื่อมวลชนจะเป็นตัวเสริม หรือทดแทนบริการต่าง ๆ ที่หายไป รวมทั้งมีความสะดวกง่ายดายที่สุดในการใช้สื่อมวลชน ทำให้คนเราไม่จำเป็นต้องออกไปแสวงหาข่าวสารจากสื่ออื่นหรือบุคคลอื่น เพราะสื่อมวลชนได้ทำหน้าที่หยิบยื่นข่าวสารต่าง ๆ มาให้จนถึงตัว และสื่อมวลชนได้ให้บางสิ่งที่ทำให้ร่างกายและจิตใจได้พักผ่อน และมีกำลังใจขึ้นมาใหม่ หลังจากความอ่อนเพลียและตึงเครียด สามารถขจัดปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงได้ง่ายขึ้น และช่วยไม่ให้สังคมแตกสลาย

สื่อมวลชนที่ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดหรือสร้างความเพลิดเพลิน ส่วนใหญ่จะเป็นสื่อและเนื้อหาที่มุ่งให้ความบันเทิงเป็นหลักเช่น สื่อวิทยุ ละคร เกมโชว์ สื่อโทรทัศน์ ภาพยนตร์ เทปเพลง ฯลฯ หรือข่าวสารที่ชดเชยทดแทนสิ่งที่ขาดไป หรืออยากได้ หรือเรื่องราวที่ปลอบประโลมใจให้ลัด หรือลืมความทุกข์ หรือชะล้างความไม่สบายใจ ด้วยการพาผู้คนหลบหนีจากโลกแห่งความเป็นจริง (Escapist) สร้างฝันจินตนาการแปลก ๆ (Fantasize) ซึ่งช่วยให้มีการระบายถ่ายเทอารมณ์ และความก้าวร้าวในหนทางที่เหมาะสม (Feashbach & Singer, 1971 อ้างใน จรินทร์ทิพย์ แก้วกล้า)

กล่าวโดยสรุป ชนชาติกะเหรี่ยง เป็นชนกลุ่มน้อยที่คนไทยรู้จักดี หรืออย่างน้อยก็เคยได้ยินชื่อเสียงมานาน ด้วยเป็นชนเผ่าที่อพยพโยกย้ายเข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทยเป็นเวลานานแล้ว และที่สำคัญ ในช่วงวันที่ ๒๔-๒๕ มกราคม ๒๕๔๓ ได้เกิดวิกฤตการณ์การบุกเข้ายึดโรงพยาบาลจังหวัดราชบุรีอย่างอู้อาจโดยกลุ่มกะเหรี่ยงอิสระ “ก๊อด อาร์มี” ยิ่งทำให้ชื่อของชนกลุ่มนี้ได้รับการกล่าวขวัญถึงกันมากขึ้น จึงเป็นเรื่องที่ควรทำการศึกษาถึงพฤติกรรม การเปิดรับสื่อ ความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อ และรูปแบบการดำเนินชีวิตของชนชาติกะเหรี่ยงบ้านคา จังหวัดราชบุรี เพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับวิถีชีวิตที่แตกต่างกันในฐานะที่พวกเขาที่เป็นหนึ่งในกลุ่มชนที่ดำรงชีพอยู่ในแผ่นดินไทยนี้ด้วยเช่นกัน

ปัญหานำวิจัย

1. ชนชาติกะเหรี่ยงบ้านคา ราชบุรี มีพฤติกรรม การเปิดรับสื่ออย่างไร
2. ความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อของชนชาวกะเหรี่ยงบ้านคา ราชบุรี เป็นอย่างไร
3. ชนชาติกะเหรี่ยงบ้านคา ราชบุรี มีรูปแบบการดำเนินชีวิตในปัจจุบันอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากรของชนชาติกะเหรี่ยงบ้านคา ราชบุรี
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรม การเปิดรับสื่อของชนชาติกะเหรี่ยง ราชบุรี
3. เพื่อศึกษาความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อของชนชาติกะเหรี่ยง ราชบุรี
4. เพื่อศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตของชนชาติกะเหรี่ยงบ้านคา ราชบุรี

สมมติฐานการวิจัย

1. ลักษณะทางประชากรของชนชาติกะเหรี่ยงบ้านคาที่แตกต่างกัน มีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน
2. รูปแบบการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรม การเปิดรับสื่อที่แตกต่างกัน

3. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อที่แตกต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อที่แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้จะศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ โดยเฉพาะความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อของชนชาติกะเหรี่ยงบ้านคา จังหวัดราชบุรี ระยะเวลาที่ทำการรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ – เมษายน 2546

นิยามศัพท์

ชนชาติกะเหรี่ยงบ้านคา จังหวัดราชบุรี หมายถึง ประชาชนชาวกะเหรี่ยงที่อาศัยอยู่ในตำบลบ้านคา กิ่งอำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี

ลักษณะทางประชากร หมายถึง องค์กรประกอบทางด้าน อายุ อาชีพ รายได้ และประเภทของครอบครัว

พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ หมายถึง ความถี่ ระยะเวลา และรายการที่ชอบ ของชนชาติกะเหรี่ยงบ้านคาจากสื่อ โทรทัศน์ วิทยุ และบุคคลต่าง ๆ เช่น คนในครอบครัว เพื่อนบ้าน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ครู

ความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อ หมายถึง การที่ชนชาติกะเหรี่ยงบ้านคานำข่าวสารที่ได้จากสื่อประเภทต่าง ๆ มาใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต ได้แก่ เพื่อรับรู้ถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ เพื่อการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เพื่อแสวงหาข้อมูลข่าวสาร เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพูดคุย เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคม เพื่อเป็นที่ยอมรับของสังคม เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน เพื่อผ่อนคลายความเครียด เพื่อพัฒนาความคิดตนเอง เพื่อเป็นแบบแผนในชีวิต และเพื่อปรับตัวให้ทันสมัย

รูปแบบการดำเนินชีวิต หมายถึง วิธีแห่งการดำเนินชีวิตในปัจจุบันของชนชาติกะเหรี่ยงบ้านคา กิ่งอำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี ที่ประกอบด้วยกิจกรรม (Activities) ที่กระทำต่าง ๆ ในแต่ละวัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงลักษณะทางประชากร พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ รวมทั้งความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อของชนชาติกะเหรี่ยงบ้านคา กิ่งอำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี
2. ข้อมูลที่ได้รับทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสื่อต่าง ๆ สามารถเข้าใจรูปแบบการดำเนินชีวิตของชนชาติกะเหรี่ยงบ้านคา กิ่งอำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี มากยิ่งขึ้น
3. เป็นแนวทางสำหรับผู้ประกอบธุรกิจในการปรับปรุงกระบวนการผลิตให้ตรงกับความต้องการของผู้อ่านมากที่สุด
4. เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการศึกษาทางวิชาการและการค้นคว้าต่อไป

ข้อจำกัดทางการศึกษา

ณ ที่กิ่งอำเภอบ้านคา แห่งนี้แม้ว่าจะมีผู้คนอาศัยอยู่เป็นเวลาเกือบห้าสิบปีแล้ว แต่ความเจริญทางการศึกษา การตั้งโรงเรียนสอนหนังสือในชุมชนแห่งนี้ เพิ่งเริ่มมีประมาณสิบปีที่ผ่านมา ส่งผลให้ชนชาติกะเหรี่ยงที่อาศัยอยู่ ณ ผืนแผ่นดินนี้ขาดการศึกษา อ่านหนังสือไม่ออกเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นจึงจัดว่าเป็นข้อจำกัดทางการศึกษาในส่วนของกา
เปิดรับสื่อที่มีได้รวมสื่อหนังสือพิมพ์ไว้ด้วย

นอกจากนี้รูปแบบการดำเนินชีวิตโดยปกติประจำวันนั้น พ่อบ้านและลูกชายที่โตแล้วจะออกไปทำไร่หรือรับจ้างทำงานนอกบ้านตั้งแต่เช้าจรด และกลับบ้านในตอนมืดหรือนาน ๆ ครั้งจึงกลับบ้านครั้งหนึ่ง ดังนั้นจึงจัดว่าเป็นข้อจำกัดอีกข้อหนึ่งที่ต้องทำการสัมภาษณ์ในลักษณะเป็นครัวเรือนและผู้ตอบแบบสอบถามจะเป็นแม่บ้าน หรือเด็กสาว ๆ ที่ยังไปได้ออกเรือน หรือทำงานนอกบ้าน เป็นส่วนใหญ่

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “พฤติกรรม的开รับสื่อ ความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อและรูปแบบการดำเนินชีวิตของชนชาติกะเหรี่ยงบ้านคา จังหวัดราชบุรี” ทำการศึกษาโดยนำแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาเป็นแนวทางในการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดด้านประชากรศาสตร์ (Demographics)
2. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินชีวิต (Lifestyles)
3. แนวคิดทฤษฎีการเปิดรับข่าวสาร (Selective Exposure)
4. แนวคิดทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ
5. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดด้านประชากรศาสตร์

ในกระบวนการสื่อสาร องค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวข้องกัน 2 ฝ่ายคือ ผู้ส่งสารและผู้รับสารซึ่งเราไม่อาจปฏิเสธว่าผู้รับสารจะเป็นตัวกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการสื่อสาร ผู้ส่งสารจึงต้องมีการวิเคราะห์ลักษณะของผู้รับสาร เพื่อจะได้ทำการสื่อสารเนื้อหาสาระให้สอดคล้องกับลักษณะกลุ่มเป้าหมายที่สุด

ในขณะที่แนวคิดทฤษฎีด้านประชากรศาสตร์เชื่อว่า บุคคลที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันไป ซึ่งการสื่อสารก็จัดเป็นพฤติกรรมสำคัญอย่างหนึ่งของมนุษย์ ดังนั้น นักวิชาการสื่อสารบางกลุ่มจึงเชื่อว่าพฤติกรรมการสื่อสารของบุคคลที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกัน จึงน่าจะแตกต่างกันด้วย เนื่องจากบุคคลที่อยู่ในแต่ละกลุ่มประชากรย่อมจะมีกิจกรรมและการดำเนินชีวิตตลอดจนการมีเวลาว่างต่างกัน

ปรมา สตะเวทิน (2533: 112-118) กล่าวว่า ผู้รับสารที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่าง ๆ ร่วมกัน ย่อมจะมีทัศนคติที่คล้ายคลึงกัน ลักษณะทางประชากรศาสตร์นั้น ได้แก่

1. อายุ เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่องความคิด และพฤติกรรม โดยทั่วไปแล้วคนที่มีอายุน้อยมักจะมีความคิดเสรีนิยม ยึดถืออุดมการณ์และมองโลกในแง่ดีมากกว่าคนที่มียุมาก สาเหตุที่แตกต่างกันเนื่องมาจากคนที่ต่างรุ่นต่างวัยกันมีประสบการณ์ชีวิตแตกต่างกัน จึงทำให้มีทัศนคติ ความรู้สึกรู้จักคิดและพฤติกรรมแตกต่างกัน ลักษณะการใช้สื่อมวลชนก็ต่างกัน คนที่มีอายุมากมักจะใช้สื่อเพื่อแสวงหาข่าวสารหนัก ๆ มากกว่าเพื่อความบันเทิง ในการฟังวิทยุก็เช่นกัน คนที่มีอายุมากมักจะฟังรายการที่หนัก ๆ ไม่ค่อยฟังดนตรีสมัยใหม่

2. เพศ ผู้หญิงกับผู้ชายมีความแตกต่างกันอย่างมากในเรื่องความคิด ค่านิยมและทัศนคติ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมและสังคมกำหนดบทบาทและกิจกรรมของคนสองเพศไว้ต่างกัน

3. สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ หมายถึง อาชีพ รายได้ เชื้อชาติ ตลอดจนภูมิหลังของครอบครัว เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีวัฒนธรรมต่างกัน มีประสบการณ์ต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยม เป้าหมาย และพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ผู้ที่มีรายได้สูงมักจะใช้สื่อมวลชนมากและมักจะใช้สื่อมวลชนเพื่อแสวงหาข่าวสารหรือเรื่องราวที่หนัก ๆ เช่น อ่านหรือดูหรือฟังเรื่องการเมือง ปัญหาสังคมและเศรษฐกิจ เป็นต้น

4. การศึกษา เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความคิด ค่านิยม ทัศนคติ และพฤติกรรมแตกต่างกัน คนที่มีการศึกษาสูงจะได้เปรียบอย่างมากในการเป็นผู้รับสารที่ดี เพราะเป็นผู้ที่มีความรู้กว้างขวางและเข้าใจสารได้ดี แต่จะเป็นคนที่ไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ ถ้าไม่มีหลักฐานหรือเหตุผลเพียงพอ โดยทั่วไปแล้วคนที่มีการศึกษาสูงมักจะใช้สื่อมวลชนมากกว่าคนที่มีการศึกษาค่ำ และมักจะใช้สื่อประเภทสิ่งพิมพ์ ในขณะที่คนที่มีการศึกษาค่ำมักจะใช้สื่อประเภทวิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ แต่หากมีเวลาจำกัดก็มักจะแสวงหาข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์มากกว่าสื่อประเภทอื่น

สุนทรีย์ พิศรพันธ์ (2541: บทคัดย่อ) ระบุว่า ผู้บริโภคแต่ละคนจะมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน ทั้งลักษณะภายนอกและลักษณะภายในจิตใจ เช่น

อายุ เพศ การศึกษา อาชีพ รายได้ ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ศาสนา บุคลิกภาพ ทัศนคติ ทักษะ ประสบการณ์ และรูปแบบการดำเนินชีวิต เป็นต้น คุณสมบัติเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อผู้บริโภคในการสื่อสาร การวิเคราะห์ผู้บริโภคโดยศึกษาตัวแปรที่มีความชัดเจน อันเป็นลักษณะส่วนบุคคลคือ อายุ เพศ การศึกษา รายได้ อาชีพ ฯลฯ ลักษณะตัวแปรกลุ่มนี้ รวมเรียกว่า ตัวแปรทางประชากร (Demographics Variable)

- อายุ เนื่องจากสินค้าสามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภค ที่มีอายุแตกต่างกัน ประชากรที่แตกต่างกันของส่วนตลาด

- เพศ เป็นตัวแปรในการแบ่งส่วนตลาดเช่นกัน ผู้หญิงกับผู้ชายมีความแตกต่างกันทางความคิด ค่านิยม ทัศนคติ รวมถึงพฤติกรรมการซื้อสินค้า เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง

- สถานภาพสมรส เป็นเป้าหมายที่สำคัญของการใช้ความพยายามทางการตลาด และมีความสำคัญยิ่งต่อหน่วยในการบริโภค

- รายได้ การศึกษา อาชีพ เป็นตัวแปรที่สำคัญในการกำหนดส่วนของตลาด ทั้งสามอย่างนี้มีแนวโน้มสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดในความสัมพันธ์เชิงเหตุผล หรือโดยทั่วไปจะถือว่าเป็นลักษณะของชนชั้นสังคม ซึ่งจะสะท้อนถึงรูปแบบการดำเนินชีวิตของบุคคลนั้น ๆ

แนวคิดทางประชากรศาสตร์ที่กล่าวข้างต้น ได้นำมาเป็นตัวแปรในการศึกษาวิจัย ในครั้งนี้บนพื้นฐานความคิดที่ว่าลักษณะทางประชากรของชนชาติกะเหรี่ยงบ้านคา จังหวัดราชบุรี ที่แตกต่างกัน ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ เป็นผลให้พฤติกรรมการเปิดรับสื่อและความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อแตกต่างกัน

แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินชีวิต

Reimer (อ้างใน อรุมา ศรีสุทธิพันธ์, 2545: 21) กล่าวว่า รูปแบบการดำเนินชีวิต คือรูปแบบเฉพาะของกิจกรรมในแต่ละวันที่แสดงถึงความเป็นตัวของคน ๆ นั้น โดยที่รูปแบบการดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคลจะเป็นเอกลักษณ์ที่ไม่มีใครเหมือน คนแต่ละคนจะ

เลือกทำในสิ่งที่แตกต่างจากคนอื่น ๆ ซึ่งก็อาจจะมีใครคนอื่นทำในสิ่งเหล่านี้เหมือนกันก็ได้ จึงมีคนจำนวนหนึ่งที่มีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เหมือน ๆ กัน

รูปแบบการดำเนินชีวิตที่ Reimer ได้จัดแบ่งไว้นั้น มีพื้นฐานความคิดในกรอบที่ว่า แต่ละบุคคลนั้นมีความสนใจที่แน่นอนในการดำเนินชีวิต และมีการกระทำที่สนองต่อความสนใจนั้น ๆ อย่างแน่นอนเป็นประจำ รูปแบบการดำเนินชีวิตนี้ไม่ได้ หมายถึงกิจกรรมที่ทำเพื่อจุดประสงค์ต่าง ๆ เฉพาะเหตุการณ์ เพราะบางครั้งกิจกรรมที่ทำนั้นอาจมีวัตถุประสงค์ที่ต่างกันในแต่ละครั้ง

รูปแบบการดำเนินชีวิต 5 กลุ่ม ของ Reimer มีดังนี้

1. Culture Orientation คือ รูปแบบของกิจกรรมแสดงถึงวัฒนธรรม หรือ ประเพณีนิยมในแต่ละสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคล ไม่ว่าจะเป็นวัฒนธรรมระดับชาวบ้านหรือวัฒนธรรมชั้นสูงก็ตาม

2. Social Orientation คือ รูปแบบที่นอกเหนือจากสิ่งที่เป็นอยู่ทั่วไป เป็นสิ่งที่มีความสำคัญและควรค่าต่อการที่แต่ละบุคคลจะเข้าไปร่วมทำ เช่น เรื่องการเมือง

3. Entertainment Orientation คือ รูปแบบที่มีลักษณะคล้ายกับ Culture Orientation แต่จะเป็นเรื่องใกล้ตัว และมีจุดมุ่งหมายเพื่อความพึงพอใจและความบันเทิงของตนเองมากกว่า

4. Home and Family Orientation คือ รูปแบบของกิจกรรมที่มีลักษณะของความใกล้ชิด และเรื่องที่เป็นส่วนตัว

5. Sport and Outdoor Orientation คือ สิ่งที่ทำเพื่อสุขภาพร่างกาย ซึ่งประกอบด้วยการเล่นในรูปแบบต่าง ๆ

ตัวอย่างการศึกษาของ Reimer ในเรื่องรูปแบบการดำเนินชีวิตของเยาวชนในประเทศ สวีเดน พบว่า เยาวชนในสวีเดนมีรูปแบบการดำเนินชีวิตในแบบ Entertainment Orientation คือ ไปในทางที่เกี่ยวกับความบันเทิงเป็นส่วนใหญ่เพราะนอกเหนือจากกิจกรรมที่ทำเป็นประจำอย่างเรื่องการเรียนรู้หรือการทำงานแล้ว ความสนใจในเรื่องความสุข ความบันเทิงก็นับว่าเป็นเรื่องที่สำคัญและเป็นเรื่องจริงจังสำหรับเยาวชน รูปแบบการดำเนินชีวิตในแบบบันเทิงนี้เป็นสิ่งที่เหมือนกันในกลุ่มเยาวชนทุกระดับชั้นทางสังคม

และเศรษฐกิจ ส่วนรูปแบบอื่น ๆ นั้นจะรวมอยู่ในสัดส่วนที่มากน้อยต่าง ๆ กันไปตามแต่กิจกรรมทางด้านครอบครัว ซึ่งเป็นรูปแบบของ Home and Family Orientation ด้วยก็ได้ (รุ่งฤดี ห่อนาค, 2541 : 74-75)

ในการศึกษาว่าสื่อจะมีบทบาทต่อวิถีชีวิตของผู้รับสื่อหรือไม่ ทางหนึ่งที่เราจะศึกษาก็คือ ศึกษาว่าสื่อได้ทำให้ชีวิตประจำวันของผู้รับสื่อเปลี่ยนแปลงไปจากที่เคยเป็นหรือไม่ ในการศึกษาคครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการศึกษาเกี่ยวกับสื่อที่มีบทบาทกับความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อรวมถึงรูปแบบการดำเนินชีวิต โดยเฉพาะกิจกรรมในชีวิตประจำวันของชนชาติกะเหรี่ยงบ้านคา จังหวัดราชบุรี

แนวคิดรูปแบบการดำเนินชีวิต (Lifestyle Concepts) เป็นแนวคิดที่ถูกนำเสนอขึ้นเป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1963 โดย William Lazer (Joseph T. Plummer, 1974 อ้างใน ณัฐวุฒิ ศรีกตัญญู) Lazer ได้ให้คำจำกัดความของรูปแบบการดำเนินชีวิตว่า เป็นการแสดงให้เห็นถึงภาพรวมของวิถีการใช้ชีวิตที่แตกต่างกัน โดยการสร้างเป็นรูปแบบที่พัฒนามาจากความต่อเนื่องของการดำเนินชีวิตในสังคม

รูปแบบการดำเนินชีวิต (Lifestyle) เป็นการอธิบายลักษณะการใช้ชีวิตของผู้บริโภคว่า มีการจัดสรรเวลาต่อกิจกรรมต่างๆ อย่างไร ให้ความสนใจในเรื่องใดเป็นพิเศษ และมีความคิดเห็นเช่นไรต่อสภาพแวดล้อมทางสังคม การศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตจึงเป็นเรื่องที่นักการตลาดให้ความสนใจและให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากจะทำให้ นักการตลาดสามารถเข้าใจถึงพฤติกรรมของผู้บริโภคได้ดีกว่าการศึกษาลักษณะทางประชากรเพียงอย่างเดียว ผลจากการศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้บริโภคจะทำให้ นักการตลาดสามารถเข้าใจถึงความต้องการ ความรู้สึกนึกคิด พฤติกรรมในการบริโภค และการเลือกซื้อสินค้า ตลอดจนพฤติกรรมการเปิดรับสื่อของผู้บริโภคว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกันเช่นไร อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวางแผนและการกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาด

วิธีการศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิต (Lifestyle) ได้ใช้มาตรวัดลักษณะทางจิตวิทยา (Psychographics) ซึ่งเป็นวิธีการวัดเชิงปริมาณ (Quantitative) ในรูปแบบของ กิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็น (Activities Interests and Opinions : AIO) William D. Wells and Douglas J. Tigert ได้อธิบายการวัดแบบ AIO ว่า เป็นการวัดรูปแบบการ

ดำเนินชีวิตในรูปของการจัดสรรเวลาต่อกิจกรรมต่าง ๆ เรื่องที่ให้ความสนใจ หรือเอาใจใส่เป็นพิเศษ และความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคล (William D. Wells and Douglas J. Tigert, 1971)

ลักษณะทางจิตวิทยา (Psychographic Characteristics) เป็นเกณฑ์หนึ่งในการแบ่งส่วนทางการตลาด (Market Segmentation) โดยการวิเคราะห์ถึงความรู้สึกนึกคิดของผู้บริโภคจากการศึกษาพฤติกรรมการแสดงออก ผู้บริโภคจะถูกแบ่งออกเป็นกลุ่มๆ โดยอาศัยเกณฑ์ของลักษณะทางจิตวิทยาดังนี้คือ บุคลิกภาพ (Personality) และ/หรือ รูปแบบการดำเนินชีวิต (Lifestyle)

บุคลิกภาพ (Personality) คือ รูปแบบของพฤติกรรม หรือนิสัยที่เป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล มีความมั่นคง และแปรเปลี่ยนได้ยาก อันเป็นผลมาจากจิตใต้สำนึกของแต่ละบุคคล (Henry Assael, 1995 อ้างใน ณัฐวุฒิ ศรีกตัญญู) บุคลิกภาพเป็นปัจจัยภายในที่มีส่วนสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมของผู้บริโภค ดังนั้น การศึกษาถึงบุคลิกภาพของผู้บริโภคจะทำให้นักการตลาดสามารถเข้าใจถึงพฤติกรรมของผู้บริโภคได้อย่างลึกซึ้ง อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการกำหนดตำแหน่งของสินค้า (Product Positioning) และการแบ่งส่วนของตลาด (Market Segmentation) อย่างไรก็ตามเป็นการยากที่นักการตลาดจะสามารถศึกษาถึงบุคลิกภาพของผู้บริโภคเป็นจำนวนมากได้ เพราะเป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลาในการศึกษาและสังเกตค่อนข้างมาก

Reynolds and Dardon (James F. Engel, Roger D. Blackwell, and Paul W. Miniard, 1993) ให้คำจำกัดความของกิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็นไว้ว่า

กิจกรรม หมายถึง การแสดงออกอย่างเด่นชัดเช่นการซื้อสินค้า หรือการคุยกับเพื่อนบ้านเกี่ยวกับบริการใหม่ ๆ ซึ่งแม้ว่าการแสดงออกเหล่านี้จะสามารถสังเกตเห็นได้ แต่ก็เป็นเรื่องยากที่จะวัดถึงเหตุผลของการกระทำได้โดยตรง

ความสนใจ เป็นความสนใจในบางวัตถุประสงค์ บางสถานการณ์ หรือบางเรื่อง ซึ่งหมายถึงระดับของความตื่นตัวที่เกิดขึ้นพร้อมกับความเอาใจใส่เป็นพิเศษ หรือความเอาใจใส่แบบต่อเนื่อง

ความคิดเห็น เป็น “คำตอบ” ของแต่ละบุคคลในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เกิดขึ้นซึ่งเปรียบเสมือนเป็น “คำถาม” ในลักษณะของการตีความ ความคาดหวัง และการ

ประเมินผล เช่น ความคาดหวังเหตุการณ์ในอนาคต และการประเมินผลดีและผลเสียของการเลือกที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

Plummer ได้จำแนกตัวแปรย่อยในการพิจารณา กิจกรรม (Activities) ความสนใจ (Interests) และความคิดเห็น (Opinions) ไว้ดังนี้

กิจกรรม (Activities)	ความสนใจ (Interests)	ความคิดเห็น (Opinions)
การทำงาน	ครอบครัว	เกี่ยวกับตัวเอง
งานอดิเรก	บ้าน	ประเด็นทางสังคม
กิจกรรมทางสังคม	งาน	การเมือง
การพักผ่อน	ชุมชน	ธุรกิจ
บันเทิง	สันตนาการ	เศรษฐกิจ
สมาชิกสโมสร	แฟชั่น	การศึกษา
กิจกรรมในชุมชน	อาหาร	สินค้าและบริการ
เลือกซื้อสินค้า	สื่อต่างๆ	อนาคต
กีฬา	การประสบความสำเร็จ	วัฒนธรรม

นักการวิจัยทางการตลาดจะทำการวิเคราะห์แบบการดำรงชีวิตของผู้บริโภค โดยการตั้งคำถามเพื่อให้ผู้บริโภคตอบทั้ง 3 อย่าง เรียกว่า AIO Statements ดังนี้ (คارا ที่ปะปาล, 2542 : 171)

1. คำถามเกี่ยวกับกิจกรรม จะเป็นคำถามเพื่อให้ผู้บริโภคเปิดเผยออกมาในสิ่งที่เขาทำ สิ่งที่เขาซื้อ และการใช้เวลาของเขาว่าเขามีวิธีการใช้อย่างไร
2. คำถามเกี่ยวกับความสนใจ จะเป็นคำถามมุ่งเน้นทางด้านความชอบและการจัดความสำคัญก่อนหลังของผู้บริโภค
3. คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็น จะเป็นคำถามแสดงทัศนคติและความรู้สึกของผู้บริโภคเกี่ยวกับโลก ทั้งถิ่น ศิลธรรม เศรษฐกิจ และกิจกรรมงานสังคมต่าง ๆ

ตัวอย่างแบบคำถามที่ปรากฏในรายการคำถามของ AIO

1. คำถามเกี่ยวกับกิจกรรม (A)
 - ก. กีฬากลางแจ้งอะไรบ้าง ที่ท่านเข้าไปร่วมเล่นอย่างน้อยเดือนละ 2 ครั้ง
 - ข. ท่านอ่านหนังสือปีละกี่เล่ม
 - ค. ท่านไปจ่ายตลาดที่ศูนย์การค้าบ่อยไหม
 - ง. ท่านเคยไปพักผ่อนต่างประเทศในวันหยุดไหม
 - จ. ท่านเป็นสมาชิกสโมสรกีฬาแห่ง

2. คำถามเกี่ยวกับความสนใจ (I)
 - ก. สิ่งต่อไปนี้ท่านสนใจอะไรมากที่สุด – กีฬา วัต หรือที่ทำงาน
 - ข. การได้ทดลองรับประทานอาหารใหม่ ๆ มีความสำคัญต่อท่านแค่ไหน
 - ค. การประสบผลสำเร็จเจริญก้าวหน้าในชีวิตมีความสำคัญต่อท่านแค่ไหน
 - ง. ท่านอยากใช้เวลา 2 ชั่วโมงตอนบ่ายวันเสาร์เพื่ออยู่กับภรรยาหรืออยากอยู่ในเรือคกปลาคนเดียว

3. คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็น (O) ถามผู้ตอบว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย
 - ก. คนฟิลิปปินส์ก็เหมือนกับพวกเรา
 - ข. ผู้หญิงควรมีสិทธิเลือกโดยอิสระเกี่ยวกับการทำแท้ง
 - ค. หมอได้รับค่าจ้างสูงเกินไป
 - ง. บริษัทการบินไทยเป็นหน่วยงานของรัฐ
 - จ. เราจะต้องเตรียมพร้อมเพื่อรับมือกับสงครามนิวเคลียร์

ในการศึกษาจากกรอบของ AIO ทำให้นักการตลาดได้ทราบและเข้าใจถึงวิถีการดำเนินชีวิตของผู้บริโภคของเขา ผลก็คือสามารถนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการปรับปรุงพัฒนา หรือผลิต ผลิตภัณฑ์ที่ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้อย่างตรงใจ หรือสามารถหาจุดขายเอก (Unique Selling Point) ให้กับสินค้าได้

จากแนวคิดรูปแบบการดำเนินชีวิตที่กล่าวข้างต้น สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับงานวิจัยครั้งนี้ได้ โดยแนวทางในการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในรูปแบบของการใช้เวลาในกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันของชนชาติกะเหรี่ยงบ้านคา จังหวัดราชบุรี

แนวคิดทฤษฎีการเปิดรับข่าวสาร

Wibur Schamm (อ้างใน สมควร กวียะ, 2534 : 40) ได้กล่าวถึงหลักการเลือกรับสื่อและข่าวสารว่า ขึ้นอยู่กับการใช้ความพยายามน้อยที่สุด และผลที่ได้จะอยู่ในรูปของสูตร

$$\text{การเลือกสื่อและข่าวสาร} = \frac{\text{สิ่งตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ}}{\text{ความพยายามที่ต้องใช้}}$$

นั่นคือ ผู้รับสารจะเลือกรับสื่อที่ใช้ความพยายามในการรับน้อยที่สุดและได้ผลตอบแทนมากที่สุด ความพยายามน้อยที่สุดคือ มีความสะดวกและความพร้อม ราคาถูก นอกจากนี้ เรื่องเวลา บทบาท นิสัย และประเพณี ก็มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้ หรือรับสื่อด้วย สำหรับผลตอบแทนแบ่งออกเป็น

- ผลตอบแทนเร็วคือ เนื้อหาช่วงผ่อนคลายความเครียด หรือช่วยแก้ปัญหา
- ผลตอบแทนช้าคือ ข่าวสารที่ให้ความรู้ ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่น เศรษฐกิจ การเมือง สังคม ฯลฯ

ดังนั้น การที่บุคคลจะเปิดรับ หรือไม่ในแต่ละคน จึงมีความแตกต่างกันตามทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference Theory) นั่นคือ บุคคลจะมีความแตกต่างในเรื่อง บุคลิกภาพ ทัศนคติ สติปัญญา ความรู้ ความสนใจ นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับสถานภาพทางสังคม และวัฒนธรรมของแต่ละบุคคลด้วย

โดยทั่วไปพฤติกรรมในการเปิดรับข่าวสาร มีเหตุผลมาจากปัจจัยต่าง ๆ คือ

1. ความเหงา เป็นเหตุผลทางจิตวิทยาที่มนุษย์มักไม่ชอบอยู่ตามลำพัง จึงพยายามจะรวมกลุ่มเพื่อสังสรรค์ และถ้าไม่มีโอกาสสังสรรค์กับผู้อื่นก็จะหันมาหาสื่อต่าง ๆ แทน
2. ความอยากรู้อยากเห็น อันเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของมนุษย์
3. ประโยชน์ใช้สอย จะรับข่าวสารเพื่อประโยชน์ของตนเอง อันนำไปสู่ความสะดวกสบาย เพลิดเพลิน สบายใจ
4. ลักษณะเฉพาะของสื่อ สื่อแต่ละประเภทจะตอบสนองความพึงพอใจของผู้รับสารแตกต่างกันไป เช่น หนังสือพิมพ์ ทำให้ผู้รับสารสัมผัสกับสังคมภายนอกได้กว้างกว่าสื่ออื่น ๆ

จากเหตุผลต่าง ๆ ดังกล่าวมา แสดงว่า โดยธรรมชาติแล้วบุคคลมีแนวโน้มที่จะเปิดรับข่าวสารอยู่ตลอดเวลา เพียงแต่จะเปิดรับสื่อประเภทใดและอย่างไร ทั้งนี้ โดยมิปัจจัยสำคัญที่เป็นตัวกำหนดดังนี้

1. ปัจจัยด้านบุคลิกภาพและจิตวิทยาส่วนบุคคล เป็นแนวคิดเชิงพฤติกรรมศาสตร์อันมีรากฐานมาจากทฤษฎีทางจิตวิทยาว่าด้วยสิ่งเร้า และการตอบสนอง ซึ่งมีแนวคิดที่ “คนเราแต่ละคนมีความแตกต่างเฉพาะตัวในด้านจิตวิทยาส่วนบุคคล ที่มาจากการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน อยู่ในสภาพแวดล้อมแตกต่างกัน และสิ่งเหล่านี้จะมีผลกระทบต่อระดับสติปัญญา ความคิด ทักษะสติ และกระบวนการเรียนรู้ การรับรู้ และจิตใจ นั่นคือ แต่ละบุคคลจะสร้างรูปแบบที่เป็นบุคลิกส่วนตัวขึ้น ซึ่งจะมาเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการสื่อสาร” โดยเฉพาะในเรื่องการเลือกเปิดรับ การเลือกรับรู้ และการเลือกจดจำ
2. ปัจจัยด้านสภาพความสัมพันธ์ทางสังคม คนเรามักจะยึดถือกลุ่มที่คนสังกัดอยู่เป็นกลุ่มอ้างอิงในการที่จะแสดงพฤติกรรมใด ๆ ก็ตาม ถ้าแสดงความคิดเห็นไปในทางเดียวกันค่านิยมของกลุ่มก็เป็นที่ยอมรับ ในทางตรงข้ามหากมีพฤติกรรมขัดแย้งกับกลุ่มก็จะได้รับการลงโทษจากกลุ่ม ด้วยเหตุนี้คนเราจึงพยายามคล้อยตามกลุ่มเพื่อจะให้เป็นที่ยอมรับ

3. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมนอกระดับการสื่อสาร เป็นแนวคิดในทฤษฎีเชิงสังคมวิทยาและจิตวิทยาสังคม โดยเอาลักษณะพื้นฐานบางอย่างของคนมาจัดแยกกลุ่มไว้เป็นประเภทเดียวกันได้แก่ เพศ อาชีพ ระดับการศึกษา ระดับรายได้ ฯลฯ ตามแนวคิดนี้บุคคลที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันจะได้รับเนื้อหาของสื่อคล้ายคลึงกันไม่น้อยก็มาก และจะมีการตอบสนองไปในรูปแบบที่ไม่แตกต่างกันมากนักด้วย

กระบวนการเลือกสรร (Selective Processes) ของผู้รับสาร เป็นปัจจัยหนึ่งในการกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการส่งสารไปยังผู้รับสาร ข่าวสารต่าง ๆ แม้ว่าจะได้รับการตระเตรียมมาอย่างดีโดยผู้ถ่ายทอดที่มีความสามารถสูง หรือใช้สื่อที่มีประสิทธิภาพมากเพียงใดก็ตาม ก็ไม่สามารถจะประกันความสำเร็จของการสื่อสารไปยังผู้รับสารตามที่คุณต้องการได้ทั้งหมด ทั้งนี้ เพราะผู้รับสารจะมีกระบวนการเลือกรับรู้ข่าวสารที่แตกต่างกันไปตามประสบการณ์ ความต้องการ ความเชื่อ ทัศนคติ ความรู้สึกนึกคิด ฯลฯ ที่ไม่เหมือนกัน

ดังนั้นกระบวนการในการเลือกสื่อและเปิดรับพร้อมทั้งรับรู้เฉพาะข่าวสารที่สนใจของมนุษย์จึงประกอบด้วยการกลั่นกรอง 3 ชั้น ดังต่อไปนี้ (ปรมะ สตะเวทิน, 2538)

1. การเลือกเปิดรับหรือเลือกสนใจ (selective exposure or selective attention) หมายถึง แนวโน้มที่ผู้รับสารจะเลือกสนใจหรือเปิดรับข่าวสารจากแหล่งหนึ่งแหล่งใดที่มีอยู่ด้วยกันหลายแหล่ง เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ ทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกเปิดรับนี้ได้มีการศึกษาวิจัยกันอย่างกว้างขวาง และพบว่า การเลือกเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการ เช่น ทัศนคติเดิมของผู้รับสารตามทฤษฎีความไม่ลงรอยของความรู้ความเข้าใจ (theory of cognitive dissonance) ที่เสนอโดย Fesher (1978) นั้นกล่าวว่า บุคคลมักแสวงหาข่าวสารเพื่อสนับสนุนทัศนคติเดิมที่มีอยู่ และหลีกเลี่ยงข่าวสารที่ขัดแย้งกับความรู้สึกนึกคิดเดิมของตนเอง ทั้งนี้ เพราะการได้รับข่าวสารใหม่ที่ไม่ลงรอยหรือสอดคล้องกับความรู้ความเข้าใจหรือทัศนคติเดิมที่มีอยู่เดิมแล้ว จะเกิดภาวะทางจิตใจที่ไม่สมดุลหรือมีความไม่สบายใจที่เรียกว่า “cognitive dissonance” ดังนั้น การที่จะลดหรือหลีกเลี่ยงภาวะดังกล่าวได้ก็ต้องแสวงหาข่าวสาร หรือเลือกสรรเฉพาะข่าวสารที่ลงรอยกับความคิดเดิมของตน Fesher ยังชี้ให้เห็นว่า เมื่อบุคคลได้ตัดสินใจในเรื่อง

ใดเรื่องหนึ่งที่มีความได้เปรียบเสียเปรียบก้ำกึ่งกัน บุคคลย่อมมีแนวโน้มที่จะแสวงหาข่าวสารที่สนับสนุนการตัดสินใจนั้น ๆ (reinforcement information) มากกว่าที่จะแสวงหาข่าวสารที่ขัดกับสิ่งที่กระทำลงไป

นอกจากทัศนคติดั้งเดิมที่เป็นตัวกำหนดในการเลือกเปิดรับข่าวสารแล้ว ยังมีปัจจัยทางด้านสังคม จิตใจ และลักษณะส่วนบุคคลอีกมากมายหลายประการ ปัจจัยเหล่านี้ ได้แก่ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม อาชีพ เช่น ระดับการศึกษา วัย อาชีพ รายได้ ฯลฯ ความเชื่อ อุดมการณ์ ลัทธินิยม ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม ประสบการณ์ ฯลฯ

2. การเลือกรับรู้หรือตีความ (selective perception or selective interpretation) เป็นกระบวนการกลั่นกรองขั้นต่อมา เมื่อบุคคลเลือกเปิดรับข่าวสารจากแหล่งหนึ่งแหล่งใดแล้วก็เชื่อว่าข่าวสารนั้นจะถูกรับรู้เป็นไปตามเจตนาารมณ์ของผู้ส่งสารทั้งหมด ผู้รับสารแต่ละคนอาจจะตีความหมายข่าวสารชิ้นเดียวกันที่ส่งผ่านสื่อมวลชนไม่ตรงกัน ความหมายของข่าวสารที่ส่งไปถึงจึงมิได้อยู่ที่ตัวอักษร รูปภาพ หรือคำพูดเท่านั้น แต่อยู่ที่ผู้รับสารที่จะเลือกรับรู้หรือเลือกตีความหมายตามความเข้าใจของตัวเอง หรือตามทัศนคติ ประสบการณ์ ความเชื่อ ความต้องการ ความคาดหวัง แรงงูใจ สภาวะร่างกาย สภาวะอารมณ์ขณะนั้น เป็นต้น

3. การเลือกจดจำ (selective retention) เป็นแนวโน้มในการเลือกจดจำข่าวสารเฉพาะส่วนที่ตรงกับความสนใจ ความต้องการ ทัศนคติ ฯลฯ ของตนเอง และมักจะลืมในส่วนที่ตนเองไม่สนใจหรือไม่เห็นด้วยได้ง่ายกว่า ทั้งนี้เพราะแต่ละคนเลือกจดจำเฉพาะส่วนที่ตนเองเห็นว่าน่าสนใจเท่านั้น ส่วนที่เหลือมักจะถูกลืมหรือไม่นำไปถ่ายทอดต่อ ดังนั้นการสื่อสารมวลชน เช่น การโฆษณาหรือการรณรงค์ในเรื่องต่าง ๆ อาจจะไม่ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย แม้ว่าผู้รับสารจะได้รับสารนั้นครบถ้วน แต่ผู้รับสารอาจจะไม่สนใจจดจำสิ่งที่เราต้องการให้รู้ให้จดจำก็เป็นได้

การเลือกจดจำนั้นเปรียบเสมือนเครื่องกรองชั้นสุดท้ายที่มีผลต่อการส่งสารไปยังผู้รับสาร ในบางครั้งข่าวสารอาจจะถูกปฏิเสธตั้งแต่ขั้นแรกโดยการไม่เลือกอ่าน ฟัง หรือชมสื่อ ในกรณีที่ผู้รับสารหลีกเลี่ยงไม่ได้ ผู้รับสารก็อาจจะพยายามตีความข่าวสารที่ได้รับตามความเข้าใจหรือความต้องการของตนเอง แต่หากว่าข่าวสารนั้นไม่เปิดโอกาสให้ความหมายแตกต่างกันไปได้ (เพราะความชัดเจนที่เข้าใจตรงกันอยู่แล้ว) ผู้รับสารก็ยังมีโอกาส

ปฏิเสชาข่าวสารนั้นได้อีกเป็นขั้นสุดท้าย กล่าวคือ เลือกจดจำเฉพาะบางส่วนที่ตนเองสนใจ หรือต้องการเท่านั้น

ต่อมาได้มีแนวคิดที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สื่อของผู้รับสารขึ้นมาอีกแนวคิด นั่นคือ “การแสวงหาข่าวสารจากสื่อมวลชน” (Information Seeking) ซึ่งมีพื้นฐานมาจากทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อมวลชนเช่นกัน โดยแนวคิดเกี่ยวกับการแสวงหาข่าวสารจากสื่อมวลชนนั้น ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเลือกบริโภค หรือเลือกแสวงหาข่าวสารจากสื่อมวลชนอีกแนวทางหนึ่ง โดยเน้นในเรื่องพฤติกรรมกรเลือกเปิดรับข่าวสารว่า มีปัจจัยอะไรบ้างที่เป็นตัวกำหนดให้บุคคลเลือกเปิดรับ หรือหลีกเลี่ยงข่าวสารบางอย่าง (Atkin, 1973)

นอกจากนี้ Atkin ยังชี้ให้เห็นว่า การแสวงหาข่าวสาร หรือความต้องการสื่อมวลชนของปัจเจกบุคคลนั้นคือ ต้องการได้รับข่าวสาร (Information) และความบันเทิง (Entertainment) โดยความต้องการข่าวสารนั้นเกิดจากความไม่รู้ หรือไม่แน่ใจ (Uncertainty) ของปัจเจกบุคคล ซึ่งอาจจะสืบเนื่องมาจาก

1. การมองเห็นความไม่สอดคล้องต้องการระหว่างระดับความรู้ของปัจเจกบุคคลขณะนั้นกับระดับความต้องการที่อยากจะรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมภายนอก (Extrinsic Uncertainty) ยังเป็นเรื่องสำคัญก็ยังมีคามอยากรู้สูง
2. การมองเห็นความไม่สอดคล้องต้องการระหว่างความรู้ที่มีอยู่ของปัจเจกบุคคลขณะนั้นกับความรู้ตามเป้าหมายที่ต้องการ ซึ่งกำหนดโดยระดับความสนใจส่วนบุคคลของปัจเจกบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด (Intrinsic Uncertainty)

เราสามารถแบ่งประเภทของสารที่ให้ความพึงพอใจแก่บุคคลออกได้เป็น 2 ประเภทคือ (Atkin, 1973)

1. สารที่ให้ความพึงพอใจทันทีในเชิงการบริโภค (Consumatory) หมายถึง สารที่ช่วยลดความไม่รู้หรือความไม่แน่ใจของบุคคลเกี่ยวกับความสนใจส่วนตัว และสารที่ให้ความบันเทิงสนุกสนาน

2. สารที่ใช้ประโยชน์ในการเป็นเครื่องมือช่วยตัดสินใจ (Instrumental) ช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความคิดและการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นสารที่ช่วยลดความไม่รู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมภายนอก

ข่าวสารที่จะช่วยลดความไม่รู้ หรือความไม่แน่ใจที่เกี่ยวข้องกับความสนใจภายในส่วนบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และที่เกี่ยวข้องกับความบันเทิงสนุกสนานส่วนตัวนั้น ถือเป็น “ข่าวสารที่ให้ความพึงพอใจทันทีในเชิงการบริโภค” (Immediate Consummatory Gratifications) ส่วนข่าวสารที่ใช้ช่วยลดความไม่รู้ที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมภายนอก เรียกว่าเป็น “ข่าวสารที่ใช้ประโยชน์ในการเป็นเครื่องมือช่วยในการตัดสินใจช่วยเพิ่มพูนความคิดและแก้ปัญหาค้าง ๆ ในชีวิตประจำวันบางอย่าง” (Instrumental Utilities) เช่น ในการทำงาน หรือในการศึกษา ซึ่งข่าวสารบางอย่างอาจจะให้ประโยชน์ทั้งในเรื่องของการนำไปใช้และในเรื่องของการให้ความบันเทิงก็ได้

จากแนวคิดเกี่ยวกับการเลือกสรรข่าวสารดังกล่าวข้างต้นนี้ พบว่า บุคคลมักจะแสวงหาข่าวสารเพื่อสนับสนุนทัศนคติเดิมที่มีอยู่ และหลีกเลี่ยงข่าวสารที่ขัดแย้งกับความรู้ตึกนึกคิดเดิมของตน ทั้งนี้เพราะการได้รับข่าวสารใหม่ที่ไม่ลงรอยหรือสอดคล้องกับความรู้อุ้ความเข้าใจหรือทัศนคติที่มีอยู่เดิมแล้วจะเกิดภาวะจิตใจที่ขัดแย้งไม่สมดุลย์หรือมีความไม่สบายใจ ดังนั้นการที่จะลดหรือหลีกเลี่ยงภาวะดังกล่าวได้ ก็ต้องเลือกแสวงหาข่าวสารเฉพาะข่าวสารที่ตรงกับความคิดเดิมของตน และเมื่อได้ตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่มีความได้เปรียบเสียเปรียบพอ ๆ กันแล้วก็ย่อมมีแนวโน้มที่จะหาปัจจัยที่สนับสนุนการตัดสินใจนั้น ๆ มากกว่าที่จะแสวงหาข่าวสารที่ขัดกับสิ่งที่กระทำ

แนวคิดทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ

ทฤษฎีการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ (uses and gratifications theory) เป็นทฤษฎีที่ให้ความสนใจเกี่ยวกับหน้าที่ของสื่อสารมวลชน (functional model) ในการให้บริการแก่กลุ่มผู้รับสาร Elihu Katz (1959) เป็นคนแรกที่ยืนยันให้เห็นว่าการวิจัยเพื่อ

ตอบคำถามว่า “ What do the media do to people?” กำลังเสื่อมความนิยม จึงควรหันไปศึกษาเพื่อตอบคำถาม “ What do people do with the media?” (พีระ จิร โสภณ, 2527 : 57)

แนวทางการศึกษาดังกล่าวอยู่ภายใต้แนวคิดที่ว่า พฤติกรรมและปรากฏการณ์ในสังคมมนุษย์ต่างก็เกิดขึ้นจากความต้องการ (needs) ซึ่งมีที่มาต่าง ๆ กัน พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนของบุคคลจึงเกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการอันเกิดจากพื้นฐานจิตใจของบุคคลนั้น ๆ รวมถึงประสบการณ์ที่บุคคลนั้นไม่ได้รับจากสถานการณ์ทางสังคม แม้ว่าการใช้สื่อมวลชนนั้นจะไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับความต้องการในทุก ๆ ด้านของมนุษย์ แต่ก็เป็นที่น่าสนใจว่าอาจมีความเกี่ยวข้องกับความต้องการข้อมูลข่าวสารหรือเพื่อชดเชยบางสิ่งบางอย่างที่ขาดไปหรือหาไม่ได้ในขณะนั้น แนวคิดทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจึงเน้นที่การอธิบายเชิงเหตุผลต่อเนื่องถึงความต้องการ แรงจูงใจ พฤติกรรม และ ความพึงพอใจที่ติดตามมาโดยมีความเชื่อมโยงกันอย่างเป็นลูกโซ่ (ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ, 2534)

ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจเป็นทฤษฎีที่มีความเชื่อว่า ผู้รับสารเป็นผู้กำหนดความต้องการของตนเอง และประเภทของสื่อที่เลือกใช้ รวมถึงลักษณะของเนื้อหาสารที่เปิดรับ ทั้งนี้ เพื่อนำมาตอบสนองความพึงพอใจของคนให้มากที่สุด โดยเน้นถึงความสำคัญของผู้รับสารว่าเป็นตัวจักรสำคัญที่สามารถตัดสินใจ โดยอาศัยพื้นฐานความต้องการเป็นหลัก (Katz and Others ม 1974)

ในการศึกษาตามแนวคิดทฤษฎีนี้ ได้มีข้อตกลงเบื้องต้นดังนี้ (Katz and Others, 1974)

1. มนุษย์จงใจเสาะแสวงหาข่าวสาร ไม่ได้ถูกยัดเยียดให้ อ่าน ดู หรือฟัง และมนุษย์มีทางเลือกที่จะหลบหลีกข่าวสารได้ถ้าต้องการ
2. การใช้การสื่อสารของมนุษย์มีจุดมุ่งหมาย
3. สื่อมวลชนต้องแข่งขันกับสิ่งเร้าอื่น ๆ อีกหลายอย่าง ที่อาจจะตอบสนองความต้องการรู้ของมนุษย์ได้
4. มนุษย์เป็นผู้กำหนดความต้องการของตนเองจากความสนใจ หรือแรงจูงใจที่เกิดขึ้น
5. มนุษย์ทุกคนมีความเป็นปัจเจกบุคคลที่ต้องการความเป็นส่วนตัว

ทฤษฎีการใช้สื่อและความพึงพอใจจากสื่อมวลชน อยู่ภายใต้กรอบทฤษฎีที่เรียกว่า “ทฤษฎีเชิงหน้าที่” (Functional Perspective) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ในเชิงหน้าที่ของสื่อมวลชนที่ตั้งอยู่บนความเชื่อว่า พฤติกรรมและปรากฏการณ์ในสังคมมนุษย์ต่างก็เกี่ยวข้องในเชิงหน้าที่ต่อกัน มีความสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบทั้งแบบลูกโซ่และแบบวงจร ดังนั้นจึงอธิบายพฤติกรรมมนุษย์ได้ว่าเป็นสิ่งที่เกิดจากความต้องการซึ่งมีที่มาต่างกันในแต่ละคน และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนก็เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการที่เกิดจากพื้นฐานทางจิตใจของบุคคลนั้น ๆ

การศึกษาในแนวทางการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจของบุคคลจากสื่อมวลชนนี้เป็นการมองมนุษย์ในแง่จิตวิทยาสังคม โดยเน้นค่านิยม ความเชื่อ ทัศนคติ และความคิดเห็นส่วนบุคคล โดยชี้ให้เห็นถึงความต้องการต่าง ๆ ของผู้รับสารที่มีผลก่อให้เกิดพฤติกรรมทางการสื่อสารขึ้น โดยทฤษฎีนี้อธิบายว่า นอกจากความต้องการขั้นพื้นฐาน 5 ประการตามที่ Maslow ได้กล่าวไว้คือ ความต้องการทางร่างกาย ความปลอดภัย ความรัก ความนับถือ และความต้องการความสำเร็จในชีวิตแล้ว มนุษย์ยังมีความต้องการที่จะมีความรู้ และความเข้าใจ เพื่อแสวงหาความสม่ำเสมอของกฎเกณฑ์ต่างๆ ทางสังคม และเพื่อเข้าใจสภาวะแวดล้อม ซึ่งความต้องการรู้นี้จึงเป็นแรงผลักดันสำคัญที่มนุษย์เรียนรู้มาจากการอยู่ร่วมกันในสังคม การศึกษาแนวนี้จึงเป็นการยอมรับว่ามนุษย์ยังเฝ้าแสวงหาข่าวสารต่าง ๆ จากสื่อมวลชนเอง ไม่ใช่ถูกยัดเยียดดังที่เคยคิดกัน (เสรี วงษ์มณฑา, 2523) แต่เป็นพฤติกรรมที่เกิดจากความคาดหวัง รวมไปถึงแรงจูงใจและสภาวะของผู้รับสารซึ่งอาจจะแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล อันอาจส่งผลให้บุคคลเหล่านั้นมีพฤติกรรมในการเปิดรับสารที่แตกต่างกันออกไปด้วย

นอกจากนี้ Maxwell E. McCombs and Lee B. Becker (1979) เพิ่มเติมว่า บุคคลใช้สื่อมวลชนเพื่อสนองความต้องการดังต่อไปนี้

1. ต้องการรู้เหตุการณ์ (surveillance) โดยการสังเกตการณ์และติดตามความเคลื่อนไหวต่าง ๆ จากสื่อมวลชนเพื่อให้รู้เท่าทันต่อเหตุการณ์ ให้ทันสมัยและรู้ว่าอะไรมีความสำคัญที่จะเรียนรู้

2. ต้องการช่วยตัดสินใจ (decision) โดยเฉพาะการตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน การรับสื่อมวลชนทำให้บุคคลสามารถกำหนดความเห็นของตนต่อสถานะหรือเหตุการณ์รอบ ๆ ตัว
3. ความต้องการข้อมูลเพื่อการพูดคุยสนทนา (discussions) การรับสื่อมวลชนทำให้บุคคลมีข้อมูลที่นำไปใช้ในการพูดคุยกับผู้อื่น
4. ความต้องการมีส่วนร่วม (participating) ในเหตุการณ์และความเป็นไปต่างๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัว
5. ความต้องการเสริมความคิดเห็น หรือการสนับสนุนการตัดสินใจที่ได้กระทำไปแล้ว (reinforcement)
6. ต้องการความบันเทิง (relaxing and entertainment) เพื่อความเพลิดเพลินและผ่อนคลายอารมณ์

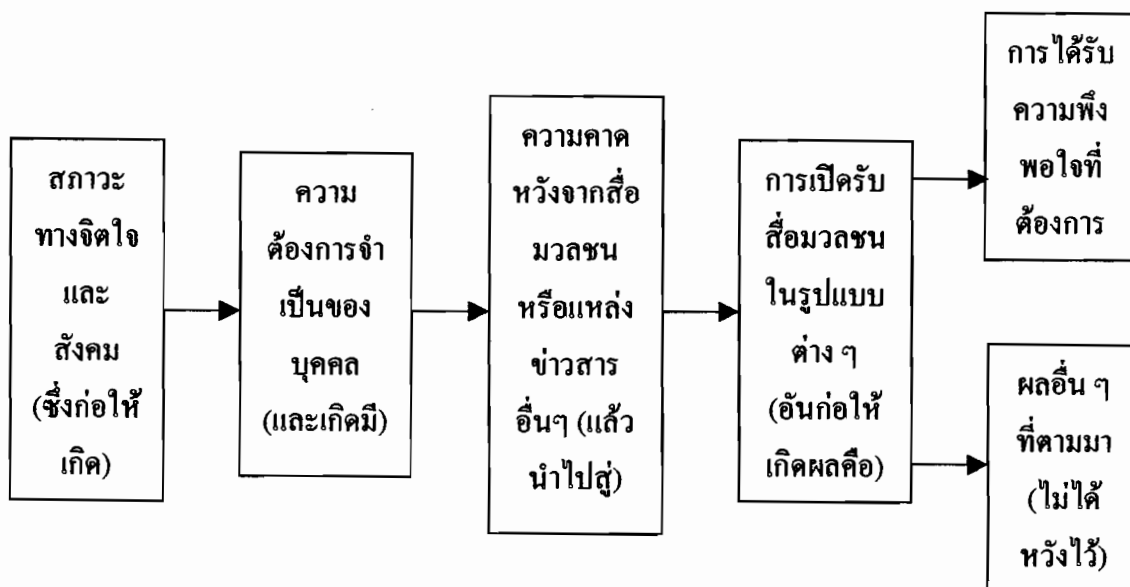
ต่อมา Katz ได้สำรวจ และพยายามสร้างเครื่องมือเพื่อใช้วัดความต้องการทางด้านจิตใจและสังคมของผู้รับสาร และได้สร้างออกมาเป็นข้อความแสดงความต้องการของผู้ใช้สื่อ 35 ข้อความ เพื่อชี้ให้เห็นถึงความต้องการของบุคคลที่จะใช้สื่อเพื่อสนองความพึงพอใจของตน โดย Katz ได้นำเอาข้อความทั้ง 35 ข้อความนี้มาแยกเป็นกลุ่มตามลักษณะของความต้องการ ซึ่งได้แก่

1. Cognitive Need เป็นความต้องการที่ผู้รับสารเปิดรับสื่อมวลชน เพื่อจะได้ข่าวสาร ความรู้ ความเข้าใจในตัวบุคคล เหตุการณ์ หรือสิ่งต่าง ๆ
2. Affective Need เป็นความต้องการที่ผู้รับสารเปิดรับสื่อมวลชน เพื่อจะได้รับ ความพึงพอใจ หรือประสบการณ์ทางด้านอารมณ์ รวมถึงในเรื่องของความสวยงาม หรือศิลปะต่าง ๆ
3. Integrative Need เป็นความต้องการที่ผู้รับสารเปิดรับสื่อมวลชน เพื่อจะได้รับ ความเชื่อถือ ความมั่นใจ ความมั่นคง และสถานภาพอันเป็นที่ยอมรับ
4. Escape Need เป็นความต้องการที่ผู้รับสารเปิดรับสื่อมวลชน เพื่อหลีกเลี่ยง จากสภาพความเป็นจริงชั่วขณะ

งานวิจัยของ Katz ชี้ให้เห็นเป็นแม่แบบของงานวิจัยการใช้สื่อ และความพอใจของผู้รับสารในเวลาต่อมา ซึ่ง Katz และคณะ ได้สรุปแบบแผน (Pattern) ของการศึกษาตามแนวทฤษฎีการใช้สื่อและการได้รับความพึงพอใจไว้ดังนี้

“การศึกษาเกี่ยวกับ (1) สภาพาระบบสังคมและจิตใจที่มีต่อ (2) ความต้องการของบุคคล ซึ่งนำไปสู่ (3) การคาดคะเนเกี่ยวกับ (4) สื่อและแหล่งที่มาของสาร การคาดคะเนนี้ นำไปสู่ (5) ความแตกต่างกันในการใช้สื่อ และพฤติกรรมอื่น ๆ ของแต่ละบุคคล ยังผลให้เกิด (6) ความพอใจที่ได้รับจากสื่อ และ (7) ผลอื่น ๆ ที่บางครั้งอาจมิได้คาดคะเนมาก่อน”

แบบจำลองที่ Katz และคณะ ได้สร้างขึ้นนี้สามารถอธิบายได้ว่า สภาพของสังคมและจิตใจของผู้รับสารที่แตกต่างกัน ทำให้มีความต้องการแตกต่างกันออกไป ซึ่งทำให้ผู้รับสารแต่ละคนคาดคะเนว่าสื่อแต่ละประเภทจะสนองความพอใจได้ต่างกันออกไปด้วย ดังนั้นลักษณะการใช้สื่อของบุคคลที่มีความต้องการไม่เหมือนกันจึงแตกต่างกัน ทำให้ความพอใจที่ได้รับจากสื่อก็แตกต่างกันด้วย โดยแบบจำลองนี้มีฐานคติที่สำคัญคือ ผู้รับสารมีความกระตือรือร้นไม่มากนักน้อยในความพยายามแสวงหาตัวเนื้อหาที่จะสร้างความพึงพอใจให้ได้มากที่สุด ความมาน้อยของการรับรู้ในความพึงพอใจขึ้นอยู่กับความจำเป็นและความสนใจของแต่ละบุคคล ถ้าบุคคลแต่ละคนรับรู้ถึงตัวเนื้อหาที่สามารถตอบสนองต่อความจำเป็นของตนมากเท่าไร โอกาสที่บุคคลนั้นจะเลือกใช้สื่อนั้น ๆ ก็จะเพิ่มขึ้น (Windahl and Signitzer, 1993) ซึ่งจากแนวคิดดังกล่าวสามารถแสดงออกมาเป็นแบบจำลองได้ดังนี้ (ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ, 2534)

แบบจำลองข้างต้นนี้อาจจะยกเป็นตัวอย่างให้เห็นได้ในกรณีปัจเจกบุคคลหนึ่งซึ่งมีความจำเป็นตามสภาวะทางจิตใจและสังคม เช่น ต้องการเป็นคนรอบรู้ ทันสมัย เพื่อเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น และมีความคาดหวังจากสื่อว่าการบริโภคข่าวสารจากสื่อมวลชนจะช่วยสนองความต้องการได้ จึงมีการเลือกใช้สื่อมวลชน โดยเลือกดูรายการข่าวจากโทรทัศน์ ฟังข่าวจากวิทยุ หรืออ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์ที่จะช่วยให้ได้รับความพึงพอใจตามที่ต้องการได้คือ เป็นคนที่รอบรู้ทันสมัย ขณะเดียวกันผลจากการบริโภคข่าวสารจากสื่อมวลชนทุก ๆ วัน ก็อาจจะมีผลอื่นๆ ตามมานอกเหนือจากการเป็นผู้รอบรู้ทันสมัย เช่น ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางทัศนคติ ลักษณะนิสัย และพฤติกรรมบางอย่างได้เช่นกัน (พีระ จิร โสภณ, 2535)

นอกจาก Katz แล้ว Blumler, McQuail and Brow สร้างชุดตัวแปรความพึงพอใจซึ่งจำแนกออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1. หลีกหนีจากสภาพไม่พึงพอใจ (diversion) ซึ่งจะออกมาในรูปแบบของการใช้สื่อเพื่อหลบหนีปัญหา เพื่อหลีกหนีงานประจำและเพื่อผ่อนคลายอารมณ์ เป็นต้น
2. มนุษย์สัมพันธ์ (personal relation) ใช้สื่อเพื่อให้มีเรื่องราวไปพูดคุยกับผู้อื่น หรือเพื่อให้มีโอกาสใช้เวลาอยู่ร่วมกับคนในครอบครัว เป็นต้น
3. เอกลักษณ์ของปัจเจกบุคคล (personal identity) ได้แก่ การอ้างอิงบุคคล การค้นหาความจริง และเพื่อให้ได้ข้อมูลมาเป็นแรงเสริมย้ำความเชื่อของตนเอง เป็นต้น
4. ติดตามข่าวสาร (surveillance)

จากแนวคิดที่นักวิชาการได้เสนอไว้เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนของปัจเจกบุคคลนั้น สามารถสรุปได้ดังนี้ (พสุ ชัยเวฬุ, 2541)

1. เพื่อแสวงหาข้อมูลข่าวสาร

เราได้รับข่าวสารจำนวนมากจากสื่อมวลชน และได้ใช้ข่าวสารข้อมูลเหล่านั้นในการดำเนินชีวิต เราอาจค้นหาข่าวสารบางอย่างเพื่อสนองความต้องการของตนเอง ในขณะเดียวกันบางครั้งข่าวสารบางอย่างก็ได้มาโดยไม่ได้ตั้งใจ แต่ประโยชน์ที่ได้รับจากข่าวสารเหล่านั้นก็มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน เราได้ใช้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนเพื่อประโยชน์ต่าง ๆ ดังนี้

- **ชี้นำพฤติกรรม** เราสามารถใช้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนมาช่วยชี้แนะ และช่วยเราตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ได้

- **ชี้นำความเข้าใจ** สื่อมวลชนมีส่วนทำให้เราสามารถเข้าใจโลกรอบตัวเรา ได้มากขึ้น จากการผสมผสานของข้อมูลอย่างละเอียดอย่างละเอียดที่ได้รับจากสื่อมวลชน รอบๆ ตัว และเชื่อกันว่าหากเราสามารถเข้าใจโลกได้อย่างมีเหตุผลแล้ว เราก็จะสามารถ ดำเนินชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข

2. เพื่อพัฒนาทางด้านความคิดของตนเอง

นอกจากสื่อมวลชนทำให้เราเข้าใจโลกแล้ว สื่อมวลชนยังทำให้เราเข้าใจตัวเองอีกด้วย ข่าวสารจากสื่อมวลชนประกอบกับการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลอื่น ๆ ที่มีต่อตัวเรา เป็นวัตถุดิบที่นำมาพัฒนาความคิดของตัวเองว่า เราคือใคร ซึ่งทำหน้าที่ของสื่อมวลชนที่จะช่วยพัฒนาความคิดของตัวเรามี 3 ทางคือ

- **การค้นหาความจริง** เป็นการค้นหาความจริงในตัวเองผ่านสื่อมวลชน เป็นการพัฒนาเกี่ยวกับตัวเองและชีวิตความเป็นอยู่ เราจะดูและอ่านเรื่องเกี่ยวกับบุคคลที่คล้ายตัวเราเอง ว่าในสถานการณ์หนึ่ง ๆ เขาปฏิบัติตัวอย่างไร และถูกปฏิบัติจากผู้อื่นอย่างไร ทำให้เราเกิดความคิดถึงความสัมพันธ์ที่ตัวเองมีต่อบุคคลอื่นว่ามันควรมีลักษณะอย่างไร

- **ช่วยเปรียบเทียบความแตกต่าง** สื่อมวลชนมีหน้าที่โดยตรงในการช่วยพัฒนาด้านเสริมความคิด และความเชื่อมั่นให้กับบุคคลอีกด้วย

- **ให้ความช่วยเหลือทางด้านวิชาชีพ** โดยการให้ข่าวสารที่เป็นประโยชน์ สำหรับงานอาชีพต่าง ๆ เช่น ชวนมาใช้ประโยชน์จากรายงานพยากรณ์อากาศ อาจารย์ตัดบทความที่พบในหนังสือพิมพ์มาใช้ประกอบในชั้นเรียน สำนักงานตำรวจใช้สื่อมวลชนเป็นที่กระจายข่าวสาร

3. เพื่อช่วยให้มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

สื่อมวลชนเป็นตัวทำให้เปิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคม โดยเนื้อหาที่สื่อมวลชนนำเสนอจะถูกหยิบยกขึ้นมาเป็นหัวข้อในการสนทนาได้เป็นอย่างดี แต่ส่วนใหญ่เรามักจะได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมาอย่างไม่รู้ตัว เนื่องจากเรามักใช้สื่อมวลชนเป็นประจำตามปกติ มีงานวิจัยที่พบว่าเมื่อบุคคลพูดคุยกันถึงเรื่องการบ้านการเมืองนั้น พวกเขาไม่เคยค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเลย แต่เขาได้รับข่าวสารเหล่านั้นในระหว่างที่ใช้สื่อมวลชนตาม

ปกติ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าสื่อมวลชนและข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ทำหน้าที่เปรียบเสมือนน้ำมันหล่อลื่นเพื่อการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ได้ง่ายขึ้น

4. เพื่อทดแทนการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

สื่อมวลชนทำหน้าที่เสมือนเพื่อน หรือที่นักวิชาการเรียกว่าปฏิสัมพันธ์เทียม โดยสื่อมวลชนได้สนองตอบความต้องการ และความเป็นเพื่อนแก่บุคคลในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การโทรศัพท์เข้าไปคุยกับดีเจ และเขียนจดหมายไปยังบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ เป็นต้น

5. เพื่อผ่อนคลายอารมณ์

หน้าที่ของสื่อมวลชนอีกประการหนึ่งที่เห็นได้ชัดก็คือ เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อความเพลิดเพลิน เพื่อความสนุกสนาน และปลดปล่อยหรือบรรเทาจากความเบื่อหน่าย ซึ่งความพึงพอใจที่ได้รับจากสื่อ นั้น ก็มาจากทั้งตัวเนื้อหาของสื่อ และตัวสื่อเอง ซึ่งสื่อมวลชนก็สามารถให้ได้ทั้งการเพลิดเพลิน และทำให้ลืมปัญหา หรือความกังวลใจไปได้ชั่วขณะหนึ่ง

6. เพื่อเป็นกิจวัตร หรือแบบแผนในชีวิต

มีหลักฐานมากมายสนับสนุนว่า ความต้องการของมนุษย์ได้ผันแปรไปตามสังคมที่ผู้นั้นอาศัยอยู่ ซึ่งเป็นการสร้างระเบียบแบบแผนหรือกิจวัตรให้แก่ชีวิตประจำวันของตนเอง ซึ่งกิจวัตรประจำวันในการใช้สื่อมวลชนนี้ได้สร้างความรู้สึกปลอดภัยให้กับผู้ใช้ด้วย เช่น ต้องฟังข่าววิทยุเวลา 7 โมงเช้า ดูข่าวโทรทัศน์ตอน 2 ทุ่ม อ่านหนังสือก่อนนอนตอน 5 ทุ่ม ซึ่งหากวันใดเราขาดกิจวัตรดังกล่าวเราก็จะรู้สึกร้อใจ กังวลใจ และไม่มั่นคงขึ้นมาได้

7. เพื่อดึงตัวเองออกจากสังคม

มนุษย์ใช้สื่อมวลชนเพื่อหลีกเลี่ยงจากภาระกิจในชีวิตประจำวัน ทั้งในแง่ของการพักผ่อนหย่อนใจ และเพื่อหลบหนีสังคม โดยใช้สื่อมวลชนเป็นตัวกีดขวางตัวเองกับผู้อื่น เช่น เมื่อเราอยู่ในรถโดยสารและไม่ต้องการให้คนอื่นเข้ามารบกวน เราก็อาจจะอ่านหนังสือ ฟังวิทยุ เพื่อฟังเพลงและอ่านหนังสือตามลำพัง ซึ่งจะช่วยให้เราพ้นจากการถูกรบกวนได้

โดยสรุปแล้ว ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อมวลชน รวมถึงแนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับสารจากสื่อมวลชน และแนวคิดการแสวงหาข่าวสารจากสื่อมวลชนนี้ เป็นแนวคิดที่มีความเชื่อว่าผู้รับสารจะเป็นผู้กำหนดว่าตนต้องการอะไร จากสื่ออะไร และสารอะไร จึงจะสามารถสนองความพึงพอใจได้ ก็จะเกิดการแสวงหา เลือกใช้สื่อ และเลือกเปิดรับสารที่คาดว่าจะสามารถสนองความต้องการและความพอใจของเขาได้ ซึ่งจะแตกต่างกันไปในแต่ละคน (ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ, 2534) ดังนั้น แนวคิดที่กล่าวข้างต้น จึงเป็นแนวคิดที่เหมาะสมกับการศึกษาในครั้งนี้ เพื่อให้เข้าใจถึงพฤติกรรม的开รับสื่อ และความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อของชนชาติกะเหรี่ยงบ้านคา จังหวัดราชบุรี

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จรินทร์ทิพย์ แก้วกล้า (2543) ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับและการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจของชาวกรุงเทพมหานคร” พบว่า ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจ ชาวกรุงเทพมหานครมีการเปิดรับสื่อโทรทัศน์มากที่สุด โดยเปิดรับในช่วงเย็น และค่ำ รองลงมาคือ ฟังวิทยุขณะทำงานหรือกิจกรรมอื่น ใช้เวลาในการชมโทรทัศน์และวิทยุเฉลี่ยวันละ 1.5-3.5 ชั่วโมง และนิยมเปิดรับข่าวภาคหัวในหนังสือพิมพ์ ข่าวประจำวันในโทรทัศน์ เพลงจากวิทยุ สารคดีในนิตยสาร หนังสือการ์ตูน ภาพยนตร์แนวแอคชั่น และใช้เว็บไซต์สำหรับค้นหาข้อมูลมากที่สุด เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ที่สำคัญ 5 ด้านเรียงลำดับดังนี้ ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ด้านการดำรงสถานภาพของบุคคล ด้านภาวะอารมณ์ และด้านการผ่อนคลายความเครียด อย่างไรก็ตามการเปิดรับสื่อมวลชนและการใช้ประโยชน์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจไม่แตกต่างกับช่วงปกติ การใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนสัมพันธ์กับกลุ่มที่มีปัญหาทางการเงินต่ำในด้านการใช้ประโยชน์เพื่อการประกอบอาชีพการงาน ส่วนกลุ่มที่มีความเครียดสูงมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ด้านการผ่อนคลายความเครียดและใช้สื่อมวลชนแทนเพื่อน อันเป็นการทดแทนการมีปฏิสัมพันธ์กับสังคมโดยตรง ส่วนกลุ่มความเครียดต่ำมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ด้านการติดตามข่าวสารความรู้และการนำเอาข่าวสารที่ได้ไปใช้พูดคุยกับบุคคลอื่นเพื่อเสริมสร้างปฏิสัมพันธ์กับสังคม

จุฬามาศ กীরติกสิกร (2542) ศึกษาเรื่อง รูปแบบการดำเนินชีวิตของเด็กวัยรุ่นกับการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชน พบว่า

- รูปแบบการดำเนินชีวิตของเด็กวัยรุ่น สามารถจัดแบ่งได้เป็น 5 กลุ่มคือ กลุ่มเก็บตัว กลุ่มรักเรียน กลุ่มทันสมัย กลุ่มนักกีฬา และกลุ่มรักสนุก
- เด็กวัยรุ่นมีการเปิดรับสื่อในปริมาณที่สูง มีการเปิดรับสื่อจำนวนทั้งสิ้น 11 สื่อดังนี้ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร โรงภาพยนตร์ สื่อกลางแจ้ง การ์ตูน เทปเพลง (CD) วิดีทัศน์ อินเทอร์เน็ต สื่อเพื่อการศึกษา
- การใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนของเด็กวัยรุ่น มีการใช้เพื่อตอบสนองความต้องการความบันเทิงเป็นหลัก รองลงมาคือ ความต้องการข้อมูลข่าวสาร
- การเปิดรับสื่อ ระยะเวลาในการเปิดรับ และช่วงเวลาในการเปิดรับ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับรูปแบบการดำเนินชีวิตของเด็กวัยรุ่น
- เพศ มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชน

นันทวัน กิจธนาเจริญ (2541) ศึกษาเรื่อง “การแสวงหาข่าวสาร การใช้ประโยชน์ ความพึงพอใจจากข่าวสาร และการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการบริโภคในชีวิตประจำวันของประชาชนกรุงเทพมหานครในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ” พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีการแสวงหาข่าวสารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนประชาชนที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และระดับรายได้ ต่างกัน มีการแสวงหาข่าวสารไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ประชาชนที่มีเพศ อายุ อาชีพ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และระดับรายได้แตกต่างกัน มีการรับรู้ประโยชน์จากข่าวสารไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจจากข่าวสารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการบริโภคในชีวิตประจำวันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การแสวงหาข่าวสารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการรับรู้ประโยชน์จากข่าวสาร และความพึงพอใจจากข่าวสาร การรับรู้ประโยชน์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจจากข่าวสาร การรับรู้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากข่าวสารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการบริโภคในชีวิตประจำวัน

- ด้านการใช้จ่าย คนกรุงเทพฯมีค่าใช้จ่ายหลักคือ สินค้าอุปโภคบริโภค รองลงมาคือ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับงานหรือการเรียน การพักผ่อนหย่อนใจ ความบันเทิง การเดินทาง การเข้าสังคม และการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม

- ด้านการรับข่าวสาร คนกรุงเทพฯให้ความสำคัญกับสถานการณ์โลกเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ข่าวสารเกี่ยวกับความปลอดภัยและข่าวเกษตร โดยให้ความเชื่อถือแก่สื่อโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาคือ ประกาศของทางการ ทั้งนี้สื่อที่เลือกใช้ในการรับข่าวสารอันดับหนึ่งคือโทรทัศน์ รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์ โดยมีการเปิดรับสื่อมวลชนทั้งโทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์ทุกวัน

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อ และรูปแบบการดำเนินชีวิตของชนชาติกะเหรี่ยงบ้านคา จังหวัดราชบุรี นั้น ผู้วิจัยได้ใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษา แล้วทำการวิเคราะห์โดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎี วิธีการทางสถิติรวมทั้งผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตามที่ได้กล่าวไว้เกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ จึงสรุปได้ว่าสื่อทำหน้าที่นำเสนอเนื้อหาข่าวสารต่าง ๆ ให้กับผู้รับสารซึ่งในที่นี้ก็คือ ชนชาติกะเหรี่ยงบ้านคา จังหวัดราชบุรี รวมทั้งความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อ โดยกำหนดสมมติฐานไว้ดังนี้

สมมติฐานข้อ 1 ลักษณะทางประชากรของชนชาติกะเหรี่ยงบ้านคาที่แตกต่างกัน มีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ คือ ลักษณะทางประชากร ได้แก่ อายุ อาชีพ และรายได้

ตัวแปรตาม คือ รูปแบบของกิจกรรมการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน

สมมติฐานข้อ 2 รูปแบบการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อที่แตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ คือ รูปแบบกิจกรรมการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ได้แก่ ความถี่ที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ วิทยุ และบุคคล

สมมติฐานข้อ 3 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อของชนชาติกะเหรี่ยงบ้านคาที่แตกต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อที่แตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ คือ พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ได้แก่ ความถี่ที่เปิดรับจากสื่อ โทรทัศน์ วิทยุ และนุคคล

ตัวแปรตาม คือ ความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อ

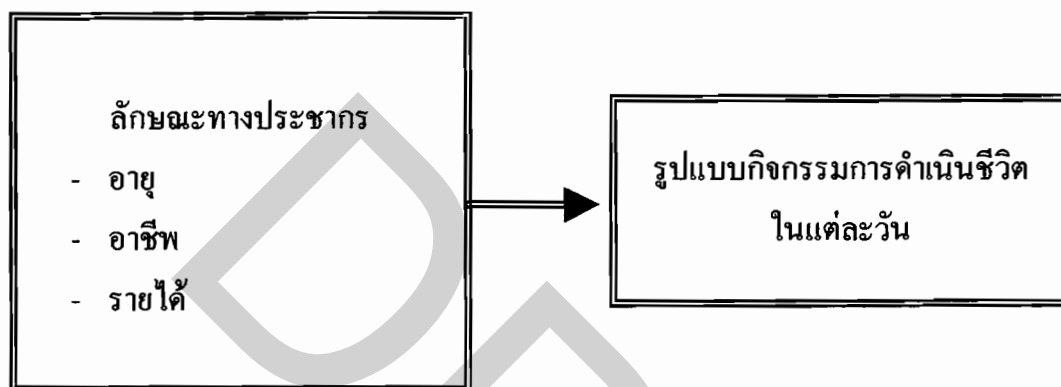
ภาพที่ 1

โครงสร้างแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปร

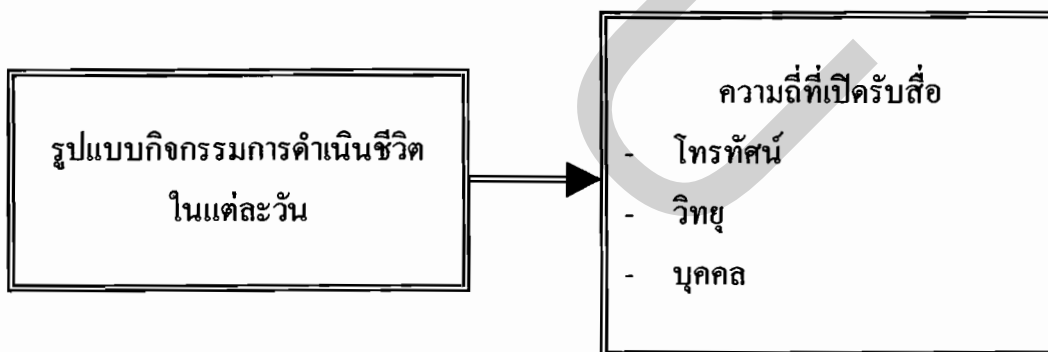
ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

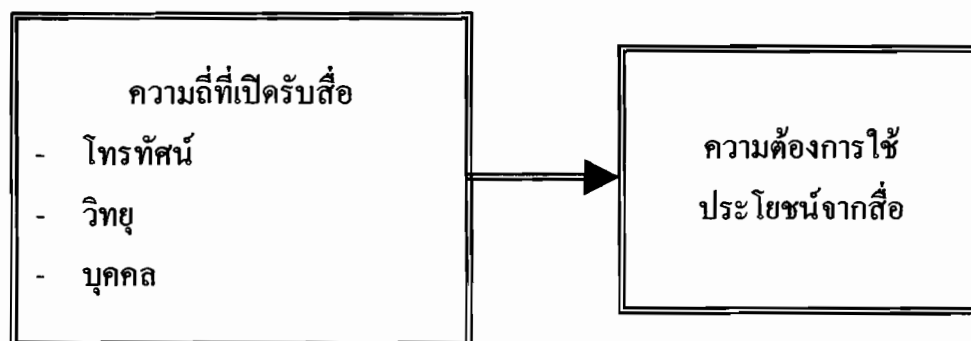
สมมติฐานข้อที่ 1

สมมติฐานข้อที่ 2

สมมติฐานข้อที่ 3

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ทำการศึกษา คือ ประชากรกะเหรี่ยงบ้านคา จังหวัดราชบุรี

การศึกษาในครั้งนี้จะใช้วิธีการแจกแบบสอบถามและให้ผู้ตอบกรอกเองแล้วรวบรวมกลับในกรณีที่ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถอ่านภาษาไทยได้ แต่ในกรณีที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่สามารถอ่านภาษาไทยได้ จะใช้วิธีสัมภาษณ์จากข้อคำถามในแบบสอบถามแล้วผู้วิจัยเป็นผู้กรอก ดังนั้น เพื่อมิให้เกิดปัญหาของการขึ้นาคำตอบมากเกินไปนักจึงได้กำหนดขนาดตัวอย่างไว้ที่ 200 ชุด (ครัวเรือน) จากจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น 1,348 ครัวเรือน โดยมีประชากรทั้งสิ้น 5,952 คน เป็นชาย 3,004 คน เป็นหญิง 2,948 คน และเพื่อให้เกิดการกระจายของข้อมูลมากที่สุดคือทั้งความเป็นกันเองของประชาตกะเหรี่ยงบ้านคาที่จะให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยร่วมกับผู้ช่วยวิจัยอีกสองคนจะทำการเลือกสุ่มตามขนาดของกลุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) จากการเดินเข้าไปในกลุ่มชนตกะเหรี่ยงบ้านคา ตามแต่ละกลุ่มชนที่กำลังนั่งคุยกันอยู่ ภายหลังจากการแนะนำตัวผู้วิจัยเองพร้อมทั้งอธิบายข้อคำถามในแบบสอบถาม ก็จะทำการซักถามเพียงคนเดียวของแต่ละครัวเรือน หากว่าในครัวเรือนเดียวกันมีสองคนนั่งรวมอยู่ด้วยกันก็จะเก็บรวบรวมข้อมูลรวมเพียงชุดเดียว เมื่อสอบถามจากกลุ่มที่หนึ่งรวมอยู่จนครบก็จะเดินลึกเข้าไปในกลุ่มชนกะเหรี่ยงที่หนึ่งอยู่จุดอื่น ๆ จนครบจำนวนแบบสอบถามตามต้องการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้จะใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาตกะเหรี่ยงบ้านคา จังหวัดราชบุรี แบบสอบถามประกอบด้วยคำถามปิดแบบมีตัวเลือก โดยแบ่งเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร โดยจะมีลักษณะคำถามแบบปลายปิด จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินชีวิตของประชาตกะเหรี่ยงบ้านคา โดยมีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายปิด จำนวน 18 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อ โดยมีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายปิด จำนวน 12 ข้อ

ตอนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อ โดยมีลักษณะคำถามแบบปลายปิด จำนวน 15 ข้อ

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ก่อนที่จะนำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจะมีการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามไปทดสอบก่อน (Pre-test) กับกลุ่มทดสอบ ซึ่งมีวิธีการดังนี้

การทดสอบหาความเที่ยงตรง (Validity)

โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบถึงความครอบคลุมของเนื้อหา การใช้ภาษาและโครงสร้างของแบบสอบถามเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มทดสอบ

การทดสอบหาความเชื่อมั่น (Reliability)

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม จำนวน 20 ชุด ไปสัมภาษณ์ชนชาติกะเหรี่ยงที่อาศัยอยู่นอกเขตบ้านคา จังหวัดราชบุรี ที่มีลักษณะทางประชากรตรงตามกลุ่มตัวอย่างที่ใช้จริงในการวิจัย ทั้งนี้เพื่อนำผลการสัมภาษณ์มาทำการปรับปรุงเพื่อให้ได้แบบสอบถามที่ตรงกับวัตถุประสงค์มากที่สุด โดยการคำนวณหาค่า Reliability Coefficient Alpha ด้วยวิธีของ Cronbach จากสูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{(k-1)} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ

α	แทน	ค่าความเชื่อมั่น
k	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวม

ได้ค่า α ของรูปแบบกิจกรรมการดำเนินชีวิต เท่ากับ 0.8802

ได้ค่า α ของความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อ เท่ากับ 0.8652

แสดงว่าคำถามในแบบสอบถามส่วนของรูปแบบกิจกรรมการดำเนินชีวิต และ ส่วนของความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อ สามารถวัดตัวแปรหลักในการวิจัย และค่าที่ได้ อยู่ในระดับที่มีความเชื่อมั่นสูง จึงสามารถนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจริงได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา
2. ให้คะแนนและลงรหัส (coding) เพื่อให้ข้อมูลอยู่ในรูปตัวเลข (รหัส) ที่เครื่องคอมพิวเตอร์สามารถอ่านได้
3. การใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for windows ในการประมวลผลข้อมูลและจัดทำตาราง วิเคราะห์ทางสถิติต่าง ๆ ที่ต้องการ
4. แปลความหมายข้อมูลที่ประมวลผลแล้ว เพื่อจัดทำรายงานผลวิจัยต่อไป

การวัดค่าตัวแปรและเกณฑ์การให้คะแนนตัวแปร

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากร ได้แก่

1. อายุ
 - 15 - 25 ปี
 - 26 - 35 ปี
 - 36 - 45 ปี
 - 46 - 55 ปี
 - 56 ปีขึ้นไป

2. อาชีพหลักของครอบครัว
 - รับจ้างอิสระ
 - ทำไร่
 - ทอผ้า
 - ลูกจ้าง
3. ทำนนับถือศาสนา
 - คริสต์
 - พุทธ
4. รายได้รวมของครอบครัวในหนึ่งเดือนโดยประมาณ
 - ต่ำกว่า 2000 บาท
 - 2001 – 3000 บาท
 - 3001 – 4000 บาท
 - 4001 บาทขึ้นไป
5. ภาษาหลักที่ท่านใช้สนทนากัน
 - กะเหรี่ยง
 - ไทย
 - กะเหรี่ยง
6. ลักษณะความเป็นอยู่ของครอบครัวท่าน
 - คนเดี่ยว (ยังเป็น โสด)
 - ครอบครัวเดี่ยว (พ่อแม่ลูก)
 - ครอบครัวขยาย (ปู่ย่า พ่อแม่ ลูก)
 - ครอบครัวใหญ่ (รวมญาติพี่น้อง)
7. รูปแบบการหาเลี้ยงครอบครัวคือ
 - พ่อบ้านหาคนเดี่ยว แม่และลูก ๆ อยู่บ้าน
 - พ่อบ้านและลูกชายหาเลี้ยง แม่และลูกสาวอยู่บ้าน
 - พ่อกับลูก ๆ ทุกคนที่ทำได้ แม่อยู่บ้าน
 - ทุกคนในครอบครัวที่มีงานทำ

ตอนที่ 2 รูปแบบการดำเนินชีวิต ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนนและเกณฑ์การวัดค่าตัวแปรเกี่ยวกับรูปแบบกิจกรรมการดำเนินชีวิตของชนชาติกะเหรี่ยงบ้านกา ดังนี้

- ประจำ
- บ่อย ๆ
- บางครั้ง
- นาน ๆ ครั้ง

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ได้แก่

1. ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

- ทุกวัน
- สัปดาห์ละ 4 – 6 ครั้ง
- สัปดาห์ละ 2 – 3 ครั้ง
- สัปดาห์ละ 1 ครั้ง หรือน้อยกว่า

2. ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุ แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

- ทุกวัน
- สัปดาห์ละ 4 – 6 ครั้ง
- สัปดาห์ละ 2 – 3 ครั้ง
- สัปดาห์ละ 1 ครั้ง หรือน้อยกว่า

3. ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่น แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

- ทุกวัน
- สัปดาห์ละ 4 – 6 ครั้ง
- สัปดาห์ละ 2 – 3 ครั้ง
- สัปดาห์ละ 1 ครั้ง หรือน้อยกว่า

4. ระยะเวลาในการเปิดดูโทรทัศน์ แต่ละครั้งโดยประมาณ แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้

แก่

- น้อยกว่า 30 นาที
- 31 – 60 นาที

- 1 – 2 ชั่วโมง
 - 2 ชั่วโมงขึ้นไป
5. ระยะเวลาในการเปิดฟังวิทยุ แต่ละครั้งโดยประมาณ แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่
- น้อยกว่า 30 นาที
 - 31 – 60 นาที
 - 1 – 2 ชั่วโมง
 - 2 ชั่วโมงขึ้นไป
6. ระยะเวลาในการพูดคุยกับบุคคลอื่น แต่ละครั้งโดยประมาณ แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่
- น้อยกว่า 30 นาที
 - 31 – 60 นาที
 - 1 – 2 ชั่วโมง
 - 2 ชั่วโมงขึ้นไป
7. รายการที่ชอบเปิดดูจากโทรทัศน์มากที่สุด
- ข่าวต่าง ๆ
 - ละคร
 - สารคดี ความรู้ต่าง ๆ
 - เกมโชว์ รายการชิงรางวัล
8. รายการที่ชอบฟังจากวิทยุมากที่สุด
- ข่าว
 - เพลง
 - ธรรมะ
 - ความรู้
9. เรื่องที่ชอบพูดคุยกับบุคคลอื่นมากที่สุด
- การช่วยเหลือทางการเงิน
 - นโยบายจากภาครัฐ
 - สภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน
 - สังคมโดยรวม

ตอนที่ 4 ความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อ ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนนและเกณฑ์การวัดค่าตัวแปร ดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- 3 หมายถึง ปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

เมื่อศึกษาปริมาณความมากน้อยของแต่ละคำตอบจากผลรวมของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ใช้ค่าเฉลี่ยมาเป็นเกณฑ์ในการอธิบายลักษณะของค่าตัวแปรตามมาตราของลิเคิร์ต (Likert, 1961 : 97) โดยกำหนดแนวคำตอบเป็น 5 ระดับ เพื่อคำนวณหาค่าอันตรภาคชั้น (class interval) ของความกว้างในแต่ละอันตรภาคชั้นตามสูตร ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

ดังนั้นเกณฑ์ค่าเฉลี่ยของการให้ระดับคะแนนในแต่ละอันตรภาคชั้นจะมีลักษณะ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 คะแนน	หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 คะแนน	หมายถึง เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 คะแนน	หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 คะแนน	หมายถึง เห็นด้วยน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 คะแนน	หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

จากประเด็นต่าง ๆ ที่สัมภาษณ์จะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

- ค่าร้อยละ (Percentage) โดยแสดงในรูปตารางแจกแจงความถี่ ซึ่งการวิเคราะห์แยกเป็นตารางทางเดียว ได้แก่ การอธิบายข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ และรูปแบบการดำเนินชีวิตของชนชาติกะเหรี่ยง

- ค่าเฉลี่ย (Means) โดยแสดงในรูปตารางค่าเฉลี่ย เพื่อใช้ในการอธิบายความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อ

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติขั้นสูง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

การศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อ และรูปแบบการดำเนินชีวิตของชนชาติกะเหรี่ยงบ้านคา จังหวัดราชบุรี ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษา จากการตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 200 ชุด ผลการวิจัยที่ได้แบ่งเป็น 4 ตอนดังนี้

1. ลักษณะทางประชากรของชนชาติกะเหรี่ยงบ้านคา
2. รูปแบบการดำเนินชีวิตของชนชาติกะเหรี่ยงบ้านคา
3. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อของชนชาติกะเหรี่ยงบ้านคา
4. ความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อของชนชาติกะเหรี่ยงบ้านคา
5. การทดสอบสมมติฐาน

ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ลักษณะทางประชากรของชนชาติกะเหรี่ยงบ้านคา

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของอายุของกลุ่มตัวอย่าง

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
15-25 ปี	14	7.0
26-35 ปี	32	16.0
36-45 ปี	55	27.5
46-55 ปี	43	21.5
56 ปีขึ้นไป	56	28.0
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 1 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมีอายุ 56 ปีขึ้นไป มีจำนวนมากที่สุดเท่ากับ 56 คนคิดเป็นร้อยละ 28.0 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 36-45 ปีขึ้นไปจำนวน 55 คนคิดเป็นร้อยละ 27.5 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 46-55 ปีจำนวน 43 คนคิดเป็นร้อยละ 21.5 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 26-35 ปีจำนวน 32 คนคิดเป็นร้อยละ 16.0 และน้อยที่สุดคือกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 15-25 ปีจำนวน 14 คนคิดเป็นร้อยละ 7.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
รับจ้างอิสระ	44	22.0
ทำไร่	68	34.0
ทอผ้า	49	24.5
ลูกจ้าง	39	19.5
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 2 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำไร่มากที่สุดเท่ากับ 68 คนคิดเป็นร้อยละ 34.0 รองลงมาได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่ทอผ้า จำนวน 49 คนคิดเป็นร้อยละ 24.5 กลุ่มตัวอย่างที่รับจ้างอิสระจำนวน 44 คนคิดเป็นร้อยละ 22.0 และน้อยที่สุดคือกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกจ้าง จำนวน 39 คนคิดเป็นร้อยละ 19.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของศาสนาของชนชาติกะเหรี่ยง

ศาสนา	จำนวน	ร้อยละ
คริสต์	95	47.5
พุทธ	105	52.5
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 3 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของศาสนาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธมากที่สุดเท่ากับ 105 คนคิดเป็นร้อยละ 52.5 ในขณะที่นับถือศาสนาคริสต์ จำนวน 95 คนคิดเป็นร้อยละ 47.5

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของรายได้ของครอบครัวโดยประมาณ

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 2000 บาท	70	35.0
2001-3000 บาท	87	43.5
3001-4000 บาท	24	12.0
4001 บาทขึ้นไป	19	9.5
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 4 แสดงถึงจำนวน (ร้อยละ) ของรายได้ของแต่ละครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 2,001 – 3,000 บาทจำนวน 87 คนคิดเป็นร้อยละ 43.5 รองลงมาได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 2,000 บาท จำนวน 70 คนคิดเป็นร้อยละ 35.0 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 3,001 – 4,000 บาทจำนวน 24 คนคิดเป็นร้อยละ 12.0 และน้อยที่สุดคือกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เดือนละ 4,001 บาทขึ้นไป จำนวน 19 คนคิดเป็นร้อยละ 9.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของภาษาที่ใช้ปกติของชนชาติกะเหรี่ยง

ภาษา	จำนวน	ร้อยละ
กะเหรี่ยง	72	36.0
ไทย	108	54.0
กะเหรี่ยง	20	10.0
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 5 แสดงถึงจำนวน (ร้อยละ) ของภาษาที่ใช้ปกติของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างนิยมใช้ภาษาไทยมากที่สุดเท่ากับ 108 คนคิดเป็นร้อยละ 54.0 รองลงมาได้แก่ ภาษากะเหรี่ยง จำนวน 72 คนคิดเป็นร้อยละ 36.0 และน้อยที่สุดคือ ภาษากะเหรี่ยง จำนวน 20 คนคิดเป็นร้อยละ 10.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 จำนวน และร้อยละของรูปแบบครอบครัวของชนชาติกะเหรี่ยง

รูปแบบครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
คนเดียว	15	7.5
ครอบครัวเดี่ยว (พ่อแม่ลูก)	43	21.5
ครอบครัวขยาย (ปู่ย่า พ่อแม่ ลูก)	100	50.0
ครอบครัวใหญ่ (รวมญาติพี่น้อง)	42	21.0
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 6 แสดงจำนวน และร้อยละของรูปแบบครอบครัวของชนชาติกะเหรี่ยง พบว่า ครอบครัวขยาย (ปู่ย่า พ่อแม่ ลูก) มากที่สุด จำนวน 100 คนคิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาได้แก่ ครอบครัวเดี่ยว (พ่อแม่ลูก) จำนวน 43 คนคิดเป็นร้อยละ 21.5 ครอบครัวใหญ่ (รวมญาติพี่น้อง) จำนวน 42 คนคิดเป็นร้อยละ 21.0 และน้อยที่สุดคือ คนเดียว จำนวน 15 คนคิดเป็นร้อยละ 7.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวน และร้อยละของรูปแบบการหาเลี้ยงครอบครัว

รูปแบบการหาเลี้ยงครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
พ่อบ้านหาเลี้ยงคนเดียว แม่และลูก ๆ อยู่บ้าน	48	24.0
พ่อบ้านและลูกชายหาเลี้ยง แม่และลูกสาวอยู่บ้าน	41	20.5
พ่อกับลูก ๆ ทุกคนที่ทำได้ แม่อยู่บ้าน	61	30.5
ทุกคนในครอบครัวที่มีงานทำ	50	25.0
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการหาเลี้ยงครอบครัวของชนชาติกะเหรี่ยง พบว่า พ่อและลูก ๆ ทุกคนที่ทำได้ แม่อยู่บ้าน มากที่สุดจำนวน 61 คนคิดเป็นร้อยละ 30.5 รองลงมาได้แก่ ทุกคนในครอบครัวที่มีงานทำ จำนวน 50 คนคิดเป็นร้อยละ 25.0 พ่อบ้านหาเลี้ยงคนเดียว แม่และลูก ๆ อยู่บ้าน จำนวน 48 คนคิดเป็นร้อยละ 24.0 และน้อยที่สุดคือ พ่อบ้านและลูกชายหาเลี้ยง แม่และลูกสาวอยู่บ้าน จำนวน 41 คนคิดเป็นร้อยละ 20.5 ตามลำดับ

รูปแบบกิจกรรมการดำเนินชีวิตของชนชาติกะเหรี่ยง

ตารางที่ 8 จำนวน และร้อยละของชนชาติกะเหรี่ยงจำแนกตามรูปแบบการดำเนินชีวิต

รูปแบบการดำเนินชีวิต	ประจำ	บาง ครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย	รวม	ค่าเฉลี่ย
1. ไปตกปลาตามริมธารน้ำ	55 (27.5)	55 (27.5)	53 (26.5)	37 (18.5)	200 (100.0)	2.64
2. คิดค้นลายผ้าใหม่ๆ	80 (40.0)	46 (23.0)	43 (21.5)	31 (15.5)	200 (100.0)	2.88
3. ไปประชุมที่บ้านกำนัน	114 (57.0)	40 (200.0)	35 (17.5)	11 (5.5)	200 (100.0)	3.29
4. ทำข้าวห่อกะเหรี่ยง	82 (41.0)	54 (27.0)	37 (18.5)	27 (13.5)	200 (100.0)	2.96
5. แสดงความเห็น (vote) เวลาเข้าประชุม	76 (38.0)	77 (38.5)	26 (13.0)	21 (10.5)	200 (100.0)	3.04
6. เป็นสมาชิกกลุ่มหนึ่ง ตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์	84 (42.0)	58 (29.0)	36 (18.0)	22 (11.0)	200 (100.0)	3.02
7. เข้าโบสถ์สวดพระคัมภีร์	33 (16.5)	36 (18.0)	80 (40.0)	51 (25.5)	200 (100.0)	2.26
8. ดิ้นเช้าทำอาหารใส่บาตร	49 (24.5)	70 (35.0)	51 (25.5)	30 (15.0)	200 (100.0)	2.69
9. ติดตามความเคลื่อนไหว สังคมภายนอกผ่านกระดาน ข่าวหมู่บ้าน	80 (40.0)	79 (39.5)	19 (9.5)	22 (11.0)	200 (100.0)	3.09
10. หางานใหม่ ๆ เพื่อสร้าง รายได้เพิ่มขึ้น	61 (30.5)	82 (41.0)	22 (11.0)	35 (17.5)	200 (100.0)	2.85

จากตารางที่ 8 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามรูปแบบกิจกรรมการดำเนินชีวิต (Activities) สามารถนำเสนอข้อมูลเรียงลำดับความถี่มากที่สุดได้ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างจะไปประชุมที่บ้านกำนัน (ค่าเฉลี่ย 3.29) โดยไปเป็นประจำ ร้อยละ 57.0 รองลงมาได้แก่ เป็นครั้งคราว ร้อยละ 20.0 นาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 17.5 และไม่เคยเลยสักครั้ง ร้อยละ 5.5 ตามลำดับ

2. กลุ่มตัวอย่างติดตามความเคลื่อนไหวสังคมภายนอกผ่านกระดานข่าวหมู่บ้าน (ค่าเฉลี่ย 3.09) เป็นประจำ ร้อยละ 40.0 รองลงมาได้แก่ เป็นครั้งคราว ร้อยละ 39.5 ไม่เคยเลยสักครั้ง ร้อยละ 11.0 และนาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 9.5 ตามลำดับ

3. กลุ่มตัวอย่างร่วมแสดงความคิดเห็น (vote) เวลาเข้าประชุม (ค่าเฉลี่ย 3.04) เป็นครั้งคราว ร้อยละ 38.5 รองลงมาได้แก่ เป็นประจำ ร้อยละ 38.0 นาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 13.0 และไม่เคยเลยสักครั้ง ร้อยละ 10.5 ตามลำดับ

4. กลุ่มตัวอย่างเป็นสมาชิกกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (ค่าเฉลี่ย 3.02) ประจำ ร้อยละ 42.0 รองลงมาได้แก่ เป็นครั้งคราว ร้อยละ 29.0 นาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 18.0 และไม่เคยมั้เลยสักครั้ง ร้อยละ 11.0 ตามลำดับ

5. กลุ่มตัวอย่างจะทำข้าวห่อกะหรี่ปั๊ว (ค่าเฉลี่ย 2.96) เป็นประจำ ร้อยละ 41.0 รองลงมาได้แก่ เป็นครั้งคราว ร้อยละ 27.0 นาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 18.5 และไม่เคยเลยสักครั้ง ร้อยละ 13.5 ตามลำดับ

6. กลุ่มตัวอย่างจะคิดค้นลายผ้าใหม่ ๆ (ค่าเฉลี่ย 2.88) เป็นประจำ ร้อยละ 40.0 รองลงมาได้แก่ เป็นครั้งคราว ร้อยละ 23.0 นาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 21.5 และไม่เคยเลยสักครั้ง ร้อยละ 15.5 ตามลำดับ

7. กลุ่มตัวอย่างจะหางานใหม่ ๆ เพื่อสร้างรายได้เพิ่มขึ้น (ค่าเฉลี่ย 2.85) เป็นครั้งคราว ร้อยละ 41.0 รองลงมาได้แก่ เป็นประจำ ร้อยละ 30.5 ไม่เคยมั้เลยสักครั้ง ร้อยละ 17.5 และนาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 11.0 ตามลำดับ

8. กลุ่มตัวอย่างตื่นเช้าทำอาหารใส่บาตร (ค่าเฉลี่ย 2.69) เป็นครั้งคราว ร้อยละ 35.0 รองลงมาได้แก่ นาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 25.5 เป็นประจำ ร้อยละ 24.5 และไม่เคยเลยสักครั้ง ร้อยละ 15.0 ตามลำดับ

9. กลุ่มตัวอย่างจะไปตกลาตามริมธารน้ำ (ค่าเฉลี่ย 2.64) เป็นประจำ และเป็นครั้งคราว ในสัดส่วนเดียวกันคือ ร้อยละ 27.5 รองลงมาได้แก่ นาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 26.5 และไม่เคยทำเลยสักครั้ง ร้อยละ 18.5 ตามลำดับ

10. กลุ่มตัวอย่างจะเข้าโบสถ์สวดพระคัมภีร์ (ค่าเฉลี่ย 2.26) นาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 40.0 รองลงมาได้แก่ ไม่เคยเลยสักครั้ง ร้อยละ 25.5 เป็นครั้งคราว ร้อยละ 18.0 และเป็นประจำ ร้อยละ 16.5 ตามลำดับ

พฤติกรรมการเปิดรับสื่อของชนชาติกะเหรี่ยง

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของความถี่ที่เปิดดูโทรทัศน์

ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
นาน ๆ ครั้ง (1-2 ครั้ง/สัปดาห์)	22	11.0
บางครั้ง (3-4 ครั้ง/สัปดาห์)	19	9.5
บ่อยครั้ง (5-6 ครั้ง/สัปดาห์)	79	39.5
ประจำ (ทุกวัน)	80	40.0
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 9 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของความถี่ที่เปิดดูโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเปิดดูโทรทัศน์เป็นประจำ (ทุกวัน) มากที่สุดจำนวน 80 คนคิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาได้แก่ บ่อยครั้ง (5-6 ครั้ง/สัปดาห์) จำนวน 79 คนคิดเป็นร้อยละ 39.5 นาน ๆ ครั้ง จำนวน 22 คนคิดเป็นร้อยละ 11.0 และน้อยที่สุดคือ บางครั้ง (3-4 ครั้ง/สัปดาห์) จำนวน 19 คนคิดเป็นร้อยละ 9.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของความถี่ที่เปิดฟังวิทยุ

ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุ	จำนวน	ร้อยละ
นาน ๆ ครั้ง (1-2 ครั้ง/สัปดาห์)	51	25.5
บางครั้ง (3-4 ครั้ง/สัปดาห์)	54	27.0
บ่อยครั้ง (5-6 ครั้ง/สัปดาห์)	65	32.5
ประจำ (ทุกวัน)	30	15.0
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 10 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของความถี่ในการเปิดฟังวิทยุของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เปิดรับบ่อยครั้ง (5-6 ครั้ง/สัปดาห์) มากที่สุดจำนวน 65 คนคิดเป็นร้อยละ 32.5 รองลงมาได้แก่ บางครั้ง (3-4 ครั้ง/สัปดาห์) จำนวน 54 คนคิดเป็นร้อยละ 27.0 นาน ๆ ครั้ง จำนวน 51 คนคิดเป็นร้อยละ 25.5 และน้อยที่สุดคือ ประจำ (ทุกวัน) จำนวน 30 คนคิดเป็นร้อยละ 15.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของความถี่ที่พูดคุยกับบุคคลทั่วไป

ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
นาน ๆ ครั้ง (1-2 ครั้ง/สัปดาห์)	41	20.5
บางครั้ง (3-4 ครั้ง/สัปดาห์)	53	26.5
บ่อยครั้ง (5-6 ครั้ง/สัปดาห์)	54	27.0
ประจำ (ทุกวัน)	52	26.0
รวม	330	100.0

จากตารางที่ 11 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลทั่วไปของชนชาติกะเหรี่ยง พบว่า ความถี่ในการเปิดพูดคุยกับบุคคลทั่วไปอยู่ในสัดส่วนใกล้เคียงกันหรือเกือบจะไม่แตกต่างกันเลยดังนี้ บ่อยครั้ง (5-6 ครั้ง/สัปดาห์) จำนวน 54 คนคิด

เป็นร้อยละ 27.0 รองลงมาได้แก่ บางครั้ง (3-4 ครั้ง/สัปดาห์) จำนวน 53 คนคิดเป็นร้อยละ 26.5 ประจำ (ทุกวัน) จำนวน 52 คนคิดเป็นร้อยละ 26.0 และน้อยที่สุดคือ นาน ๆ ครั้ง (1-2 ครั้ง/สัปดาห์) จำนวน 41 คนคิดเป็นร้อยละ 20.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของระยะเวลาที่เปิดดูโทรทัศน์ในแต่ละครั้ง

ระยะเวลาที่เปิดดูโทรทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	35	17.5
1-2 ชั่วโมง	45	22.5
2-3 ชั่วโมง	44	22.0
3 ชั่วโมงขึ้นไป	76	38.0
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 12 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของระยะเวลาที่เปิดดูโทรทัศน์ในแต่ละครั้งโดยประมาณ พบว่า ระยะเวลาที่เปิดดูโทรทัศน์ในแต่ละครั้งตั้งแต่ 3 ชั่วโมงขึ้นไปมากที่สุดจำนวน 76 คนคิดเป็นร้อยละ 38.0 รองลงมาได้แก่ 1-2 ชั่วโมงสัปดาห์ละ 4-6 ครั้งจำนวน 68 คนคิดเป็นร้อยละ 20.6 ทุกวันจำนวน 47 คนคิดเป็นร้อยละ 14.2 และน้อยที่สุดคือ สัปดาห์ละ 2-3 ครั้งจำนวน 27 คนคิดเป็นร้อยละ 8.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของระยะเวลาที่เปิดฟังวิทยุในแต่ละครั้ง

ระยะเวลาที่เปิดฟังวิทยุ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	61	30.5
1-2 ชั่วโมง	43	21.5
2-3 ชั่วโมง	33	16.5
3 ชั่วโมงขึ้นไป	63	31.5
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 13 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของระยะเวลาที่เปิดฟังวิทยุของชนชาติกะเหรี่ยง พบว่า ระยะเวลาการเปิดฟังวิทยุในแต่ละครั้งตั้งแต่ 3 ชั่วโมงขึ้นไป จำนวน 63 คนคิดเป็นร้อยละ 31.5 รองลงมาได้แก่ น้อยกว่า 1 ชั่วโมงจำนวน 61 คนคิดเป็นร้อยละ 30.5 และ 1-2 ชั่วโมงจำนวน 43 คนคิดเป็นร้อยละ 21.5 น้อยที่สุดคือ 2-3 ชั่วโมงจำนวน 33 คนคิดเป็นร้อยละ 16.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของระยะเวลาที่พูดคุยกับบุคคลทั่วไปในแต่ละครั้ง

ระยะเวลาที่พูดคุยกับบุคคลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	47	23.5
1-2 ชั่วโมง	40	20.0
2-3 ชั่วโมง	49	24.5
3 ชั่วโมงขึ้นไป	64	32.0
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 14 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของระยะเวลาที่พูดคุยกับบุคคลทั่วไปของชนชาติกะเหรี่ยง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการพูดคุยกับบุคคลทั่วไปในแต่ละครั้งตั้งแต่ 3 ชั่วโมงขึ้นไปมากที่สุด จำนวน 64 คนคิดเป็นร้อยละ 32.0 รองลงมาได้แก่ 2-3 ชั่วโมง

จำนวน 49 คนคิดเป็นร้อยละ 24.5 น้อยกว่า 1 ชั่วโมงจำนวน 47 คนคิดเป็นร้อยละ 23.5 และน้อยที่สุดคือ 1-2 ชั่วโมงจำนวน 40 คนคิดเป็นร้อยละ 20.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของรายการที่เปิดดูทางโทรทัศน์

รายการที่เปิดดูทางโทรทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
ข่าวต่าง ๆ	39	19.5
ละคร	94	47.0
สารคดี ความรู้ต่าง ๆ	42	21.0
เกมโชว์ รายการชิงรางวัล	25	12.5
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 15 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของรายการที่กลุ่มตัวอย่างนิยมเปิดดูทางโทรทัศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างชอบดูละคร มากที่สุดจำนวน 94 คนคิดเป็นร้อยละ 47.0 รองลงมาได้แก่ สารคดี ความรู้ต่าง ๆ จำนวน 42 คนคิดเป็นร้อยละ 21.0 ข่าวต่าง ๆ จำนวน 39 คนคิดเป็นร้อยละ 19.5 และน้อยที่สุดคือ เกมโชว์ รายการชิงรางวัล จำนวน 25 คนคิดเป็นร้อยละ 12.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของรายการที่เปิดฟังทางวิทยุ

รายการที่เปิดฟังทางวิทยุ	จำนวน	ร้อยละ
ข่าว	31	15.5
เพลง	56	28.0
ธรรมะ	76	38.0
ความรู้	37	18.5
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 16 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของรายการที่กลุ่มตัวอย่างชอบฟังทางวิทยุ พบว่า รายการธรรมะ มากที่สุดจำนวน 76 คนคิดเป็นร้อยละ 38.0 รองลงมาได้แก่ เพลง จำนวน 56 คนคิดเป็นร้อยละ 28.0 ความรู้ จำนวน 37 คนคิดเป็นร้อยละ 18.5 และน้อยที่สุดคือ ข่าว จำนวน 31 คนคิดเป็นร้อยละ 15.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของหัวข้อที่ชอบพูดคุยกับบุคคลทั่วไป

หัวข้อที่ชอบคุย	จำนวน	ร้อยละ
การช่วยเหลือทางการเงิน	107	53.5
นโยบายจากภาครัฐ	43	21.5
สภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน	25	12.5
สังคมโดยรวม	25	12.5
รวม	330	100.0

จากตารางที่ 17 แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของหัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างชอบพูดคุยกับบุคคลทั่วไป พบว่า การช่วยเหลือทางการเงินมากที่สุดจำนวน 107 คนคิดเป็นร้อยละ 53.5 รองลงมาได้แก่ นโยบายจากภาครัฐ จำนวน 43 คนคิดเป็นร้อยละ 21.5 และสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันกับสังคมโดยรวม จำนวนเท่ากันคือ 25 คนคิดเป็นร้อยละ 12.5

ความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อของชนชาติกะเหรี่ยง

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนและค่าเฉลี่ยของความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อ
ด้านความต้องการข้อมูลข่าวสารของกลุ่มตัวอย่าง

ด้านความต้องการ ข้อมูลข่าวสาร	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	ค่า เฉลี่ย	ความ หมาย
เพื่อรับรู้ถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ	5	4	3	2	1	3.89	มาก
เพื่อการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ	70	62	47	17	4	3.71	มาก
เพื่อแสวงหาข้อมูลข่าวสาร	74	50	38	19	19	3.71	มาก
เพื่อแสวงหาข้อมูลข่าวสาร	129	0	29	18	24	3.96	มาก
รวม						3.85	มาก

จากตารางที่ 18 แสดงจำนวน (ค่าเฉลี่ย) ของความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อ
ด้านความต้องการข้อมูลข่าวสารของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ชนชาติกะเหรี่ยงมีความต้องการ
ใช้ประโยชน์จากสื่อด้านความต้องการข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับมาก (มีค่าเฉลี่ย 3.85)

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนและค่าเฉลี่ยของความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อ
ด้านความต้องการการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

ด้านความต้องการการมี ปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	ค่า เฉลี่ย	ความ หมาย
เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการ พูดคุย	5	4	3	2	1	3.57	มาก
เพื่อการใช้เป็นข้อมูลประกอบการ พูดคุย	55	63	51	3	28	3.57	มาก
เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคม	126	19	18	19	18	4.08	มาก
เพื่อเป็นที่ยอมรับของสังคม	54	56	50	21	19	3.53	มาก
รวม						3.73	มาก

จากตารางที่ 19 แสดงจำนวน (ค่าเฉลี่ย) ของความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อ ด้านความต้องการการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ชนชาติกะเหรี่ยง มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อด้านความต้องการการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นอยู่ในระดับมาก (มีค่าเฉลี่ย 3.73)

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนและค่าเฉลี่ยของความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อ ด้านความต้องการความบันเทิงของกลุ่มตัวอย่าง

ด้านความต้องการ ความบันเทิง	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	ค่า เฉลี่ย	ความ หมาย
เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ	5	4	3	2	1	4.10	มาก
เพื่อความสนุกสนาน เพลิดเพลิน	54	84	42	11	9	3.82	มาก
เพื่อผ่อนคลายความเครียด	102	45	23	19	11	4.04	มาก
รวม						3.99	มาก

จากตารางที่ 20 แสดงจำนวน (ค่าเฉลี่ย) ของความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อ ด้านความต้องการความบันเทิงของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ชนชาติกะเหรี่ยงมีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อด้านความต้องการความบันเทิงอยู่ในระดับมาก (มีค่าเฉลี่ย 3.99)

ตารางที่ 21 แสดงจำนวนและค่าเฉลี่ยของความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อ
ด้านความต้องการสร้างเอกลักษณ์ให้กับตนเอง

ด้านความต้องการสร้าง เอกลักษณ์ให้กับตนเอง	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	ค่า เฉลี่ย	ความ หมาย	
เพื่อพัฒนาความคิดตนเอง	5	4	3	2	1	3.76	มาก	
เพื่อเป็นแบบแผนในชีวิต	46	88	43	17	6	3.51	มาก	
เพื่อปรับตัวให้ทันสมัย	45	69	48	19	19	3.01	ปาน กลาง	
รวม	46	14	59	58	23	3.01	3.43	มาก

จากตารางที่ 21 แสดงจำนวน (ค่าเฉลี่ย) ของความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อ
ด้านความต้องการสร้างเอกลักษณ์ให้กับตนเองของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ประชาดิกะเหรี่ยงมี
ความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อด้านความต้องการสร้างเอกลักษณ์ให้กับตนเองอยู่ใน
ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.43

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะทางประชากรที่ต่างกัน มีรูปแบบการดำเนินชีวิตแตกต่าง
กัน

H_0 : ลักษณะทางประชากรที่ต่างกัน มีรูปแบบการดำเนินชีวิตไม่ต่างกัน

H_1 : ลักษณะทางประชากรที่ต่างกัน มีรูปแบบการดำเนินชีวิตต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.1

H_0 : ลักษณะทางประชากรด้านอายุต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการไปตกปลาตามริมธารน้ำไม่ต่างกัน

H_1 : ลักษณะทางประชากรด้านอายุที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการไปตกปลาตามริมธารน้ำต่างกัน

ตารางที่ 22 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.1 โดยวิธี one-way ANOVA

ระดับอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
15-25 ปี	14	3.07	0.92	1.424	0.228
26-35 ปี	32	2.31	1.2		
36-45 ปี	55	2.65	1.04		
46-55 ปี	43	2.74	1.09		
56 ปีขึ้นไป	56	2.63	1.04		
รวม	200	2.64	1.08		

จากตารางที่ 22 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.1 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .228 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ ระดับอายุของชนชาติกะเหรี่ยงที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการไปตกปลาตามริมธารน้ำที่ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 1.2

H_0 : ลักษณะทางประชากรด้านอายุต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการคิดค้นลายผ้าใหม่ ๆ ไม่ต่างกัน

H_1 : ลักษณะทางประชากรด้านอายุที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการคิดค้นลายผ้าใหม่ ๆ ต่างกัน

ตารางที่ 23 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.2 โดยวิธี one-way ANOVA

ระดับอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
15-25 ปี	14	3.29	0.83	0.766	0.548
26-35 ปี	32	2.84	1.11		
36-45 ปี	55	2.96	1.12		
46-55 ปี	43	2.79	0.97		
56 ปีขึ้นไป	56	2.77	1.25		
รวม	200	2.88	1.11		

จากตารางที่ 23 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.2 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .548 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ ระดับอายุของชนชาติกะเหรี่ยงที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการคิดค้นลายผ้าใหม่ ๆ ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 1.3

H_0 : ลักษณะทางประชากรด้านอายุต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการไปประชุมที่บ้านก้านัน ไม่ต่างกัน

H_1 : ลักษณะทางประชากรด้านอายุที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการไปประชุมที่บ้านก้านัน ต่างกัน

ตารางที่ 24 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.3 โดยวิธี one-way ANOVA

ระดับอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
15-25 ปี	14	3.79	0.43	3.957	0.004*
26-35 ปี	32	3.06	0.98		
36-45 ปี	55	3.25	1.02		
46-55 ปี	43	2.98	1.08		
56 ปีขึ้นไป	56	3.55	0.69		
รวม	200	3.29	0.94		

จากตารางที่ 24 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.3 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .004 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และยอมรับสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ ระดับอายุของชนชาติกะเหรี่ยงที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการไปประชุมที่บ้านก้านันต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 1.4

H_0 : ลักษณะทางประชากรด้านอายุต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการทำข่าวห่อ
กะเหรี่ยง ไม่ต่างกัน

H_1 : ลักษณะทางประชากรด้านอายุที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการทำข่าวห่อ
กะเหรี่ยง ต่างกัน

ตารางที่ 25 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.4 โดยวิธี one-way ANOVA

ระดับอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
15-25 ปี	14	3	0.68	0.477	0.753
26-35 ปี	32	2.75	1.27		
36-45 ปี	55	3.07	1.03		
46-55 ปี	43	2.98	1.03		
56 ปีขึ้นไป	56	2.93	1.09		
รวม	200	2.96	1.07		

จากตารางที่ 25 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.4 ปรากฏผลว่า ค่า
Significance level ที่ได้มีค่า .753 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอม
รับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ ระดับอายุของ
ชนชาติกะเหรี่ยงที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการทำข่าวห่อกะเหรี่ยงที่ไม่ต่างกัน อย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 1.5

H_0 : ลักษณะทางประชากรด้านอายุต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการแสดงความเห็น (vote) เวลาเข้าประชุม ไม่ต่างกัน

H_1 : ลักษณะทางประชากรด้านอายุที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการแสดงความเห็น (vote) เวลาเข้าประชุม ต่างกัน

ตารางที่ 26 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.5 โดยวิธี one-way ANOVA

ระดับอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
15-25 ปี	14	3.71	0.47	2.794	0.027*
26-35 ปี	32	3.19	1.03		
36-45 ปี	55	2.96	1.07		
46-55 ปี	43	2.79	0.83		
56 ปีขึ้นไป	56	3.05	0.94		
รวม	200	3.04	0.97		

จากตารางที่ 26 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.5 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .027 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และยอมรับสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ ระดับอายุของชนชาติกะเหรี่ยงที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการแสดงความเห็น (vote) เวลาเข้าประชุมต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 1.6

H_0 : ลักษณะทางประชากรด้านอายุต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการเป็นสมาชิกกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ไม่ต่างกัน

H_1 : ลักษณะทางประชากรด้านอายุที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการเป็นสมาชิกกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ต่างกัน

ตารางที่ 27 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.6 โดยวิธี one-way ANOVA

ระดับอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
15-25 ปี	14	3.5	0.65	3.797	0.005*
26-35 ปี	32	3.22	0.91		
36-45 ปี	55	2.65	1.09		
46-55 ปี	43	3.28	0.93		
56 ปีขึ้นไป	56	2.95	1.05		
รวม	200	3.02	1.02		

จากตารางที่ 27 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.6 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .005 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และยอมรับสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ ระดับอายุของชนชาติกะเหรี่ยงที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการเป็นสมาชิกหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 1.7

H_0 : ลักษณะทางประชากรด้านอายุต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการเข้าโบสถ์สวดพระคัมภีร์ ไม่ต่างกัน

H_1 : ลักษณะทางประชากรด้านอายุที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการเข้าโบสถ์สวดพระคัมภีร์ ต่างกัน

ตารางที่ 28 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.7 โดยวิธี one-way ANOVA

ระดับอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
15-25 ปี	14	1.86	0.77	1.607	0.174
26-35 ปี	32	2.16	0.81		
36-45 ปี	55	2.38	0.97		
46-55 ปี	43	2.07	0.94		
56 ปีขึ้นไป	56	2.43	1.23		
รวม	200	2.26	1.02		

จากตารางที่ 28 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.7 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .174 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ ระดับอายุของชนชาติกะเหรี่ยงที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการเข้าโบสถ์สวดพระคัมภีร์ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 1.8

H_0 : ลักษณะทางประชากรด้านอายุต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการตื่นเช้าทำอาหารใส่บาตร ไม่ต่างกัน

H_1 : ลักษณะทางประชากรด้านอายุที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการตื่นเช้าทำอาหารใส่บาตร ต่างกัน

ตารางที่ 29 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.8 โดยวิธี one-way ANOVA

ระดับอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
15-25 ปี	14	2.07	1	2.326	0.058
26-35 ปี	32	2.59	0.95		
36-45 ปี	55	2.84	1.01		
46-55 ปี	43	2.56	1.01		
56 ปีขึ้นไป	56	2.86	0.98		
รวม	200	2.69	1		

จากตารางที่ 29 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.8 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .058 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ ระดับอายุของชนชาติกะเหรี่ยงที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการตื่นเช้าทำอาหารใส่บาตรไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 1.9

H_0 : ลักษณะทางประชากรด้านอายุต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการติดตามความเคลื่อนไหวสังคมภายนอกผ่านกระดานข่าวหมู่บ้าน ไม่ต่างกัน

H_1 : ลักษณะทางประชากรด้านอายุที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการติดตามความเคลื่อนไหวสังคมภายนอกผ่านกระดานข่าวหมู่บ้าน ต่างกัน

ตารางที่ 30 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.9 โดยวิธี one-way ANOVA

ระดับอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
15-25 ปี	14	2.86	1.23	0.419	0.795
26-35 ปี	32	2.97	0.93		
36-45 ปี	55	3.13	0.88		
46-55 ปี	43	3.09	1.04		
56 ปีขึ้นไป	56	3.16	0.95		
รวม	200	3.09	0.97		

จากตารางที่ 30 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.9 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .795 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ ระดับอายุของชนชาติกะเหรี่ยงที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการติดตามความเคลื่อนไหวสังคมภายนอกผ่านกระดานข่าวหมู่บ้านไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 1.10

H_0 : ลักษณะทางประชากรด้านอายุต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการหางานใหม่ ๆ เพื่อสร้างรายได้เพิ่มขึ้น ไม่ต่างกัน

H_1 : ลักษณะทางประชากรด้านอายุที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการหางานใหม่ ๆ เพื่อสร้างรายได้เพิ่มขึ้น ต่างกัน

ตารางที่ 31 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.10 โดยวิธี one-way ANOVA

ระดับอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
15-25 ปี	14	2.93	0.92	0.273	0.895
26-35 ปี	32	2.69	1		
36-45 ปี	55	2.87	1.04		
46-55 ปี	43	2.81	1.07		
56 ปีขึ้นไป	56	2.91	1.12		
รวม	200	2.85	1.05		

จากตารางที่ 31 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.10 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .895 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ ระดับอายุของชนชาติกะเหรี่ยงที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการหางานใหม่ ๆ เพื่อสร้างรายได้เพิ่มขึ้นไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 1.11

H_0 : ลักษณะทางประชากรด้านอาชีพต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการไปตกปลาตามริมธารน้ำไม่ต่างกัน

H_1 : ลักษณะทางประชากรด้านอาชีพที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการไปตกปลาตามริมธารน้ำต่างกัน

ตารางที่ 32 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.11 โดยวิธี one-way ANOVA

อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
รับจ้างอิสระ	44	2.57	1.04	1.816	0.146
ทำไร่	68	2.49	1.06		
ทอผ้า	49	2.65	1.2		
ลูกจ้าง	39	2.97	0.93		
รวม	200	2.64	1.08		

จากตารางที่ 32 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.11 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .146 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ อาชีพของชนชาติกะเหรี่ยงที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการไปตกปลาตามริมธารน้ำที่ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 1.12

H_0 : ลักษณะทางประชากรด้านอาชีพต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการคิดค้นสายผ้าใหม่ ๆ ไม่ต่างกัน

H_1 : ลักษณะทางประชากรด้านอาชีพที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการคิดค้นสายผ้าใหม่ ๆ ต่างกัน

ตารางที่ 33 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.12 โดยวิธี one-way ANOVA

อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
รับจ้างอิสระ	44	2.95	1.10E+00	.684	0.563
ทำไร่	68	2.72	1.14E+00		
ทอผ้า	49	2.98	0.99		
ลูกจ้าง	39	2.92	1.2		
รวม	200	2.88	1.11		

จากตารางที่ 33 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.12 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .563 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ อาชีพของชนชาติกะเหรี่ยงที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการคิดค้นสายผ้าใหม่ ๆ ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 1.13

H_0 : ลักษณะทางประชากรด้านอาชีพต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการไปประชุมที่บ้านก้านัน ไม่ต่างกัน

H_1 : ลักษณะทางประชากรด้านอาชีพที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการไปประชุมที่บ้านก้านัน ต่างกัน

ตารางที่ 34 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.13 โดยวิธี one-way ANOVA

อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
รับจ้างอิสระ	44	3.27	0.92	.640	0.590
ทำไร่	68	3.26	0.94		
ทอผ้า	49	3.43	0.98		
ลูกจ้าง	39	3.15	0.93		
รวม	200	3.29	0.94		

จากตารางที่ 34 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.13 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .590 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ อาชีพของชนชาติกะเหรี่ยงที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการไปประชุมที่บ้านก้านันไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 1.14

H_0 : ลักษณะทางประชากรด้านอาชีพต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการทำข้าวห่อกะเหรียง ไม่ต่างกัน

H_1 : ลักษณะทางประชากรด้านอาชีพที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการทำข้าวห่อกะเหรียง ต่างกัน

ตารางที่ 35 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.14 โดยวิธี one-way ANOVA

อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
รับจ้างอิสระ	44	2.61	1.22	8.643	.000*
ทำไร่	68	3.22	0.88		
ทอผ้า	49	3.31	1.02		
ลูกจ้าง	39	2.44	0.94		
รวม	200	2.96	1.07		

จากตารางที่ 35 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.14 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และยอมรับสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ อาชีพของชนชาติกะเหรียงที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการทำข้าวห่อกะเหรียงที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 1.15

H_0 : ลักษณะทางประชากรด้านอาชีพต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการแสดงความคิดเห็น (vote) เวลาเข้าประชุม ไม่ต่างกัน

H_1 : ลักษณะทางประชากรด้านอาชีพที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการแสดงความคิดเห็น (vote) เวลาเข้าประชุม ต่างกัน

ตารางที่ 36 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.15 โดยวิธี one-way ANOVA

อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
รับจ้างอิสระ	44	2.89	0.89	.704	.551
ทำไร่	68	3.01	0.87		
ทอผ้า	49	3.16	1.18		
ลูกจ้าง	39	3.1	0.91		
รวม	200	3.04	0.97		

จากตารางที่ 36 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.15 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .551 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ อาชีพของชนชาติกะเหรี่ยงที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการแสดงความคิดเห็น (vote) เวลาเข้าประชุมไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 1.16

H_0 : ลักษณะทางประชากรด้านอาชีพต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการเป็นสมาชิกกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ไม่ต่างกัน

H_1 : ลักษณะทางประชากรด้านอาชีพที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการเป็นสมาชิกกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ต่างกัน

ตารางที่ 37 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.16 โดยวิธี one-way ANOVA

อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
รับจ้างอิสระ	44	2.82	0.99	5.525	.001*
ทำไร่	68	2.87	1.11		
ทอผ้า	49	2.96	0.96		
ลูกจ้าง	39	3.59	0.79		
รวม	200	3.02	1.02		

จากตารางที่ 37 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.16 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และยอมรับสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ อาชีพของชนชาติกะเหรี่ยงที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการเป็นสมาชิกหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 1.17

H_0 : ลักษณะทางประชากรด้านอาชีพต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการเข้าโบสถ์ สวดพระคัมภีร์ ไม่ต่างกัน

H_1 : ลักษณะทางประชากรด้านอาชีพที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการเข้าโบสถ์ สวดพระคัมภีร์ ต่างกัน

ตารางที่ 38 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.17 โดยวิธี one-way ANOVA

อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
รับจ้างอิสระ	44	2.25	0.92	1.299	.276
ทำไร่	68	2.29	1.08		
ทอผ้า	49	2.04	0.93		
ลูกจ้าง	39	2.46	1.1		
รวม	200	2.26	1.02		

จากตารางที่ 38 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.17 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .276 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ อาชีพของชนชาติกะเหรี่ยงที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการเข้าโบสถ์สวดพระคัมภีร์ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 1.18

H_0 : ลักษณะทางประชากรด้านอาชีพต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการตื่นเช้าทำอาหารใส่บาตร ไม่ต่างกัน

H_1 : ลักษณะทางประชากรด้านอาชีพที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการตื่นเช้าทำอาหารใส่บาตร ต่างกัน

ตารางที่ 39 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.18 โดยวิธี one-way ANOVA

อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
รับจ้างอิสระ	44	2.73	1.11	1.171	.322
ทำไร่	68	2.74	0.97		
ทอผ้า	49	2.47	0.98		
ลูกจ้าง	39	2.85	0.96		
รวม	200	2.69	1		

จากตารางที่ 39 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.18 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .322 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ อาชีพของชนชาติกะเหรี่ยงที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการตื่นเช้าทำอาหารใส่บาตรไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 1.19

H_0 : ลักษณะทางประชากรด้านอาชีพต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการติดตามความเคลื่อนไหวสังคมภายนอกผ่านกระดานข่าวหมู่บ้าน ไม่ต่างกัน

H_1 : ลักษณะทางประชากรด้านอาชีพที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการติดตามความเคลื่อนไหวสังคมภายนอกผ่านกระดานข่าวหมู่บ้าน ต่างกัน

ตารางที่ 40 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.19 โดยวิธี one-way ANOVA

อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
รับจ้างอิสระ	44	2.93	1.02	1.141	.334
ทำไร่	68	3.24	0.92		
ทอผ้า	49	2.98	1.05		
ลูกจ้าง	39	3.13	0.86		
56 ปีขึ้นไป	56	3.16	0.95		
รวม	200	3.09	0.97		

จากตารางที่ 40 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.19 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .334 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ อาชีพของชนชาติกะเหรี่ยงที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการติดตามความเคลื่อนไหวสังคมภายนอกผ่านกระดานข่าวหมู่บ้านไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 1.20

H_0 : ลักษณะทางประชากรด้านอาชีพต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการหางานใหม่ๆ เพื่อสร้างรายได้เพิ่มขึ้น ไม่ต่างกัน

H_1 : ลักษณะทางประชากรด้านอาชีพที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการหางานใหม่ๆ เพื่อสร้างรายได้เพิ่มขึ้น ต่างกัน

ตารางที่ 41 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.20 โดยวิธี one-way ANOVA

อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
รับจ้างอิสระ	44	2.77	1.08	1.203	.310
ทำไร่	68	2.71	1.13		
ทอผ้า	49	3.06	0.83		
ลูกจ้าง	39	2.9	1.1		
รวม	200	2.85	1.05		

จากตารางที่ 41 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.20 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .310 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ อาชีพของชนชาติกะเหรี่ยงที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการหางานใหม่ ๆ เพื่อสร้างรายได้เพิ่มขึ้นไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 1.21

H_0 : ลักษณะทางประชากรด้านรายได้ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการไปตกปลาตามริมธารน้ำไม่ต่างกัน

H_1 : ลักษณะทางประชากรด้านรายได้ที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการไปตกปลาตามริมธารน้ำต่างกัน

ตารางที่ 42 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.21 โดยวิธี one-way ANOVA

รายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่า 2000 บาท	70	2.87	1.03	7.721	.000*
2001-3000 บาท	87	2.25	0.98		
3001-4000 บาท	24	2.96	1		
4001 บาทขึ้นไป	19	3.16	1.21		
รวม	200	2.64	1.08		

จากตารางที่ 42 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.21 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และยอมรับสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รายได้ของชนชาติกะเหรี่ยงที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการไปตกปลาตามริมธารน้ำที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 1.22

H_0 : ลักษณะทางประชากรด้านรายได้ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการคิดค้นลายผ้าใหม่ ๆ ไม่ต่างกัน

H_1 : ลักษณะทางประชากรด้านรายได้ที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการคิดค้นลายผ้าใหม่ ๆ ต่างกัน

ตารางที่ 43 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.22 โดยวิธี one-way ANOVA

รายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่า 2000 บาท	70	2.77	1.09E+00	.681	.565
2001-3000 บาท	87	2.98	1.08E+00		
3001-4000 บาท	24	2.96	1.23		
4001 บาทขึ้นไป	19	2.68	1.16		
รวม	200	2.88	1.11		

จากตารางที่ 43 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.22 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .565 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รายได้ของชนชาติกะเหรี่ยงที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการคิดค้นลายผ้าใหม่ ๆ ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 1.23

H_0 : ลักษณะทางประชากรด้านรายได้ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการไปประชุมที่บ้านก้านัน ไม่ต่างกัน

H_1 : ลักษณะทางประชากรด้านรายได้ที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการไปประชุมที่บ้านก้านัน ต่างกัน

ตารางที่ 44 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.23 โดยวิธี one-way ANOVA

รายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่า 2000 บาท	70	3.31	0.83	.425	.735
2001-3000 บาท	87	3.31	1.03		
3001-4000 บาท	24	3.29	0.95		
4001 บาทขึ้นไป	19	3.05	0.97		
รวม	200	3.29	0.94		

จากตารางที่ 44 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.23 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .735 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รายได้ของชนชาติกะเหรี่ยงที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการไปประชุมที่บ้านก้านันไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 1.24

H_0 : ลักษณะทางประชากรด้านรายได้ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการทำข้าวห่อกะเหรียง ไม่ต่างกัน

H_1 : ลักษณะทางประชากรด้านรายได้ที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการทำข้าวห่อกะเหรียง ต่างกัน

ตารางที่ 45 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.24 โดยวิธี one-way ANOVA

รายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่า 2000 บาท	70	2.71	0.99	2.262	.083
2001-3000 บาท	87	3.08	1.12		
3001-4000 บาท	24	3.25	1.03		
4001 บาทขึ้นไป	19	2.89	0.99		
รวม	200	2.96	1.07		

จากตารางที่ 45 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.24 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .083 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รายได้ของชนชาติกะเหรียงที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการทำข้าวห่อกะเหรียงที่ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 1.25

H_0 : ลักษณะทางประชากรด้านรายได้ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการแสดงความเห็น (vote) เวลาเข้าประชุม ไม่ต่างกัน

H_1 : ลักษณะทางประชากรด้านรายได้ที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการแสดงความเห็น (vote) เวลาเข้าประชุม ต่างกัน

ตารางที่ 46 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.25 โดยวิธี one-way ANOVA

รายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่า 2000 บาท	70	3.04	0.86	.398	.755
2001-3000 บาท	87	3	1.08		
3001-4000 บาท	24	3	0.66		
4001 บาทขึ้นไป	19	3.26	1.15		
รวม	200	3.04	0.97		

จากตารางที่ 46 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.25 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .755 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รายได้ของชนชาติกะเหรี่ยงที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการแสดงความเห็น (vote) เวลาเข้าประชุมไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 1.26

H_0 : ลักษณะทางประชากรด้านรายได้ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการเป็นสมาชิกกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ไม่ต่างกัน

H_1 : ลักษณะทางประชากรด้านรายได้ที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการเป็นสมาชิกกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ต่างกัน

ตารางที่ 47 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.26 โดยวิธี one-way ANOVA

รายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่า 2000 บาท	70	3.04	1	2.695	.047*
2001-3000 บาท	87	3.18	0.93		
3001-4000 บาท	24	2.67	1.31		
4001 บาทขึ้นไป	19	2.63	0.96		
รวม	200	3.02	1.02		

จากตารางที่ 47 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.26 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .047 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และยอมรับสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รายได้ของชนชาติกะเหรี่ยงที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการเป็นสมาชิกหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 1.27

H_0 : ลักษณะทางประชากรด้านรายได้ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการเข้าโบสถ์สวดพระคัมภีร์ ไม่ต่างกัน

H_1 : ลักษณะทางประชากรด้านรายได้ที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการเข้าโบสถ์สวดพระคัมภีร์ ต่างกัน

ตารางที่ 48 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.27 โดยวิธี one-way ANOVA

รายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่า 2000 บาท	70	1.73	1.14	35.331	.000*
2001-3000 บาท	87	2.16	0.63		
3001-4000 บาท	24	3	0		
4001 บาทขึ้นไป	19	3.68	0.75		
รวม	200	2.26	1.02		

จากตารางที่ 48 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.27 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รายได้ของชนชาติกะเหรี่ยงที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการเข้าโบสถ์สวดพระคัมภีร์ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 1.28

H_0 : ลักษณะทางประชากรด้านรายได้ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการตื่นเช้าทำอาหารใส่บาตร ไม่ต่างกัน

H_1 : ลักษณะทางประชากรด้านรายได้ที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการตื่นเช้าทำอาหารใส่บาตร ต่างกัน

ตารางที่ 49 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.28 โดยวิธี one-way ANOVA

รายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่า 2000 บาท	70	2.89	0.94	1.480	.221
2001-3000 บาท	87	2.55	1.08		
3001-4000 บาท	24	2.63	0.97		
4001 บาทขึ้นไป	19	2.68	0.89		
รวม	200	2.69	1		

จากตารางที่ 49 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.28 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .221 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รายได้ของชนชาติกะเหรี่ยงที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการตื่นเช้าทำอาหารใส่บาตรไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 1.29

H_0 : ลักษณะทางประชากรด้านรายได้ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการติดตามความเคลื่อนไหวสังคมภายนอกผ่านกระดานข่าวหมู่บ้าน ไม่ต่างกัน

H_1 : ลักษณะทางประชากรด้านรายได้ที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการติดตามความเคลื่อนไหวสังคมภายนอกผ่านกระดานข่าวหมู่บ้าน ต่างกัน

ตารางที่ 50 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.29 โดยวิธี one-way ANOVA

รายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่า 2000 บาท	70	3.21	0.9	1.326	.267
2001-3000 บาท	87	2.93	1.04		
3001-4000 บาท	24	3.17	0.96		
4001 บาทขึ้นไป	19	3.21	0.79		
รวม	200	3.09	0.97		

จากตารางที่ 50 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.29 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .267 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รายได้ของชนชาติกะเหรี่ยงที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการติดตามความเคลื่อนไหวสังคมภายนอกผ่านกระดานข่าวหมู่บ้านไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 1.30

H_0 : ลักษณะทางประชากรด้านรายได้ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการหางานใหม่ๆ เพื่อสร้างรายได้เพิ่มขึ้น ไม่ต่างกัน

H_1 : ลักษณะทางประชากรด้านรายได้ที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการหางานใหม่ๆ เพื่อสร้างรายได้เพิ่มขึ้น ต่างกัน

ตารางที่ 51 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.30 โดยวิธี one-way ANOVA

รายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่า 2000 บาท	70	2.84	1.06	.911	.436
2001-3000 บาท	87	2.75	1		
3001-4000 บาท	24	2.96	1.16		
4001 บาทขึ้นไป	19	3.16	1.07		
รวม	200	2.85	1.05		

จากตารางที่ 51 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 1.30 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .436 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รายได้ของชนชาติกะเหรี่ยงที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการหางานใหม่ ๆ เพื่อสร้างรายได้เพิ่มขึ้นไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2 รูปแบบการดำเนินชีวิตที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อที่แตกต่างกัน

H_0 : รูปแบบการดำเนินชีวิตที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อที่ไม่ต่างกัน

H_1 : รูปแบบการดำเนินชีวิตที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อที่ต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 2.1

H_0 : รูปแบบกิจกรรมการไปตกปลาตามริมธารน้ำที่ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ไม่ต่างกัน

H_1 : รูปแบบกิจกรรมการไปตกปลาตามริมธารน้ำที่ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 52 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.1 โดยวิธี one-way ANOVA

ไปตกปลาตามริมธารน้ำ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ไม่เคยเลยสักครั้ง	37	3.38	0.89	1.622	.186
นาน ๆ ครั้ง	53	2.94	1.08		
บางครั้ง	55	3.02	0.93		
ประจำ	55	3.09	0.91		
รวม	200	3.09	0.97		

จากตารางที่ 52 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.1 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .186 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รูปแบบกิจกรรมการไปตกปลาตามริมธารน้ำที่ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 2.2

H_0 : รูปแบบกิจกรรมการคิดค้นลายผ้าใหม่ ๆ ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ไม่ต่างกัน

H_1 : รูปแบบกิจกรรมการคิดค้นลายผ้าใหม่ ๆ ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 53 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.2 โดยวิธี one-way ANOVA

การคิดค้นลายผ้าใหม่ ๆ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ไม่เคยเลยสักครั้ง	31	3.19	0.91	.350	.789
นาน ๆ ครั้ง	43	3	0.98		
บางครั้ง	46	3.02	1.04		
ประจำ	80	3.13	0.95		
รวม	200	3.09	0.97		

จากตารางที่ 53 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.2 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .789 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รูปแบบกิจกรรมการคิดค้นลายผ้าใหม่ ๆ ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 2.3

H_0 : รูปแบบกิจกรรมการไปประชุมที่บ้านกำนัน ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ไม่ต่างกัน

H_1 : รูปแบบกิจกรรมการไปประชุมที่บ้านกำนัน ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 54 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.3 โดยวิธี one-way ANOVA

ไปประชุมที่บ้านกำนัน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ไม่เคยเลยสักครั้ง	11	3.09	0.94	.256	.857
นาน ๆ ครั้ง	35	3.14	0.81		
บางครั้ง	40	3.18	0.9		
ประจำ	114	3.04	1.04		
รวม	200	3.09	0.97		

จากตารางที่ 54 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.3 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .857 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รูปแบบกิจกรรมการไปประชุมที่บ้านกำนัน ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 2.4

H_0 : รูปแบบกิจกรรมการทำข้าวห่อกะเหรียง ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดคู
โทรทัศน์ไม่ต่างกัน

H_1 : รูปแบบกิจกรรมการทำข้าวห่อกะเหรียง ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดคู
โทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 55 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.4 โดยวิธี one-way ANOVA

การทำข้าวห่อกะเหรียง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ไม่เคยเลยสักครั้ง	27	3	0.78	.152	.928
นาน ๆ ครั้ง	37	3.16	0.83		
บางครั้ง	54	3.09	1.03		
ประจำ	82	3.07	1.04		
รวม	200	3.09	0.97		

จากตารางที่ 55 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.4 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .928 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รูปแบบกิจกรรมการทำข้าวห่อกะเหรียง ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดคูโทรทัศน์ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 2.5

H_0 : รูปแบบกิจกรรมการแสดงความเห็น (vote) เวลาเข้าประชุม ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดคูโทรทัศน์ไม่ต่างกัน

H_1 : รูปแบบกิจกรรมการแสดงความเห็น (vote) เวลาเข้าประชุม ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดคูโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 56 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.5 โดยวิธี one-way ANOVA

แสดงความเห็น (vote) เวลาเข้าประชุม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ไม่เคยเลยสักครั้ง	21	3	1.05	.693	.557
นาน ๆ ครั้ง	26	2.88	1.03		
บางครั้ง	77	3.08	0.97		
ประจำ	76	3.18	0.92		
รวม	200	3.09	0.97		

จากตารางที่ 56 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.5 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .557 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รูปแบบกิจกรรมการแสดงความเห็น (vote) เวลาเข้าประชุม ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดคูโทรทัศน์ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 2.6

H_0 : รูปแบบกิจกรรมการเป็นสมาชิกกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดคูโทรศัพท์ไม่ต่างกัน

H_1 : รูปแบบกิจกรรมการเป็นสมาชิกกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดคูโทรศัพท์แตกต่างกัน

ตารางที่ 57 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.6 โดยวิธี one-way ANOVA

การเป็นสมาชิกกลุ่มหนึ่ง ตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ไม่เคยเลยสักครั้ง	22	3.09	1.02	.330	.804
นาน ๆ ครั้ง	36	2.97	1.03		
บางครั้ง	58	3.05	1.02		
ประจำ	84	3.15	0.9		
รวม	200	3.09	0.97		

จากตารางที่ 57 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.6 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .804 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รูปแบบกิจกรรมการเป็นสมาชิกกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดคูโทรศัพท์ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 2.7

H_0 : รูปแบบกิจกรรมการเข้าโบสถ์สวดพระคัมภีร์ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดคู่มือโทรศัพท์ไม่ต่างกัน

H_1 : รูปแบบกิจกรรมการเข้าโบสถ์สวดพระคัมภีร์ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดคู่มือโทรศัพท์แตกต่างกัน

ตารางที่ 58 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.7 โดยวิธี one-way ANOVA

การเข้าโบสถ์ สวดพระคัมภีร์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ไม่เคยเลยสักครั้ง	51	3.02	0.99	1.591	.193
นาน ๆ ครั้ง	80	2.96	1.04		
บางครั้ง	36	3.19	0.92		
ประจำ	33	3.36	0.74		
รวม	200	3.09	0.97		

จากตารางที่ 58 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.7 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .193 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รูปแบบกิจกรรมการเข้าโบสถ์สวดพระคัมภีร์ ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดคู่มือโทรศัพท์ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 2.8

H_0 : รูปแบบกิจกรรมการตื่นเช้าทำอาหารใส่บาตรต่างกัน มีความถี่ในการเปิดคูโทรทัศน์ไม่ต่างกัน

H_1 : รูปแบบกิจกรรมการตื่นเช้าทำอาหารใส่บาตรต่างกัน มีความถี่ในการเปิดคูโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 59 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.8 โดยวิธี one-way ANOVA

การตื่นเช้าทำอาหารใส่บาตร	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ไม่เคยเลยสักครั้ง	30	2.83	1.12	1.595	.192
นาน ๆ ครั้ง	51	3.08	0.98		
บางครั้ง	70	3.04	0.97		
ประจำ	49	3.31	0.82		
รวม	200	3.09	0.97		

จากตารางที่ 59 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.8 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .192 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รูปแบบกิจกรรมการตื่นเช้าทำอาหารใส่บาตร ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดคูโทรทัศน์ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 2.9

H_0 : รูปแบบกิจกรรมการติดตามความเคลื่อนไหวสังคมภายนอกผ่านกระดานข่าวหมู่บ้านต่างกัน มีความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ไม่ต่างกัน

H_1 : รูปแบบกิจกรรมการติดตามความเคลื่อนไหวสังคมภายนอกผ่านกระดานข่าวหมู่บ้านต่างกัน มีความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 60 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.9 โดยวิธี one-way ANOVA

การติดตามความเคลื่อนไหวสังคมภายนอกผ่านกระดานข่าวหมู่บ้าน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ไม่เคยเลยสักครั้ง	22	3.02	0.99	1.029	.407
นาน ๆ ครั้ง	19	2.96	1.04		
บางครั้ง	79	3.04	0.97		
ประจำ	80	3.31	0.82		
รวม	200	3.09	0.97		

จากตารางที่ 60 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.9 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .407 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รูปแบบกิจกรรมการติดตามความเคลื่อนไหวสังคมภายนอกผ่านกระดานข่าวหมู่บ้าน ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 2.10

H_0 : รูปแบบกิจกรรมการหางานใหม่ ๆ เพื่อสร้างรายได้เพิ่มขึ้นต่างกัน มีความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ไม่ต่างกัน

H_1 : รูปแบบกิจกรรมการหางานใหม่ ๆ เพื่อสร้างรายได้เพิ่มขึ้นต่างกัน มีความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 61 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.10 โดยวิธี one-way ANOVA

การหางานใหม่ ๆ เพื่อสร้าง รายได้เพิ่มขึ้น	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ไม่เคยเลยสักครั้ง	35	3.26	0.98	1.031	.380
นาน ๆ ครั้ง	22	2.82	1.05		
บางครั้ง	82	3.12	0.96		
ประจำ	61	3.03	0.93		
รวม	200	3.09	0.97		

จากตารางที่ 61 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.10 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .380 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รูปแบบกิจกรรมการหางานใหม่ ๆ เพื่อสร้างรายได้เพิ่มขึ้น ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 2.11

H_0 : รูปแบบกิจกรรมการไปตกปลาตามริมธารน้ำที่ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดฟังวิทยุไม่ต่างกัน

H_1 : รูปแบบกิจกรรมการไปตกปลาตามริมธารน้ำที่ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดฟังวิทยุแตกต่างกัน

ตารางที่ 62 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.11 โดยวิธี one-way ANOVA

ไปตกปลาตามริมธารน้ำ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ไม่เคยเลยสักครั้ง	37	2.7	1.1	4.771	.003*
นาน ๆ ครั้ง	53	2.43	1.14		
บางครั้ง	55	1.96	0.86		
ประจำ	55	2.49	0.9		
รวม	200	2.37	1.02		

จากตารางที่ 62 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.11 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .003 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และยอมรับสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รูปแบบกิจกรรมการไปตกปลาตามริมธารน้ำที่ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดฟังวิทยุต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 2.12

H_0 : รูปแบบกิจกรรมการคิดค้นสายผ้าใหม่ ๆ ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดฟังวิทยุไม่ต่างกัน

H_1 : รูปแบบกิจกรรมการคิดค้นสายผ้าใหม่ ๆ ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดฟังวิทยุแตกต่างกัน

ตารางที่ 63 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.12 โดยวิธี one-way ANOVA

การคิดค้นสายผ้าใหม่ ๆ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ไม่เคยเลยสักครั้ง	31	1.94	1.06	2.319	.077
นาน ๆ ครั้ง	43	2.51	1.01		
บางครั้ง	46	2.43	1.2		
ประจำ	80	2.42	0.87		
รวม	200	2.37	1.02		

จากตารางที่ 63 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.12 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .077 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รูปแบบกิจกรรมการคิดค้นสายผ้าใหม่ ๆ ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดฟังวิทยุไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 2.13

H_0 : รูปแบบกิจกรรมการไปประชุมที่บ้านกำนัน ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดฟังวิทยุไม่ต่างกัน

H_1 : รูปแบบกิจกรรมการไปประชุมที่บ้านกำนัน ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดฟังวิทยุแตกต่างกัน

ตารางที่ 64 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.13 โดยวิธี one-way ANOVA

ไปประชุมที่บ้านกำนัน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ไม่เคยเลยสักครั้ง	11	2.18	1.08	1.088	.355
นาน ๆ ครั้ง	35	2.2	1.05		
บางครั้ง	40	2.25	0.95		
ประจำ	114	2.48	1.03		
รวม	200	2.37	1.02		

จากตารางที่ 64 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.13 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .355 ซึ่งมีความมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รูปแบบกิจกรรมการไปประชุมที่บ้านกำนัน ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดฟังวิทยุไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 2.14

H_0 : รูปแบบกิจกรรมการทำข้าวห่อกะเหรียง ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดฟังวิทยุไม่ต่างกัน

H_1 : รูปแบบกิจกรรมการทำข้าวห่อกะเหรียง ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดฟังวิทยุแตกต่างกัน

ตารางที่ 65 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.14 โดยวิธี one-way ANOVA

การทำข้าวห่อกะเหรียง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ไม่เคยเลยสักครั้ง	27	2.48	0.98	1.556	.201
นาน ๆ ครั้ง	37	2.35	0.92		
บางครั้ง	54	2.13	1.1		
ประจำ	82	2.5	1.02		
รวม	200	2.37	1.02		

จากตารางที่ 65 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.14 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .201 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รูปแบบกิจกรรมการทำข้าวห่อกะเหรียง ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดฟังวิทยุไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 2.15

H_0 : รูปแบบกิจกรรมการแสดงความเห็น (vote) เวลาเข้าประชุม ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดฟังวิทยุไม่ต่างกัน

H_1 : รูปแบบกิจกรรมการแสดงความเห็น (vote) เวลาเข้าประชุม ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดฟังวิทยุแตกต่างกัน

ตารางที่ 66 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.15 โดยวิธี one-way ANOVA

แสดงความเห็น (vote) เวลาเข้าประชุม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ไม่เคยเลยสักครั้ง	21	2.38	1.02	.089	.966
นาน ๆ ครั้ง	26	2.46	1.07		
บางครั้ง	77	2.36	0.96		
ประจำ	76	2.34	1.09		
รวม	200	2.37	1.02		

จากตารางที่ 66 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.15 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .966 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รูปแบบกิจกรรมการแสดงความเห็น (vote) เวลาเข้าประชุม ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดฟังวิทยุไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 2.16

H_0 : รูปแบบกิจกรรมการเป็นสมาชิกกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดฟังวิทยุไม่ต่างกัน

H_1 : รูปแบบกิจกรรมการเป็นสมาชิกกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดฟังวิทยุแตกต่างกัน

ตารางที่ 67 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.16 โดยวิธี one-way ANOVA

การเป็นสมาชิกกลุ่มหนึ่ง ตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ไม่เคยเลยสักครั้ง	22	2.55	0.96	.350	.789
นาน ๆ ครั้ง	36	2.42	1.11		
บางครั้ง	58	2.29	1.03		
ประจำ	84	2.36	1.01		
รวม	200	2.37	1.02		

จากตารางที่ 67 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.16 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .789 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รูปแบบกิจกรรมการเป็นสมาชิกกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดฟังวิทยุไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 2.17

H_0 : รูปแบบกิจกรรมการเข้าโบสถ์สวดพระคัมภีร์ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดฟังวิทยุไม่ต่างกัน

H_1 : รูปแบบกิจกรรมการเข้าโบสถ์สวดพระคัมภีร์ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดฟังวิทยุแตกต่างกัน

ตารางที่ 68 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.17 โดยวิธี one-way ANOVA

การเข้าโบสถ์ สวดพระคัมภีร์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ไม่เคยเลยสักครั้ง	51	2.53	1.03	.992	.398
นาน ๆ ครั้ง	80	2.24	1.02		
บางครั้ง	36	2.47	1		
ประจำ	33	2.33	1.05		
รวม	200	2.37	1.02		

จากตารางที่ 68 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.17 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .398 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รูปแบบกิจกรรมการเข้าโบสถ์สวดพระคัมภีร์ ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดฟังวิทยุไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 2.18

H_0 : รูปแบบกิจกรรมการตื่นเช้าทำอาหารใส่บาตรต่างกัน มีความถี่ในการเปิดฟังวิทยุไม่ต่างกัน

H_1 : รูปแบบกิจกรรมการตื่นเช้าทำอาหารใส่บาตรต่างกัน มีความถี่ในการเปิดฟังวิทยุแตกต่างกัน

ตารางที่ 69 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.18 โดยวิธี one-way ANOVA

การตื่นเช้าทำอาหาร ใส่บาตร	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ไม่เคยเลยสักครั้ง	30	2.37	0.96	.309	.819
นาน ๆ ครั้ง	51	2.25	1.2		
บางครั้ง	70	2.41	1.06		
ประจำ	49	2.43	0.82		
รวม	200	2.37	1.02		

จากตารางที่ 69 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.18 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .819 ซึ่งมีความมากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รูปแบบกิจกรรมการตื่นเช้าทำอาหารใส่บาตร ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดฟังวิทยุไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 2.19

H_0 : รูปแบบกิจกรรมการติดตามความเคลื่อนไหวสังคมภายนอกผ่านกระดานข่าวหมู่บ้านต่างกัน มีความถี่ในการเปิดฟังวิทยุไม่ต่างกัน

H_1 : รูปแบบกิจกรรมการติดตามความเคลื่อนไหวสังคมภายนอกผ่านกระดานข่าวหมู่บ้านต่างกัน มีความถี่ในการเปิดฟังวิทยุแตกต่างกัน

ตารางที่ 70 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.19 โดยวิธี one-way ANOVA

การติดตามความเคลื่อนไหวสังคมภายนอกผ่านกระดานข่าวหมู่บ้าน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ไม่เคยเลยสักครั้ง	22	2.45	1.1	.880	.452
นาน ๆ ครั้ง	19	2.21	0.85		
บางครั้ง	79	2.49	0.93		
ประจำ	80	2.26	1.12		
รวม	200	2.37	1.02		

จากตารางที่ 70 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.19 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .452 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รูปแบบกิจกรรมการติดตามความเคลื่อนไหวสังคมภายนอกผ่านกระดานข่าวหมู่บ้าน ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดฟังวิทยุไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 2.20

H_0 : รูปแบบกิจกรรมการหางานใหม่ ๆ เพื่อสร้างรายได้เพิ่มขึ้นต่างกัน มีความถี่ในการเปิดฟังวิทยุไม่ต่างกัน

H_1 : รูปแบบกิจกรรมการหางานใหม่ ๆ เพื่อสร้างรายได้เพิ่มขึ้นต่างกัน มีความถี่ในการเปิดฟังวิทยุแตกต่างกัน

ตารางที่ 71 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.20 โดยวิธี one-way ANOVA

การหางานใหม่ ๆ เพื่อสร้าง รายได้เพิ่มขึ้น	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ไม่เคยเลยสักครั้ง	35	2.17	1.07	.960	.413
นาน ๆ ครั้ง	22	2.18	1.05		
บางครั้ง	82	2.45	1.1		
ประจำ	61	2.44	0.87		
รวม	200	2.37	1.02		

จากตารางที่ 71 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.20 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .413 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รูปแบบกิจกรรมการหางานใหม่ ๆ เพื่อสร้างรายได้เพิ่มขึ้น ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดฟังวิทยุไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 2.21

H_0 : รูปแบบกิจกรรมการไปตกปลาตามริมธารน้ำที่ต่างกัน มีความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นไม่ต่างกัน

H_1 : รูปแบบกิจกรรมการไปตกปลาตามริมธารน้ำที่ต่างกัน มีความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นแตกต่างกัน

ตารางที่ 72 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.21 โดยวิธี one-way ANOVA

ไปตกปลาตามริมธารน้ำ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ไม่เคยเลยสักครั้ง	37	1.24	0.83	218.101	.000*
นาน ๆ ครั้ง	53	1.91	0.3		
บางครั้ง	55	2.91	0.29		
ประจำ	55	3.82	0.61		
รวม	200	2.59	1.09		

จากตารางที่ 72 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.21 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และยอมรับสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รูปแบบกิจกรรมการไปตกปลาตามริมธารน้ำที่ต่างกัน มีความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 2.22

H_0 : รูปแบบกิจกรรมการคิดค้นลายผ้าใหม่ ๆ ต่างกัน มีความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่น ไม่ต่างกัน

H_1 : รูปแบบกิจกรรมการคิดค้นลายผ้าใหม่ ๆ ต่างกัน มีความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นแตกต่างกัน

ตารางที่ 73 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.22 โดยวิธี one-way ANOVA

การคิดค้นลายผ้าใหม่ ๆ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ไม่เคยเลขสักครั้ง	31	2.42	0.81	3.821	.011*
นาน ๆ ครั้ง	43	2.88	1.18		
บางครั้ง	46	2.2	0.88		
ประจำ	80	2.71	1.17		
รวม	200	2.59	1.09		

จากตารางที่ 73 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.22 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .011 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และยอมรับสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รูปแบบกิจกรรมการคิดค้นลายผ้าใหม่ ๆ ต่างกัน มีความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 2.23

H_0 : รูปแบบกิจกรรมการไปประชุมที่บ้านกำนัน ต่างกัน มีความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นไม่ต่างกัน

H_1 : รูปแบบกิจกรรมการไปประชุมที่บ้านกำนัน ต่างกัน มีความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นแตกต่างกัน

ตารางที่ 74 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.23 โดยวิธี one-way ANOVA

ไปประชุมที่บ้านกำนัน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ไม่เคยเลยสักครั้ง	11	2.36	0.92	2.290	.080
นาน ๆ ครั้ง	35	2.66	1.16		
บางครั้ง	40	2.95	0.93		
ประจำ	114	2.46	1.11		
รวม	200	2.59	1.09		

จากตารางที่ 74 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.23 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .080 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รูปแบบกิจกรรมการไปประชุมที่บ้านกำนัน ต่างกัน มีความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 2.24

H_0 : รูปแบบกิจกรรมการทำข้าวห่อกะเหรียง ต่างกัน มีความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นไม่ต่างกัน

H_1 : รูปแบบกิจกรรมการทำข้าวห่อกะเหรียง ต่างกัน มีความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นแตกต่างกัน

ตารางที่ 75 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.24 โดยวิธี one-way ANOVA

การทำข้าวห่อกะเหรียง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ไม่เคยเลยสักครั้ง	27	2.44	1.01	4.370	.005*
นาน ๆ ครั้ง	37	3.11	0.94		
บางครั้ง	54	2.63	1.03		
ประจำ	82	2.37	1.14		
รวม	200	2.59	1.09		

จากตารางที่ 75 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.24 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .005 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และยอมรับสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รูปแบบกิจกรรมการทำข้าวห่อกะเหรียง ต่างกัน มีความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 2.25

H_0 : รูปแบบกิจกรรมการแสดงความเห็น (vote) เวลาเข้าประชุม ต่างกัน มีความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นไม่ต่างกัน

H_1 : รูปแบบกิจกรรมการแสดงความเห็น (vote) เวลาเข้าประชุม ต่างกัน มีความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นแตกต่างกัน

ตารางที่ 76 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.25 โดยวิธี one-way ANOVA

แสดงความเห็น (vote) เวลาเข้าประชุม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ไม่เคยเลยสักครั้ง	21	2.67	0.97	3.394	.019*
นาน ๆ ครั้ง	26	2.15	1.01		
บางครั้ง	77	2.84	1		
ประจำ	76	2.45	1.17		
รวม	200	2.59	1.09		

จากตารางที่ 76 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.25 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .019 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และยอมรับสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รูปแบบกิจกรรมการแสดงความเห็น (vote) เวลาเข้าประชุม ต่างกัน มีความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 2.26

H_0 : รูปแบบกิจกรรมการเป็นสมาชิกกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ต่างกัน มีความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นไม่ต่างกัน

H_1 : รูปแบบกิจกรรมการเป็นสมาชิกกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ต่างกัน มีความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นแตกต่างกัน

ตารางที่ 77 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.26 โดยวิธี one-way ANOVA

การเป็นสมาชิกกลุ่มหนึ่ง ตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ไม่เคยเลขสักครั้ง	22	2.36	0.85	.437	.727
นาน ๆ ครั้ง	36	2.67	1.22		
บางครั้ง	58	2.55	1.13		
ประจำ	84	2.63	1.06		
รวม	200	2.59	1.09		

จากตารางที่ 77 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.26 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .727 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รูปแบบกิจกรรมการเป็นสมาชิกกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ต่างกัน มีความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 2.27

H_0 : รูปแบบกิจกรรมการเข้าโบสถ์สวดพระคัมภีร์ต่างกัน มีความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่น ไม่ต่างกัน

H_1 : รูปแบบกิจกรรมการเข้าโบสถ์สวดพระคัมภีร์ต่างกัน มีความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นแตกต่างกัน

ตารางที่ 78 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.27 โดยวิธี one-way ANOVA

การเข้าโบสถ์ สวดพระคัมภีร์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ไม่เคยเลยสักครั้ง	51	2.92	1.04	3.646	.014*
นาน ๆ ครั้ง	80	2.31	1.01		
บางครั้ง	36	2.72	1.03		
ประจำ	33	2.58	1.25		
รวม	200	2.59	1.09		

จากตารางที่ 78 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.27 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .014 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และยอมรับสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รูปแบบกิจกรรมการเข้าโบสถ์สวดพระคัมภีร์ ต่างกัน มีความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 2.18

H_0 : รูปแบบกิจกรรมการตื่นเช้าทำอาหารใส่บาตรต่างกัน มีความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นไม่ต่างกัน

H_1 : รูปแบบกิจกรรมการตื่นเช้าทำอาหารใส่บาตรต่างกัน มีความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นแตกต่างกัน

ตารางที่ 79 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.28 โดยวิธี one-way ANOVA

การตื่นเช้าทำอาหารใส่บาตร	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ไม่เคยเลยสักครั้ง	30	2.2	1	2.046	.109
นาน ๆ ครั้ง	51	2.75	1.06		
บางครั้ง	70	2.7	1.11		
ประจำ	49	2.49	1.1		
รวม	200	2.59	1.09		

จากตารางที่ 79 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.28 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .109 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รูปแบบกิจกรรมการตื่นเช้าทำอาหารใส่บาตร ต่างกัน มีความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 2.29

H_0 : รูปแบบกิจกรรมการติดตามความเคลื่อนไหวสังคมภายนอกผ่านกระดานข่าวหมู่บ้านต่างกัน มีความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นไม่ต่างกัน

H_1 : รูปแบบกิจกรรมการติดตามความเคลื่อนไหวสังคมภายนอกผ่านกระดานข่าวหมู่บ้านต่างกัน มีความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นแตกต่างกัน

ตารางที่ 80 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.29 โดยวิธี one-way ANOVA

การติดตามความเคลื่อนไหวสังคมภายนอกผ่านกระดานข่าวหมู่บ้าน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ไม่เคยเลยสักครั้ง	22	2.27	0.94	1.532	.208
นาน ๆ ครั้ง	19	2.84	0.96		
บางครั้ง	79	2.71	1.08		
ประจำ	80	2.49	1.15		
รวม	200	2.59	1.09		

จากตารางที่ 80 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.29 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .208 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รูปแบบกิจกรรมการติดตามความเคลื่อนไหวสังคมภายนอกผ่านกระดานข่าวหมู่บ้าน ต่างกัน มีความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 2.30

H_0 : รูปแบบกิจกรรมการหางานใหม่ ๆ เพื่อสร้างรายได้เพิ่มขึ้นต่างกัน มีความถี่ในการพุดคุยกับบุคคลอื่นไม่ต่างกัน

H_1 : รูปแบบกิจกรรมการหางานใหม่ ๆ เพื่อสร้างรายได้เพิ่มขึ้นต่างกัน มีความถี่ในการพุดคุยกับบุคคลอื่นแตกต่างกัน

ตารางที่ 81 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.30 โดยวิธี one-way ANOVA

การหางานใหม่ ๆ เพื่อสร้าง รายได้เพิ่มขึ้น	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
ไม่เคยเลยสักครั้ง	35	2.77	1.06	1.447	.230
นาน ๆ ครั้ง	22	2.59	1.05		
บางครั้ง	82	2.4	1.1		
ประจำ	61	2.72	1.08		
รวม	200	2.59	1.09		

จากตารางที่ 81 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 2.30 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่า .230 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติที่ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานทางการวิจัยที่ H_1 นั่นคือ รูปแบบกิจกรรมการหางานใหม่ ๆ เพื่อสร้างรายได้เพิ่มขึ้น ต่างกัน มีความถี่ในการพุดคุยกับบุคคลอื่นไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 3 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อที่แตกต่างกัน ความต้องการใช้
ประโยชน์จากสื่อแตกต่างกัน

H_0 : พฤติกรรมการเปิดรับสื่อที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อไม่
ต่างกัน

H_1 : พฤติกรรมการเปิดรับสื่อที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อ
แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 3.1

H_0 : ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จาก
สื่อโทรทัศน์เพื่อรับรู้ถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ไม่ต่างกัน

H_1 : ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จาก
สื่อโทรทัศน์เพื่อรับรู้ถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ แตกต่างกัน

ตารางที่ 82 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.1 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ความถี่ในการเปิดรับสื่อ โทรทัศน์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
นาน ๆ ครั้ง	22	4.18	1.05	1.406	.242
บางครั้ง	19	4.16	1.07		
บ่อยครั้ง	79	3.86	1.09		
ประจำ	80	3.76	0.98		
รวม	200	3.89	1.05		

จากตารางที่ 82 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.1 ปรากฏผลว่า ค่า
Significance level ที่ได้มีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และ
ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย H_1 นั่นคือ ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ที่ต่างกัน มีความ
ต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์เพื่อรับรู้ถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3.2

H_0 : ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์เพื่อการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ไม่ต่างกัน

H_1 : ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์เพื่อการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ แตกต่างกัน

ตารางที่ 83 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.2 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
นาน ๆ ครั้ง	22	4.05	1.13	1.321	.269
บางครั้ง	19	3.95	1.47		
บ่อยครั้ง	79	3.75	1.34		
ประจำ	80	3.51	1.27		
รวม	200	3.71	1.31		

จากตารางที่ 83 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.2 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย H_1 นั่นคือ ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์เพื่อการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3.3

H_0 : ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์เพื่อแสวงหาข้อมูลข่าวสาร ไม่ต่างกัน

H_1 : ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์เพื่อแสวงหาข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกัน

ตารางที่ 84 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.3 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
นาน ๆ ครั้ง	22	3.82	1.47	.879	.453
บางครั้ง	19	3.58	1.64		
บ่อยครั้ง	79	4.14	1.35		
ประจำ	80	3.91	1.61		
รวม	200	3.96	1.5		

จากตารางที่ 84 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.3 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย H_1 นั่นคือ ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์เพื่อแสวงหาข้อมูลข่าวสาร ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3.4

H_0 : ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพูดคุย ไม่ต่างกัน

H_1 : ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพูดคุย แตกต่างกัน

ตารางที่ 85 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.4 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
นาน ๆ ครั้ง	22	3.18	1.22	1.095	.352
บางครั้ง	19	3.37	1.54		
บ่อยครั้ง	79	3.59	1.31		
ประจำ	80	3.7	1.24		
รวม	200	3.57	1.29		

จากตารางที่ 85 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.4 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย H_1 นั่นคือ ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพูดคุย ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3.5

H_0 : ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคม ไม่ต่างกัน

H_1 : ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคม แตกต่างกัน

ตารางที่ 86 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.5 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
นาน ๆ ครั้ง	22	3.86	1.36	.862	.462
บางครั้ง	19	3.68	1.53		
บ่อยครั้ง	79	4.15	1.38		
ประจำ	80	4.16	1.36		
รวม	200	4.08	1.38		

จากตารางที่ 86 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.5 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย H_1 นั่นคือ ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3.6

H_0 : ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์เพื่อเป็นที่ยอมรับของสังคม ไม่ต่างกัน

H_1 : ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์เพื่อเป็นที่ยอมรับของสังคม แตกต่างกัน

ตารางที่ 87 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.6 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
นาน ๆ ครั้ง	22	3.36	1.05	.257	.856
บางครั้ง	19	3.42	1.39		
บ่อยครั้ง	79	3.52	1.27		
ประจำ	80	3.6	1.28		
รวม	200	3.53	1.26		

จากตารางที่ 87 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.6 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย H_1 นั่นคือ ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์เพื่อเป็นที่ยอมรับของสังคม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3.7

H_0 : ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ไม่ต่างกัน

H_1 : ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ แตกต่างกัน

ตารางที่ 88 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.7 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
นาน ๆ ครั้ง	22	3.55	1.6	2.341	.075
บางครั้ง	19	3.68	1.45		
บ่อยครั้ง	79	4.23	1.29		
ประจำ	80	4.22	1.28		
รวม	200	4.1	1.35		

จากตารางที่ 88 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.7 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย H_1 นั่นคือ ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3.8

H_0 : ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน ไม่ต่างกัน

H_1 : ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน แตกต่างกัน

ตารางที่ 89 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.8 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
นาน ๆ ครั้ง	22	3.23	1.23	3.084	.028*
บางครั้ง	19	3.68	1.06		
บ่อยครั้ง	79	3.87	0.97		
ประจำ	80	3.95	1.01		
รวม	200	3.82	1.04		

จากตารางที่ 89 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.8 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่าน้อยกว่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับสมมติฐานการวิจัย H_1 นั่นคือ ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3.9

H_0 : ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์เพื่อผ่อนคลายความเครียด ไม่ต่างกัน

H_1 : ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์เพื่อผ่อนคลายความเครียด แตกต่างกันไป

ตารางที่ 90 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.9 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
นาน ๆ ครั้ง	22	3.82	1.33	.650	.584
บางครั้ง	19	3.95	1.27		
บ่อยครั้ง	79	4.18	1.13		
ประจำ	80	3.99	1.29		
รวม	200	4.04	1.23		

จากตารางที่ 90 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.9 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย H_1 นั่นคือ ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์เพื่อผ่อนคลายความเครียด ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3.10

H_0 : ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์เพื่อพัฒนาความคิดตนเอง ไม่ต่างกัน

H_1 : ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์เพื่อพัฒนาความคิดตนเอง แตกต่างกัน

ตารางที่ 91 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.10 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
นาน ๆ ครั้ง	22	3.32	1.21	1.616	.187
บางครั้ง	19	3.84	0.76		
บ่อยครั้ง	79	3.78	0.92		
ประจำ	80	3.83	1.05		
รวม	200	3.76	1		

จากตารางที่ 91 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.10 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย H_1 นั่นคือ ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์เพื่อพัฒนาความคิดตนเอง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3.11

H_0 : ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์เพื่อเป็นแบบแผนในชีวิต ไม่ต่างกัน

H_1 : ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์เพื่อเป็นแบบแผนในชีวิต แตกต่างกัน

ตารางที่ 92 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.11 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
นาน ๆ ครั้ง	22	3.27	1.28	1.395	.246
บางครั้ง	19	3.11	1.41		
บ่อยครั้ง	79	3.66	1.1		
ประจำ	80	3.53	1.24		
รวม	200	3.51	1.21		

จากตารางที่ 92 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.11 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย H_1 นั่นคือ ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์เพื่อเป็นแบบแผนในชีวิต ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3.12

H_0 : ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์เพื่อปรับตัวให้ทันสมัย ไม่ต่างกัน

H_1 : ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์เพื่อปรับตัวให้ทันสมัย แตกต่างกัน

ตารางที่ 93 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.12 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ความถี่ในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
นาน ๆ ครั้ง	22	3	1.27	.077	.972
บางครั้ง	19	3	1.29		
บ่อยครั้ง	79	3.06	1.26		
ประจำ	80	2.96	1.42		
รวม	200	3.01	1.32		

จากตารางที่ 93 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.12 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย H_1 นั่นคือ ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์เพื่อปรับตัวให้ทันสมัย ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3.13

H_0 : ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุเพื่อรับรู้ถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ไม่ต่างกัน

H_1 : ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุเพื่อรับรู้ถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ แตกต่างกัน

ตารางที่ 94 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.13 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ความถี่ในการเปิดรับสื่อวิทยุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
นาน ๆ ครั้ง	51	3.94	1.14	.466	.707
บางครั้ง	54	3.98	1		
บ่อยครั้ง	65	3.83	1.01		
ประจำ	30	3.73	1.08		
รวม	200	3.89	1.05		

จากตารางที่ 94 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.13 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย H_1 นั่นคือ ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุเพื่อรับรู้ถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3.14

H_0 : ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุเพื่อการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ไม่ต่างกัน

H_1 : ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุเพื่อการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ แตกต่างกัน

ตารางที่ 95 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.14 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ความถี่ในการเปิดรับสื่อวิทยุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
นาน ๆ ครั้ง	51	3.61	1.4	.742	.528
บางครั้ง	54	3.93	1.21		
บ่อยครั้ง	65	3.6	1.42		
ประจำ	30	3.7	1.06		
รวม	200	3.71	1.31		

จากตารางที่ 95 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.14 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย H_1 นั่นคือ ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุเพื่อการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3.15

H_0 : ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุเพื่อแสวงหาข้อมูลข่าวสาร ไม่ต่างกัน

H_1 : ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุเพื่อแสวงหาข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกัน

ตารางที่ 96 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.15 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ความถี่ในการเปิดรับสื่อวิทยุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
นาน ๆ ครั้ง	51	3.96	1.57	.590	.622
บางครั้ง	54	4	1.5		
บ่อยครั้ง	65	3.8	1.49		
ประจำ	30	4.23	1.38		
รวม	200	3.96	1.5		

จากตารางที่ 96 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.15 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย H_1 นั่นคือ ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุเพื่อแสวงหาข้อมูลข่าวสาร ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3.16

H_0 : ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพูดคุย ไม่ต่างกัน

H_1 : ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพูดคุย แตกต่างกัน

ตารางที่ 97 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.16 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ความถี่ในการเปิดรับสื่อวิทยุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
นาน ๆ ครั้ง	51	3.71	1.1	.344	.793
บางครั้ง	54	3.56	1.4		
บ่อยครั้ง	65	3.46	1.36		
ประจำ	30	3.6	1.3		
รวม	200	3.57	1.29		

จากตารางที่ 97 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.16 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย H_1 นั่นคือ ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพูดคุย ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3.17

H_0 : ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุเพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคม ไม่ต่างกัน

H_1 : ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุเพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคม แตกต่างกัน

ตารางที่ 98 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.17 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ความถี่ในการเปิดรับสื่อวิทยุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
นาน ๆ ครั้ง	51	4.18	1.32	2.256	.083
บางครั้ง	54	4.06	1.5		
บ่อยครั้ง	65	3.8	1.48		
ประจำ	30	4.57	0.86		
รวม	200	4.08	1.38		

จากตารางที่ 98 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.17 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย H_1 นั่นคือ ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุเพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3.18

H_0 : ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุเพื่อเป็นที่ยอมรับของสังคม ไม่ต่างกัน

H_1 : ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุเพื่อเป็นที่ยอมรับของสังคม แตกต่างกัน

ตารางที่ 99 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.18 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ความถี่ในการเปิดรับสื่อวิทยุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
นาน ๆ ครั้ง	51	3.55	1.21	.128	.943
บางครั้ง	54	3.57	1.34		
บ่อยครั้ง	65	3.45	1.26		
ประจำ	30	3.57	1.22		
รวม	200	3.53	1.26		

จากตารางที่ 99 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.18 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย H_1 นั่นคือ ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุเพื่อเป็นที่ยอมรับของสังคม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3.19

H_0 : ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ไม่ต่างกัน

H_1 : ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ แตกต่างกัน

ตารางที่ 100 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.19 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ความถี่ในการเปิดรับสื่อวิทยุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
นาน ๆ ครั้ง	51	4.35	1.13	3.763	.012*
บางครั้ง	54	4.15	1.35		
บ่อยครั้ง	65	3.68	1.57		
ประจำ	30	4.5	0.94		
รวม	200	4.1	1.35		

จากตารางที่ 100 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.19 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่าน้อยกว่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับสมมติฐานการวิจัย H_1 นั่นคือ ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3.20

H_0 : ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน ไม่ต่างกัน

H_1 : ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน แตกต่างกัน

ตารางที่ 101 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.20 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ความถี่ในการเปิดรับสื่อวิทยุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
นาน ๆ ครั้ง	51	3.94	0.81	.838	.474
บางครั้ง	54	3.91	1.05		
บ่อยครั้ง	65	3.68	1.13		
ประจำ	30	3.73	1.14		
รวม	200	3.82	1.04		

จากตารางที่ 101 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.20 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย H_1 นั่นคือ ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3.21

H_0 : ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุเพื่อผ่อนคลายความเครียด ไม่ต่างกัน

H_1 : ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุเพื่อผ่อนคลายความเครียด แตกต่างกัน

ตารางที่ 102 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.21 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ความถี่ในการเปิดรับสื่อวิทยุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
นาน ๆ ครั้ง	51	4.08	1.21	1.093	.353
บางครั้ง	54	3.81	1.29		
บ่อยครั้ง	65	4.08	1.2		
ประจำ	30	4.3	1.18		
รวม	200	4.04	1.23		

จากตารางที่ 102 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.21 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย H_1 นั่นคือ ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุเพื่อผ่อนคลายความเครียด ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3.22

H_0 : ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุเพื่อพัฒนาความคิดตนเอง ไม่ต่างกัน

H_1 : ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุเพื่อพัฒนาความคิดตนเอง แตกต่างกัน

ตารางที่ 103 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.22 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ความถี่ในการเปิดรับสื่อวิทยุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
นาน ๆ ครั้ง	51	3.94	0.83	.938	.423
บางครั้ง	54	3.67	0.95		
บ่อยครั้ง	65	3.66	1.11		
ประจำ	30	3.8	1.1		
รวม	200	3.76	1		

จากตารางที่ 103 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.22 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย H_1 นั่นคือ ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุเพื่อพัฒนาความคิดตนเอง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3.23

H_0 : ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุเพื่อเป็นแบบแผนในชีวิต ไม่ต่างกัน

H_1 : ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุเพื่อเป็นแบบแผนในชีวิต แตกต่างกัน

ตารางที่ 104 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.23 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ความถี่ในการเปิดรับสื่อวิทยุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
นาน ๆ ครั้ง	51	3.45	1.24	.135	.939
บางครั้ง	54	3.59	1.22		
บ่อยครั้ง	65	3.51	1.11		
ประจำ	30	3.47	1.41		
รวม	200	3.51	1.21		

จากตารางที่ 104 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.23 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย H_1 นั่นคือ ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุเพื่อเป็นแบบแผนในชีวิต ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3.24

H_0 : ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุเพื่อปรับตัวให้ทันสมัย ไม่ต่างกัน

H_1 : ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุเพื่อปรับตัวให้ทันสมัย แตกต่างกัน

ตารางที่ 105 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.24 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ความถี่ในการเปิดรับสื่อวิทยุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
นาน ๆ ครั้ง	51	2.75	1.44	4.296	.006*
บางครั้ง	54	2.93	1.26		
บ่อยครั้ง	65	3.46	1.25		
ประจำ	30	2.63	1.16		
รวม	200	3.01	1.32		

จากตารางที่ 105 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.24 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่าน้อยกว่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับสมมติฐานการวิจัย H_1 นั่นคือ ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุเพื่อปรับตัวให้ทันสมัย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3.25

H_0 : ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อบุคคลเพื่อรับรู้ถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ไม่ต่างกัน

H_1 : ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อบุคคลเพื่อรับรู้ถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ แตกต่างกัน

ตารางที่ 106 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.25 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ความถี่ในการเปิดรับสื่อ บุคคล	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
นาน ๆ ครั้ง	41	3.63	0.99	1.094	.353
บางครั้ง	53	3.89	1.12		
บ่อยครั้ง	54	3.96	1.13		
ประจำ	52	4	0.91		
รวม	200	3.89	1.05		

จากตารางที่ 106 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.25 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย H_1 นั่นคือ ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อบุคคลเพื่อรับรู้ถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3.26

H_0 : ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อบุคคลเพื่อการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ไม่ต่างกัน

H_1 : ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อบุคคลเพื่อการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ แตกต่างกัน

ตารางที่ 107 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.26 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ความถี่ในการเปิดรับสื่อ บุคคล	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
นาน ๆ ครั้ง	41	3.17	1.36	3.081	.029*
บางครั้ง	53	3.75	1.37		
บ่อยครั้ง	54	3.91	1.29		
ประจำ	52	3.87	1.14		
รวม	200	3.71	1.31		

จากตารางที่ 107 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.26 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่าน้อยกว่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับสมมติฐานการวิจัย H_1 นั่นคือ ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อบุคคลเพื่อการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3.27

H_0 : ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อบุคคลเพื่อแสวงหาข้อมูลข่าวสาร ไม่ต่างกัน

H_1 : ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อบุคคลเพื่อแสวงหาข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกัน

ตารางที่ 108 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.27 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ความถี่ในการเปิดรับสื่อ บุคคล	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
นาน ๆ ครั้ง	41	3.46	1.76	2.631	.051
บางครั้ง	53	4.32	1.21		
บ่อยครั้ง	54	3.93	1.46		
ประจำ	52	4.02	1.5		
รวม	200	3.96	1.5		

จากตารางที่ 108 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.27 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย H_1 นั่นคือ ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อบุคคลเพื่อแสวงหาข้อมูลข่าวสาร ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3.28

H_0 : ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อบุคคลเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพูดคุย ไม่ต่างกัน

H_1 : ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อบุคคลเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพูดคุย แตกต่างกัน

ตารางที่ 109 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.28 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ความถี่ในการเปิดรับสื่อ บุคคล	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
นาน ๆ ครั้ง	41	3.8	1.23	1.668	.175
บางครั้ง	53	3.49	1.25		
บ่อยครั้ง	54	3.74	1.12		
ประจำ	52	3.29	1.51		
รวม	200	3.57	1.29		

จากตารางที่ 109 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.28 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย H_1 นั่นคือ ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อบุคคลเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพูดคุย ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3.29

H_0 : ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อบุคคลเพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคม ไม่ต่างกัน

H_1 : ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อบุคคลเพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคม แตกต่างกัน

ตารางที่ 110 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.29 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ความถี่ในการเปิดรับสื่อ บุคคล	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
นาน ๆ ครั้ง	41	3.8	1.44	1.684	.172
บางครั้ง	53	4.26	1.32		
บ่อยครั้ง	54	3.89	1.57		
ประจำ	52	4.31	1.15		
รวม	200	4.08	1.38		

จากตารางที่ 110 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.29 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย H_1 นั่นคือ ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อบุคคลเพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3.30

H_0 : ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อบุคคลเพื่อเป็นที่ยอมรับของสังคม ไม่ต่างกัน

H_1 : ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อบุคคลเพื่อเป็นที่ยอมรับของสังคม แตกต่างกัน

ตารางที่ 111 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.30 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ความถี่ในการเปิดรับสื่อ บุคคล	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
นาน ๆ ครั้ง	41	3.49	1.34	.048	.986
บางครั้ง	53	3.53	1.2		
บ่อยครั้ง	54	3.5	1.34		
ประจำ	52	3.58	1.18		
รวม	200	3.53	1.26		

จากตารางที่ 111 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.30 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย H_1 นั่นคือ ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อบุคคลเพื่อเป็นที่ยอมรับของสังคม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3.31

H_0 : ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อบุคคลเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ไม่ต่างกัน

H_1 : ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อบุคคลเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ แตกต่างกัน

ตารางที่ 112 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.31 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ความถี่ในการเปิดรับสื่อ บุคคล	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
นาน ๆ ครั้ง	41	3.78	1.37	1.177	.320
บางครั้ง	53	4.28	1.31		
บ่อยครั้ง	54	4.07	1.36		
ประจำ	52	4.19	1.37		
รวม	200	4.1	1.35		

จากตารางที่ 112 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.31 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย H_1 นั่นคือ ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อบุคคลเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3.32

H_0 : ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อบุคคลเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน ไม่ต่างกัน

H_1 : ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อบุคคลเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน แตกต่างกัน

ตารางที่ 113 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.32 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ความถี่ในการเปิดรับสื่อ บุคคล	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
นาน ๆ ครั้ง	41	3.68	1.29	.591	.622
บางครั้ง	53	3.74	1.02		
บ่อยครั้ง	54	3.91	0.94		
ประจำ	52	3.9	0.93		
รวม	200	3.82	1.04		

จากตารางที่ 113 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.32 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย H_1 นั่นคือ ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อบุคคลเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3.33

H_0 : ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อบุคคลเพื่อผ่อนคลายความเครียด ไม่ต่างกัน

H_1 : ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อบุคคลเพื่อผ่อนคลายความเครียด แตกต่างกัน

ตารางที่ 114 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.33 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ความถี่ในการเปิดรับสื่อ บุคคล	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
นาน ๆ ครั้ง	41	3.88	1.31	.683	.563
บางครั้ง	53	4.23	1.12		
บ่อยครั้ง	54	3.98	1.3		
ประจำ	52	4.04	1.2		
รวม	200	4.04	1.23		

จากตารางที่ 114 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.33 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย H_1 นั่นคือ ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อบุคคลเพื่อผ่อนคลายความเครียด ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3.34

H_0 : ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อบุคคลเพื่อพัฒนาความคิดตนเอง ไม่ต่างกัน

H_1 : ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อบุคคลเพื่อพัฒนาความคิดตนเอง แตกต่างกัน

ตารางที่ 115 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.34 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ความถี่ในการเปิดรับสื่อ บุคคล	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
นาน ๆ ครั้ง	41	3.56	1.07	.754	.521
บางครั้ง	53	3.75	1.04		
บ่อยครั้ง	54	3.8	1		
ประจำ	52	3.87	0.91		
รวม	200	3.76	1		

จากตารางที่ 115 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.34 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย H_1 นั่นคือ ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อบุคคลเพื่อพัฒนาความคิดตนเอง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3.35

H_0 : ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อบุคคลเพื่อเป็นแบบแผนในชีวิต ไม่ต่างกัน

H_1 : ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อบุคคลเพื่อเป็นแบบแผนในชีวิต แตกต่างกัน

ตารางที่ 116 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.35 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ความถี่ในการเปิดรับสื่อ บุคคล	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
นาน ๆ ครั้ง	41	3.1	1.3	2.803	.041*
บางครั้ง	53	3.79	1.2		
บ่อยครั้ง	54	3.44	1.09		
ประจำ	52	3.62	1.21		
รวม	200	3.51	1.21		

จากตารางที่ 116 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.35 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่าน้อยกว่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับสมมติฐานการวิจัย H_1 นั่นคือ ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อบุคคลเพื่อเป็นแบบแผนในชีวิต แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3.36

H_0 : ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อบุคคลเพื่อปรับตัวให้ทันสมัย ไม่ต่างกัน

H_1 : ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อบุคคลเพื่อปรับตัวให้ทันสมัย แตกต่างกัน

ตารางที่ 117 ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.36 โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ความถี่ในการเปิดรับสื่อ บุคคล	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	F	Sig.
นาน ๆ ครั้ง	41	3.05	1.55	1.608	.189
บางครั้ง	53	2.68	1.3		
บ่อยครั้ง	54	3.13	1.26		
ประจำ	52	3.19	1.19		
รวม	200	3.01	1.32		

จากตารางที่ 117 ในการทดสอบสมมติฐานย่อยที่ 3.36 ปรากฏผลว่า ค่า Significance level ที่ได้มีค่ามากกว่า α ที่กำหนดไว้คือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย H_1 นั่นคือ ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อบุคคลเพื่อปรับตัวให้ทันสมัย ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อ และรูปแบบการดำเนินชีวิตของชนชาติกะเหรี่ยงบ้านคา จังหวัดราชบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากร พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อ และรูปแบบการดำเนินชีวิตของชนชาติกะเหรี่ยงบ้านคา ราชบุรี ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 200 ชุด ผลการศึกษาพบว่า

ลักษณะทางประชากร

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมีอายุ 56 ปีขึ้นไป มีจำนวนมากที่สุดเท่ากับ 56 คนคิดเป็นร้อยละ 28.0 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 36-45 ปีขึ้นไปจำนวน 55 คนคิดเป็นร้อยละ 27.5 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 46-55 ปีจำนวน 43 คนคิดเป็นร้อยละ 21.5 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 26-35 ปีจำนวน 32 คนคิดเป็นร้อยละ 16.0 และน้อยที่สุดคือกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 15-25 ปีจำนวน 14 คนคิดเป็นร้อยละ 7.0 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำไร่่มากที่สุดเท่ากับ 68 คนคิดเป็นร้อยละ 34.0 รองลงมาได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่ทอผ้า จำนวน 49 คนคิดเป็นร้อยละ 24.5 กลุ่มตัวอย่างที่รับจ้างอิสระ จำนวน 44 คนคิดเป็นร้อยละ 22.0 และน้อยที่สุดคือกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกจ้าง จำนวน 39 คนคิดเป็นร้อยละ 19.5 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธมากที่สุดเท่ากับ 105 คนคิดเป็นร้อยละ 52.5 ในขณะที่นับถือศาสนาคริสต์ จำนวน 95 คนคิดเป็นร้อยละ 47.5

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 2,001 – 3,000 บาทจำนวน 87 คนคิดเป็นร้อยละ 43.5 รองลงมาได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 2,000 บาท จำนวน 70 คนคิดเป็นร้อยละ 35.0 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 3,001 – 4,000 บาทจำนวน 24 คนคิดเป็นร้อยละ 12.0 และน้อยที่สุดคือกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เดือนละ 4,001 บาทขึ้นไปจำนวน 19 คนคิดเป็นร้อยละ 9.5 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างนิยมใช้ภาษาไทยมากที่สุดเท่ากับ 108 คนคิดเป็นร้อยละ 54.0 รองลงมาได้แก่ ภาษากะเหรี่ยง จำนวน 72 คนคิดเป็นร้อยละ 36.0 และน้อยที่สุดคือ ภาษากะเหรี่ยง จำนวน 20 คนคิดเป็นร้อยละ 10.0 ตามลำดับ

รูปแบบครอบครัวของชนชาติกะเหรี่ยง พบว่า ครอบครัวขยาย (ปู่ย่า พ่อแม่ ลูก) มากที่สุด จำนวน 100 คนคิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาได้แก่ ครอบครัวเดี่ยว (พ่อแม่ลูก) จำนวน 43 คนคิดเป็นร้อยละ 21.5 ครอบครัวใหญ่ (รวมญาติพี่น้อง) จำนวน 42 คนคิดเป็นร้อยละ 21.0 และน้อยที่สุดคือ คนเดียว จำนวน 15 คนคิดเป็นร้อยละ 7.5 ตามลำดับ

รูปแบบการหาเลี้ยงครอบครัวของชนชาติกะเหรี่ยง พบว่า พ่อและลูก ๆ ทุกคนที่ทำได้ แม่อยู่บ้าน มากที่สุดจำนวน 61 คนคิดเป็นร้อยละ 30.5 รองลงมาได้แก่ ทุกคนในครอบครัวที่มีงานทำ จำนวน 50 คนคิดเป็นร้อยละ 25.0 พ่อบ้านหาเลี้ยงคนเดียว แม่และลูก ๆ อยู่บ้าน จำนวน 48 คนคิดเป็นร้อยละ 24.0 และน้อยที่สุดคือ พ่อบ้านและลูกชายหาเลี้ยง แม่และลูกสาวอยู่บ้าน จำนวน 41 คนคิดเป็นร้อยละ 20.5 ตามลำดับ

กล่าวโดยสรุป ชนชาติกะเหรี่ยงที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 56 ปีขึ้นไป มีอาชีพทำไร่ นับถือศาสนาพุทธ มีรายได้ต่อเดือน 2,001 – 3,000 บาท ใช้ภาษาไทยมากที่สุด โดยจะอยู่แบบครอบครัวขยาย (ปู่ย่า พ่อแม่ ลูก) ซึ่งพ่อและลูก ๆ ทุกคนจะหาเลี้ยงครอบครัว และแม่อยู่บ้าน

รูปแบบการดำเนินชีวิต

รูปแบบกิจกรรมการดำเนินชีวิต (Activities) สามารถนำเสนอข้อมูลเรียงลำดับความถี่มากที่สุดได้ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างจะไปประชุมที่บ้านกำนัน (ค่าเฉลี่ย 3.29) โดยไปเป็นประจำ ร้อยละ 57.0 รองลงมาได้แก่ เป็นครั้งคราว ร้อยละ 20.0 นาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 17.5 และไม่เคยเลยสักครั้ง ร้อยละ 5.5 ตามลำดับ

2. กลุ่มตัวอย่างติดตามความเคลื่อนไหวสังคมภายนอกผ่านกระดานข่าวหมู่บ้าน (ค่าเฉลี่ย 3.09) เป็นประจำ ร้อยละ 40.0 รองลงมาได้แก่ เป็นครั้งคราว ร้อยละ 39.5 ไม่เคยเลยสักครั้ง ร้อยละ 11.0 และนาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 9.5 ตามลำดับ

3. กลุ่มตัวอย่างร่วมแสดงความคิดเห็น (vote) เวลาเข้าประชุม (ค่าเฉลี่ย 3.04) เป็นครั้งคราว ร้อยละ 38.5 รองลงมาได้แก่ เป็นประจำ ร้อยละ 38.0 นาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 13.0 และไม่เคยเลยสักครั้ง ร้อยละ 10.5 ตามลำดับ

4. กลุ่มตัวอย่างเป็นสมาชิกกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (ค่าเฉลี่ย 3.02) ประจำ ร้อยละ 42.0 รองลงมาได้แก่ เป็นครั้งคราว ร้อยละ 29.0 นาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 18.0 และไม่เคยทำเลยสักครั้ง ร้อยละ 11.0 ตามลำดับ

5. กลุ่มตัวอย่างจะทำข้าวห่อกะหรี่ปั๊ว (ค่าเฉลี่ย 2.96) เป็นประจำ ร้อยละ 41.0 รองลงมาได้แก่ เป็นครั้งคราว ร้อยละ 27.0 นาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 18.5 และไม่เคยเลยสักครั้ง ร้อยละ 13.5 ตามลำดับ

6. กลุ่มตัวอย่างจะคิดค้นลายผ้าใหม่ ๆ (ค่าเฉลี่ย 2.88) เป็นประจำ ร้อยละ 40.0 รองลงมาได้แก่ เป็นครั้งคราว ร้อยละ 23.0 นาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 21.5 และไม่เคยเลยสักครั้ง ร้อยละ 15.5 ตามลำดับ

7. กลุ่มตัวอย่างจะหางานใหม่ ๆ เพื่อสร้างรายได้เพิ่มขึ้น (ค่าเฉลี่ย 2.85) เป็นครั้งคราว ร้อยละ 41.0 รองลงมาได้แก่ เป็นประจำ ร้อยละ 30.5 ไม่เคยทำเลยสักครั้ง ร้อยละ 17.5 และนาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 11.0 ตามลำดับ

8. กลุ่มตัวอย่างตื่นเช้าทำอาหารใส่บาตร (ค่าเฉลี่ย 2.69) เป็นครั้งคราว ร้อยละ 35.0 รองลงมาได้แก่ นาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 25.5 เป็นประจำ ร้อยละ 24.5 และไม่เคยเลยสักครั้ง ร้อยละ 15.0 ตามลำดับ

9. กลุ่มตัวอย่างจะไปตกปลาตามริมธารน้ำ (ค่าเฉลี่ย 2.64) เป็นประจำ และเป็นครั้งคราว ในสัดส่วนเดียวกันคือ ร้อยละ 27.5 รองลงมาได้แก่ นาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 26.5 และไม่เคยทำเลยสักครั้ง ร้อยละ 18.5 ตามลำดับ

10. กลุ่มตัวอย่างจะเข้าโบสถ์สวดพระคัมภีร์ (ค่าเฉลี่ย 2.26) นาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 40.0 รองลงมาได้แก่ ไม่เคยเลยสักครั้ง ร้อยละ 25.5 เป็นครั้งคราว ร้อยละ 18.0 และเป็นประจำ ร้อยละ 16.5 ตามลำดับ

กล่าวโดยสรุป รูปแบบการดำเนินชีวิตของชนชาติกะเหรี่ยง จะให้ความสำคัญต่อการเข้าร่วมประชุมมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.29) และเข้าโบสถ์สวดพระคัมภีร์น้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 2.26)

พฤติกรรม的开รับสื่อ

กลุ่มตัวอย่างเปิดรับสื่อโทรทัศน์เป็นประจำมากที่สุดจำนวน 80 คนคิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาได้แก่ บ่อยครั้ง จำนวน 79 คนคิดเป็นร้อยละ 39.5 นาน ๆ ครั้ง จำนวน 22 คนคิดเป็นร้อยละ 11.0 และน้อยที่สุดคือ บางครั้ง จำนวน 19 คนคิดเป็นร้อยละ 9.5 ตามลำดับ

ความถี่ในการเปิดรับสื่อวิทยุของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า บ่อยครั้ง มากที่สุดจำนวน 65 คนคิดเป็นร้อยละ 32.5 รองลงมาได้แก่ บางครั้ง จำนวน 54 คนคิดเป็นร้อยละ 27.0 นาน ๆ ครั้ง จำนวน 51 คนคิดเป็นร้อยละ 25.5 และน้อยที่สุดคือ ประจำ จำนวน 30 คนคิดเป็นร้อยละ 15.0 ตามลำดับ

ความถี่ในการเปิดรับสื่อบุคคลอยู่ในสัดส่วนใกล้เคียงกันหรือเกือบจะไม่แตกต่างกันเลยดังนี้ บ่อยครั้ง จำนวน 54 คนคิดเป็นร้อยละ 27.0 รองลงมาได้แก่ บางครั้ง จำนวน 53 คนคิดเป็นร้อยละ 26.5 ประจำ จำนวน 52 คนคิดเป็นร้อยละ 26.0 และน้อยที่สุดคือนาน ๆ ครั้ง จำนวน 41 คนคิดเป็นร้อยละ 20.5 ตามลำดับ

ระยะเวลาที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละครั้ง 3 ชั่วโมงขึ้นไปมากที่สุดจำนวน 76 คนคิดเป็นร้อยละ 38.0 รองลงมาได้แก่ 1-2 ชั่วโมงสัปดาห์ละ 4-6 ครั้งจำนวน 68 คนคิดเป็นร้อยละ 20.6 ทุกวันจำนวน 47 คนคิดเป็นร้อยละ 14.2 และน้อยที่สุดคือ สัปดาห์ละ 2-3 ครั้งจำนวน 27 คนคิดเป็นร้อยละ 8.2 ตามลำดับ

ระยะเวลาการเปิดรับสื่อวิทยุในแต่ละครั้ง 3 ชั่วโมงขึ้นไป จำนวน 63 คนคิดเป็นร้อยละ 31.5 รองลงมาได้แก่ น้อยกว่า 1 ชั่วโมงจำนวน 61 คนคิดเป็นร้อยละ 30.5 และ 1-2 ชั่วโมงจำนวน 43 คนคิดเป็นร้อยละ 21.5 น้อยที่สุดคือ 2-3 ชั่วโมงจำนวน 33 คนคิดเป็นร้อยละ 16.5 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างเปิดสื่อบุคคล 3 ชั่วโมงขึ้นไปต่อครั้งมากที่สุด จำนวน 64 คนคิดเป็นร้อยละ 32.0 รองลงมาได้แก่ 2-3 ชั่วโมง จำนวน 49 คนคิดเป็นร้อยละ 24.5 น้อยกว่า 1 ชั่วโมง

โมงจำนวน 47 คนคิดเป็นร้อยละ 23.5 และน้อยที่สุดคือ 1-2 ชั่วโมงจำนวน 40 คนคิดเป็นร้อยละ 20.0 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างนิยมเปิดรับละคร มากที่สุดจำนวน 94 คนคิดเป็นร้อยละ 47.0 รองลงมาได้แก่ สารคดี ความรู้ต่าง ๆ จำนวน 42 คนคิดเป็นร้อยละ 21.0 ข่าวต่าง ๆ จำนวน 39 คนคิดเป็นร้อยละ 19.5 และน้อยที่สุดคือ เกมโชว์ รายการชิงรางวัล จำนวน 25 คนคิดเป็นร้อยละ 12.5 ตามลำดับ

ประเภทรายการที่กลุ่มตัวอย่างนิยมเปิดรับทางสื่อวิทยุ พบว่า รายการธรรมะมากที่สุดจำนวน 76 คนคิดเป็นร้อยละ 38.0 รองลงมาได้แก่ เพลง จำนวน 56 คนคิดเป็นร้อยละ 28.0 ความรู้ จำนวน 37 คนคิดเป็นร้อยละ 18.5 และน้อยที่สุดคือ ข่าว จำนวน 31 คนคิดเป็นร้อยละ 15.5 ตามลำดับ

ประเภทรายการที่กลุ่มตัวอย่างนิยมเปิดรับทางสื่อบุคคล พบว่า การช่วยเหลือทางการเงินมากที่สุดจำนวน 107 คนคิดเป็นร้อยละ 53.5 รองลงมาได้แก่ นโยบายจากภาครัฐ จำนวน 43 คนคิดเป็นร้อยละ 21.5 และสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันกับสังคมโดยรอบ จำนวนเท่ากันคือ 25 คนคิดเป็นร้อยละ 12.5

กล่าวโดยสรุป กลุ่มตัวอย่างเปิดรับสื่อโทรทัศน์เป็นประจำ เปิดรับสื่อวิทยุบ่อยครั้ง และเปิดรับสื่อบุคคลอยู่ในสัดส่วนใกล้เคียงกัน สำหรับระยะเวลาในการเปิดรับสื่อทุกชนิดในแต่ละครั้งเป็นเวลา 3 ชั่วโมงขึ้นไป โดยนิยมเปิดรับละครทางโทรทัศน์ รายการธรรมะทางวิทยุ และการช่วยเหลือทางการเงินจากสื่อบุคคล

ความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อของชนชาติกะเหรี่ยง

ชนชาติกะเหรี่ยงมีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อด้านความต้องการข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับมาก (มีค่าเฉลี่ย 3.85)

ชนชาติกะเหรี่ยงมีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อด้านความต้องการการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นอยู่ในระดับมาก (มีค่าเฉลี่ย 3.73)

ชนชาติกะเหรี่ยงมีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อด้านความต้องการความบันเทิงอยู่ในระดับมาก (มีค่าเฉลี่ย 3.99)

ชนชาติกะเหรี่ยงมีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อด้านความต้องการสร้างเอกลักษณ์ให้กับตนเองอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.43

กล่าวโดยสรุป ประชาติกะเหรี่ยงมีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับได้ดังนี้ ด้านความต้องการความบันเทิง มีค่าเฉลี่ย 3.99 ด้านความต้องการข้อมูลข่าวสาร มีค่าเฉลี่ย 3.85 ด้านความต้องการการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น มีค่าเฉลี่ย 3.73 และด้านความต้องการสร้างเอกลักษณ์ให้กับตนเอง มีค่าเฉลี่ย 3.43 ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะทางประชากรที่ต่างกัน มีรูปแบบการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ส่วนใหญ่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ นั่นคือ ลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน มีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้นกรณีดังต่อไปนี้ที่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ได้แก่

ระดับอายุของประชาติกะเหรี่ยงที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการไปประชุมที่บ้าน กำนัน กิจกรรมการแสดงความเห็น (vote) เวลาเข้าประชุม กิจกรรมการเป็นสมาชิกหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อาชีพของประชาติกะเหรี่ยงที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการทำข้าวห่อกะเหรี่ยง กิจกรรมการเป็นสมาชิกหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

รายได้ของประชาติกะเหรี่ยงที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการไปตกปลาตามริมธารน้ำ กิจกรรมการเป็นสมาชิกหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ กิจกรรมการเข้าโบสถ์สวดพระคัมภีร์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2 รูปแบบการดำเนินชีวิตที่ต่างกัน มีพฤติกรรมเปิดรับสื่อที่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ส่วนใหญ่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ นั่นคือ รูปแบบการดำเนินชีวิตที่ต่างกัน มีพฤติกรรมเปิดรับไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้นกรณีดังต่อไปนี้ที่เป็นไปตามสมมติฐาน ได้แก่

กิจกรรมการไปตกปลาตามริมธารน้ำที่ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดฟังวิทยุต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กิจกรรมการไปตกปลาตามริมธารน้ำ กิจกรรมการคิดค้นลายผ้าใหม่ ๆ กิจกรรมการทำข้าวห่อกะเหรี่ยง กิจกรรมการแสดงความเห็น (vote) เวลาเข้าประชุม และ กิจกรรมการเข้าโบสถ์สวดพระคัมภีร์ แตกต่างกัน มีความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นต่าง กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 3 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อที่แตกต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ส่วนใหญ่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ นั่นคือ พฤติกรรมการเปิดรับสื่อที่แตกต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้นกรณีที่เป็นไปตามสมมติฐานดังนี้

ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์ที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อโทรทัศน์เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อวิทยุเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อปรับตัวให้ทันสมัย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่นที่ต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อบุคคลเพื่อการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เพื่อเป็นแบบแผนในชีวิต แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

ความสัมพันธ์ระหว่างกะเหรี่ยงภาคกลางกับคนไทยนั้นดำเนินมาอย่างเนิ่นนาน ด้วยสันติสุขและความสัมพันธ์กลมเกลียวอันดี ไทยอาศัยกะเหรี่ยงเป็นกองสอดแนม ลาดตระเวน และกำลังพลในการต่อสู้กับพม่า ขณะที่กะเหรี่ยงอาศัยแผ่นดินไทยเพื่อหลบหนี

ความขัดแย้งที่มีกับพม่า เป็นลักษณะถ้อยที่ถ้อยอาศัยอย่างสงบสุขมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาถึงกรุงรัตนโกสินทร์

ส่วนใหญ่กะเหรี่ยงจะอาศัยอยู่รวมกันเป็นหมู่บ้าน อย่างเช่นกิ่งอำเภอบ้านคา ราชบุรีแห่งนี้จะมีชนชาติกะเหรี่ยงถึงหนึ่งพันคนขึ้นไปที่ยังคงอาศัยอยู่รวมกัน แม้ว่าบางครั้งรอบครัวจะมีการผสมผสานกันกับคนไทยบ้างแล้วก็ตาม โดยลักษณะบ้านของกะเหรี่ยงดั้งเดิมนั้นจะสร้างด้วยไม้ไผ่และแฝก บริเวณบ้านไม่มีรั้ว สัตว์เลี้ยงต่าง ๆ จะปล่อยให้หากินในหมู่บ้าน

กะเหรี่ยงในปัจจุบันจะนับถือศาสนาพุทธ และคริสต์ ชาวกะเหรี่ยงจะทำไร่เกษตรเป็นหลัก เช่น ข้าวโพด ผัก ฟักทอง พริก มะเขือ เป็นต้น เพื่อนำมาประกอบอาหารรายได้ของกะเหรี่ยงได้แก่ ผลผลิตจากไร่ รับจ้างทำงานกับคนไทย จากการศึกษาของ Wijeyewardene เกี่ยวกับการปรับตัวของชนกลุ่มน้อยกะเหรี่ยงในสังคมไทย พบว่า การปรับตัวของกะเหรี่ยงนั้นขึ้นกับว่าพวกเขามีกลยุทธ์อย่างไรในการดำเนินความสัมพันธ์กับคนไทยที่เป็นชนส่วนใหญ่ของประเทศ “ความเป็นคนกะเหรี่ยง” เกิดขึ้นท่ามกลางความสัมพันธ์กับสังคมและหมู่บ้านอื่นๆ รอบข้างด้วย

ผลการศึกษาพบว่า ระดับอายุของชนชาติกะเหรี่ยงที่แตกต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการไปประชุมที่บ้านกำนัน กิจกรรมการแสดงความเห็น (vote) เวลาเข้าประชุม กิจกรรมการเป็นสมาชิกหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ แตกต่างกัน อีกทั้งอาชีพของชนชาติกะเหรี่ยงที่ต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการทำข้าวห่อกะเหรี่ยง กิจกรรมการเป็นสมาชิกหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ แตกต่างกัน และรายได้ของชนชาติกะเหรี่ยงที่แตกต่างกัน มีรูปแบบกิจกรรมการไปตกปลาตามริมน้ำ กิจกรรมการเป็นสมาชิกหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ กิจกรรมการเข้าโบสถ์สวดพระคัมภีร์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทั้งนี้ อาจเนื่องจากชนชาติกะเหรี่ยงก็เป็นกลุ่มชนกลุ่มหนึ่งที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยและต้องการปรับตัวเพื่อให้เท่าทันกับสภาพสังคมเศรษฐกิจโดยทั่วไป จึงให้ความสนใจต่อการเปิดรับข่าวสารสูงที่สุดจากค่าเฉลี่ยของกิจกรรมการเข้าประชุมที่มีค่าสูงที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.29) อีกทั้งความแตกต่างกันตามระดับอายุ อาชีพ และรายได้ มีผลต่อความแตกต่างกันของรูปแบบกิจกรรมการดำเนินชีวิต ซึ่งตรงตามทฤษฎีลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่ว่า ลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันไป

นอกจากนี้ ยังอาจเนื่องมาจากความเคยชินและเป็นส่วนหนึ่งของวิถีแห่งการดำรงชีวิตประจำวันโดยปกติของชนชาติกะเหรี่ยง สอดคล้องกับการใช้เวลาในกิจกรรมต่าง ๆ เนื่องจากรูปแบบครอบครัวของชนชาติกะเหรี่ยงนั้น ทุก ๆ คนที่อาศัยอยู่ร่วมกันในครอบครัวแล้วแต่มีส่วนร่วมในการเป็นอยู่ของครอบครัว อีกทั้งสภาพการณ์ปัจจุบันซึ่งทุกคนไม่ว่าจะชนชาติใดก็ตามก็มักจะคำนึงถึงสภาพสังคมและเศรษฐกิจในครอบครัวเป็นปัจจัยสำคัญ

Reimer ยังชี้ให้เห็นถึงกิจกรรมการดำเนินชีวิตอีกกลุ่มหนึ่งคือ Home and Family Orientation คือ รูปแบบของการดำเนินกิจกรรมที่มีลักษณะของความใกล้ชิดและเรื่องที่เป็นส่วนตัว ซึ่งในสังคมของชนชาติกะเหรี่ยงบ้านคาจะพบเห็นลักษณะดังกล่าวได้ในเกือบทุกกลุ่มกิจกรรมร่วมกันภายในครอบครัว

จากการศึกษาจะเห็นว่าชนชาติกะเหรี่ยงจะเปิดรับสื่อโทรทัศน์ทุกวัน โดยรายการ (เนื้อหา) ที่ชนชาติกะเหรี่ยงนิยมเปิดรับก็คือ ละคร จึงกล่าวได้ว่า เนื้อหาที่เปิดรับเพื่อการบันเทิงเป็นหลัก ดังคำกล่าวของ Stephenson (1967 อ้างใน จุฑามาศ กิริติกสิกร) ที่ว่า การใช้สื่อเพื่อความบันเทิง หากจะมองกันอย่างผิวเผินจะดูเหมือนเป็นการใช้เวลาอย่างไม่มีสาระประโยชน์ แต่ถ้าพิจารณาให้ลึกลงไปแล้ว การใช้สื่อเพื่อความบันเทิงมิใช่สิ่งที่ไร้ประโยชน์กลับเป็นการได้คุณค่าหรือตอบสนองความพึงพอใจทางจิตวิทยา ในการดำรงชีวิตของคนนั้นแบ่งได้เป็นสองส่วนได้แก่ ส่วนที่เป็นอิสระคือ ส่วนที่เป็นชีวิตในการทำงานซึ่งสร้างความตึงเครียดให้กับชีวิต ประกอบกับความกดดันทางสภาพแวดล้อมและสังคม ทำให้คนจำเป็นต้องมีชีวิต อีกส่วนหนึ่งคือ ส่วนที่ไม่เป็นสาระได้แก่ ส่วนของการเล่น ความสนุกสนาน ความบันเทิง เพื่อเป็นการลดความตึงเครียดและเป็นการสร้างสมดุลให้กับชีวิตและดำรงอยู่ได้ในสภาพสังคมปัจจุบัน

สอดคล้องกับคำอธิบายของ พิระ จิโรโสภณ เกี่ยวกับแบบจำลองการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ ที่ว่า ปัจเจกบุคคลมีความต้องการจำเป็นตามสภาวะทางจิตใจและสังคม เช่น ต้องการเป็นคนรอบรู้ ทันสมัย เพื่อเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น และมีความต้องการจากสื่อมวลชนว่าการบริโภคข่าวสารสื่อมวลชนจะช่วยสนองความต้องการให้ได้ ขณะเดียวกัน การบริโภคข่าวสารจากสื่อมวลชนทุก ๆ วันก็อาจมีผลอื่น ๆ ตามมานอก

เหนือจากการเป็นผู้รอบรู้และทันสมัย เช่น ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือเปลี่ยนนิสัยและพฤติกรรมบางอย่างได้เช่นกัน

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ทวีศักดิ์ จันทร์ลอย ที่ว่าสื่อมวลชนเป็นตัวทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคม โดยเนื้อหาที่สื่อมวลชนนำเสนอจะถูกหยิบยกขึ้นมาเป็นหัวข้อในการสนทนาได้เป็นอย่างดี แต่ส่วนใหญ่เรามักจะได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมาอย่างไม่รู้ตัว เนื่องจากเรามักใช้สื่อมวลชนเป็นประจำตามปกติ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าสื่อมวลชนและข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ทำหน้าที่เปรียบเสมือนน้ำมันหล่อลื่นเพื่อการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ได้ง่ายขึ้น

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้ทำการสัมภาษณ์เฉพาะชนชาติกะเหรี่ยงที่อาศัยอยู่ในกิ่งอำเภอบ้านคา ราชบุรี จึงอาจทำให้ผลการวิจัยที่ได้ไม่สามารถใช้เป็นตัวแทนของชนชาติกะเหรี่ยงได้ครบถ้วน ดังนั้นจึงควรเพิ่มเติมในส่วนของชนชาติกะเหรี่ยงที่อาศัยอยู่ทางแถบภาคเหนือของประเทศไทยเพื่อเปรียบเทียบกันด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การสัมภาษณ์ชนชาติกะเหรี่ยงในครั้งนี้ ได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ จึงเท่ากับเป็นการบังคับให้ชนชาติกะเหรี่ยงตอบได้เฉพาะข้อความที่ผู้วิจัยกำหนดให้ตอบ ทำให้ไม่สามารถแสดงข้อเท็จจริงในบางส่วนของรูปแบบการดำเนินชีวิตจริง ดังนั้น การศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตของชนชาติกะเหรี่ยงในครั้งต่อไป ผู้วิจัยจึงควรทำความเข้าใจทัศนคติสนมโดยการขอเข้าพักอาศัยอยู่ในหมู่บ้านกะเหรี่ยงสักระยะเวลาหนึ่ง เพื่อขยายผลเกี่ยวกับข้อความข้างต้นและได้รับทราบถึงรายละเอียดข้อปลีกย่อยที่แท้จริง รวมทั้งความสนใจ ความคิดเห็นของชนชาติกะเหรี่ยงบ้านคา ราชบุรี เพื่อเจาะลึกถึงการดำเนินชีวิตอย่างเต็มรูปแบบ

D
P
U

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

- กาญจนา แก้วเทพ. ทฤษฎีและแนวทางการศึกษาสื่อมวลชน. เอกสารประกอบการสอน. กรุงเทพฯ, 2540. (อัดสำเนา)
- ปรมะ สตะเวทิน. หลักนิเทศศาสตร์. คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- พีระ จิรโสภณ. “ทฤษฎีการสื่อสาร” เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาหลักและทฤษฎีการสื่อสาร. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2535.
- ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. การวิเคราะห์ผู้รับสาร. คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร, 2534.
- _____ . “การใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ : ทฤษฎี งานวิจัย และข้อเสนอแนะต่อการศึกษานิเทศศาสตร์พัฒนาการ.” วารสารนิเทศศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- วิเชียร เกตุสิงห์. การวิจัยเชิงปฏิบัติ. คู่มือการวิจัย. นนทบุรี, 2537.
- สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. การสื่อสารกับสังคม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- เสรี วงษ์มณฑา. “หลักและทฤษฎีการสื่อสาร.” เอกสารประกอบการสอน กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2535.

วิทยานิพนธ์

- จรินทร์ทิพย์ แก้วกล้า. “การเปิดรับและการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจของชาวกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน ภาควิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

บรรณานุกรม (ต่อ)

นันทวัน กิจธนาเจริญ. “การแสวงหาข่าวสาร การใช้ประโยชน์ ความพึงพอใจจากข่าวสาร และการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการบริโภคในชีวิตประจำวันของประชาชนกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

พสุ ชัยเวฬุ. “การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในการเปิดรับชมข่าวสารการเมืองทางโทรทัศน์.” วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน ภาควิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

ลัดดา ประเสริฐวิริยะกุล. “การเปิดรับข่าวสารเรื่องวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ การรับรู้ถึงความรุนแรงของวิกฤตการณ์ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการบริโภคของชาวกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

ภาษาอังกฤษ

Books

Atkin, Charles K. New. **Model for Mass Communication Research.** New York : Free Press, 1973.

Ball-Rokeach, S. and De fleur, M.L. **A Dependency Model of Mass Media Effects. Communication Research.** Beverly Hills : Sage Publicaion, 1976.

Joseph T. Plummer. “The Concept and Application of Life Style Segmentation.” **Journal of Marketing** 38 (January 1974) : 33-37.

Katz, E. Blumler, J.G., & Gurevitch, M. **Uses of Mass Communications : Current Perspectives on Gratification Research.** Beverly Hills : Sage Publication, 1974.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Klapper, Joseph T. **The Effect of Mass Communication**. 10th ed, New York : The Free Press, 1969.
- Lerner, Daniel and Wilbur Schramm eds, **Communication and Change in the Developing Countries**. Honolulu : The University Press of Hawaii, 1972.
- McComb, Maxwell E. and Becker, Lee B. **Using mass communication theory**. Englewood Cliffs : N.J.Princtice Hall, 1979.
- McQuail, D., Blumler, J.G., and Brown, J.R. "The Television Audience : a revised perspective." In D. McQuail ed. **Sociology of Mass Communications**. Middlesex, England, 1974.
- Schramm, Wibur. "Reading and Listening Patterns of American University Students." **Journalism Quarterly** 22 (March 1973) : 23-33.
- Wright, C., R. **Mass Communication : A Sociological Perspective**. New York : Random House, 1986.
- Yamane, Taro. **Statistics-An Introductory Analysis** 2nd Ed. Tokyo : John Weatherhill, Inc., 1970.

Draft

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

พฤติกรรมกรเปิดรับสื่อ ความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อ และรูปแบบการดำเนินชีวิต
ของชนชาติกะเหรี่ยงบ้านคา จังหวัดราชบุรี

ตอนที่ 1 : ลักษณะทางประชากร

1. อายุ

1 () 15 - 25 ปี	2 () 26 - 35 ปี
3 () 36 - 45 ปี	4 () 46 - 55 ปี
๖ () 56 ปีขึ้นไป	

2. อาชีพหลักของครอบครัว

1 () รับจ้างอิสระ	2 () ทำไร่
3 () ทอผ้า	4 () ลูกจ้าง

3. ทำนนับถือศาสนา

1 () คริสต์	2 () พุทธ

4. รายได้รวมของครอบครัวในหนึ่งเดือน โดยประมาณ

1 () ต่ำกว่า 2000 บาท	2 () 2001 - 3000 บาท
3 () 3001 - 4000 บาท	4 () 4001 บาทขึ้นไป

5. ภาษาหลักที่ท่านใช้สนทนากัน

1 () กะเหรี่ยง	2 () ไทย
3 () กะเหร่าง	4 () อื่น ๆ.....

6. ลักษณะความเป็นอยู่ของครอบครัวท่าน

1 () คนเดียว (ยังเป็นโสด)
2 () ครอบครัวเดี่ยว (พ่อแม่ลูก)
3 () ครอบครัวขยาย (ปู่ย่า พ่อแม่ ลูก)
4 () ครอบครัวใหญ่ (รวมญาติพี่น้อง)

7. รูปแบบการหาเสียงครอบครัวคือ

- 1 () พ่อบ้านหาคนเดียว แม่และลูก ๆ อยู่บ้าน
- 2 () * พ่อบ้านและลูกชายหาเสียง แม่และลูกสาวอยู่บ้าน
- 3 () พ่อกับลูก ๆ ทุกคนที่ทำได้ แม่อยู่บ้าน
- 4 () ทุกคนในครอบครัวที่มีงานทำ

ตอนที่ 2 : รูปแบบการดำเนินชีวิตของชนชาติกะเหรี่ยง

ข้อ	ข้อความ	ประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง
1.	ไปตกปลาตามริมธารน้ำ				
2.	คิดค้นลายผ้าใหม่ ๆ				
3.	ไปประชุมที่บ้านกำนัน				
4.	ทำข้าวห่อกะเหรี่ยง				
5.	แสดงความเห็น (vote) เวลาเข้าประชุม				
6.	เป็นสมาชิกกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์				
7.	เข้าโบสถ์สวดพระคัมภีร์				
8.	ตื่นเช้าทำอาหารใส่บาตร				
9.	ติดตามความเคลื่อนไหวสังคมภายนอกผ่านกระดานข่าวหมู่บ้าน				
10	หางานใหม่ ๆ เพื่อสร้างรายได้เพิ่มขึ้น				

ตอนที่ 3 : พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ

1. ความถี่ในการเปิดดูโทรทัศน์

- 1 () ประจำ (ทุกวัน) 2 () บ่อยครั้ง (5-6 ครั้ง/สัปดาห์)
3 () บ่อยครั้ง (3-4 ครั้ง/สัปดาห์) 4 () นาน ๆ ครั้ง (1-2 ครั้ง/สัปดาห์)

2. ความถี่ในการเปิดฟังวิทยุ

- 1 () ประจำ (ทุกวัน) 2 () บ่อยครั้ง (5-6 ครั้ง/สัปดาห์)
3 () บ่อยครั้ง (3-4 ครั้ง/สัปดาห์) 4 () นาน ๆ ครั้ง (1-2 ครั้ง/สัปดาห์)

3. ความถี่ในการพูดคุยกับบุคคลอื่น

- 1 () ประจำ (ทุกวัน) 2 () บ่อยครั้ง (5-6 ครั้ง/สัปดาห์)
3 () บ่อยครั้ง (3-4 ครั้ง/สัปดาห์) 4 () นาน ๆ ครั้ง (1-2 ครั้ง/สัปดาห์)

4. ระยะเวลาในการเปิดดูโทรทัศน์ แต่ละครั้ง โดยประมาณ

- 1 () น้อยกว่า 1 ชั่วโมง 2 () 1-2 ชั่วโมง
3 () 2-3 ชั่วโมง 4 () 3 ชั่วโมงขึ้นไป

5. ระยะเวลาในการเปิดฟังวิทยุ แต่ละครั้ง โดยประมาณ

- 1 () น้อยกว่า 1 ชั่วโมง 2 () 1-2 ชั่วโมง
3 () 2-3 ชั่วโมง 4 () 3 ชั่วโมงขึ้นไป

6. ระยะเวลาในการพูดคุยกับบุคคลอื่น แต่ละครั้ง โดยประมาณ

- 1 () น้อยกว่า 1 ชั่วโมง 2 () 1-2 ชั่วโมง
3 () 2-3 ชั่วโมง 4 () 3 ชั่วโมงขึ้นไป

7. รายการที่ชอบเปิดดูจากโทรทัศน์มากที่สุด

- 1 () ข่าวต่าง ๆ 2 () ละคร
3 () สารคดี ความรู้ต่าง ๆ 4 () เกมโชว์ รายการชิงรางวัล

8. รายการที่ชอบเปิดฟังจากสื่อวิทยุมากที่สุด

- 1 () ข่าว 2 () เพลง
3 () ธรรมะ 4 () ความรู้

9. หัวข้อที่ชอบพูดคุยกับบุคคลอื่นมากที่สุด

- 1 () การช่วยเหลือทางการเงิน 2 () นโยบายจากภาครัฐ
3 () สภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน 4 () สังคมโดยรวม

ตอนที่ 4 ความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อ

ข้อ	ความต้องการใช้ประโยชน์จากสื่อ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	เพื่อรับรู้ถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ					
2.	เพื่อการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ					
3.	เพื่อแสวงหาข้อมูลข่าวสาร					
4.	เพื่อให้เป็นข้อมูลประกอบการพูดคุย					
5.	เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคม					
6.	เพื่อเป็นที่ยอมรับของสังคม					
7.	เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ					
8.	เพื่อความสนุกสนาน เพลิดเพลิน					
9.	เพื่อผ่อนคลายความเครียด					
10.	เพื่อพัฒนาความคิดตนเอง					
11.	เพื่อเป็นแบบแผนในชีวิต					
12.	เพื่อปรับตัวให้ทันสมัย					

ประวัติผู้เขียน

นางสาว ศิขริน เอกะวิภาค

จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยรังสิต

คณะนิเทศศาสตร์ สาขาวิทยุและโทรทัศน์ เมื่อปี พ.ศ. 2539

เข้าศึกษาระดับปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เมื่อปี พ.ศ. 2541

คณะนิเทศศาสตรธุรกิจ

DRPU